

Ἀθήναι 21 Αὐγούστου 1937

Ἀριθ. φύλλου 48

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Σ' αὐτό τὸ φύλλο ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολιτικὴ ἀνασκόπησις
Ἐξωτερικὸν Δελτίον

Γεῦμα μὲ ποιητὴν
Τοῦ κ. Π. Νιρβάνα

Ἡ Παρισινὴ Ἐκθεσίς
Ἀνταπόκρισις τῆς ἀπεσταλ-
μένης μας διδος Σφαέλλου.

Ἡ διτρίνα τῆς πλάζ
Τοῦ κ. Σπ. Μελά

Τὰ ξένα Ναυτοδικεῖα
Πῶς κρίνουν τὰ θαλάσσια δυ-
στυχήματα.

Ἡ χαρὰ τῆς Ζωρζέτας
Τοῦ κ. Ζαχ. Παπαντωνίου

Ἀθηναϊκὴ... Ἡλιάς
Τοῦ κ. Τιμ. Μωραΐτινη

Στὸν Ὀλυμπο
Φανταστικὸ ρεπορτάζ στὴν
κατοικία τῶν Θεῶν.

Ἐνοικιάζεται
Ἐπίκαιρη καμπάνια, τοῦ κ.
Δ. Ψαθά.

Ἀντόνιο Στραντιβάρι
Ὁ μάγος τῶν βιολίων, τοῦ κ.
Μιχ. Κυριακίδη.

Περίπατος στὸν οὐ-
ρανό.
Μιά βραδυὰ στὸ Ἀστεροσκο-
πεῖο Ἀθηνῶν, τοῦ κ. Γ. Λυδία.

Θεατρικὲς πρεμιέρες
Τοῦ κ. Μ. Σαφαρίκα

Θερινὰ θεάματα
Εὐθυμογράφημα ὑπὸ Ἀσημ.
Γιαλαμά.

Ἡ Ἀλεποῦ
Τὸ πιδ πανοῦργο ζωο. Μελέ-
τη Ἀγγλ. φυσιολόγου.

Ἀγάπη στὸν γκρεμὸ
Τοῦ κ. Δημ. Ν. Βουτυρά

Τραγωδίαι ἀκροβατῶν
Τὰ αἱματηρὰ δράματα τοῦ
βαριετέ.

Τὸ λέναν τ' ἀπδονάκια
Τοῦ κ. Μ. Μαλακάση

Πῶς νὰ τρώγετε
Ἐνδιαφέρον ἄρθρον Ἀγγ-
γλου ὑγιεινολόγου.

Ἀνέκδοτα, ἀνέκδοτα, σελὶς
αἰχινιδίων, ρεπορτάζ τῆς μό-
ας, εὐθυμὸς σελὶς, αἱ πλου-
σίαι εἰκονογράφησις
Ζηκ. τ. τοῦ Μ. Γαλλία)

Αθηναϊκή Ζωή

Ενώ έπεμβαίνει ή άστυνομία...

Ατοπα και άσχήμιες

Αρχίζουν να έκλείπουν

Η ζωή μας είναι δόσεις άτόπων και άσχημιών. Οπου να πάς, όπου να σταθείς, θα ίδεις ή θα υποστείς κάτι, που θα σου κτυπήσει στα νεύρα. Και όλα αυτά τα άτοπα έμειναν επί χρόνια και έξι δεκαετηρίδες αδιόρθωτα. Γιατί; Διότι ήσαν μικροχρήματα. Και κανείς μέχρι τώρα άρμόδιος δεν κατέχευτο να άσχοληθώ με τέτοια άσήμαντα πράγματα. Και όμως, Έναν φιλήσυχον πολίτη τον ένδιαφέρει πιά πολύ το να μη του γεμίσει τον οικόπεδο άκαθαριές φερ' είπειν, παρά το να ξέρη ποια είναι οι κατεχόμενες της έξωτερικής πολιτικής της Άγγλίας. Οι κατεχόμενες και τα μικροχρήματα είναι αυτή ή ουσία της ζωής μας. Εύτυχος το κακό άρχίζει να διορθώνεται. Άδρές άστυνομικές διατάξεις δημοσιεύονται καθημερινώς. Κάθε μία άπ' αυτές διορθώνει ένα μέχρι τότε άτοπον, θεραπεύει μίαν άσχημιάν. Άς εξέτασουμε μερικές άπ' αυτές τις διατάξεις. Έχουν ένδιαφέρον.

«Απαγορεύεται, λέγει μία διάταξη, εις τους εργολάβους κηδείων να μετασπένουν οι ίδιοι ή να στέλλουν υπαλλήλους των εις την οικίαν έτοιμοθανάτων, διά να ζητήσουν να προτιμηθούν διά την κηδείαν».

«Δόξα σοι, ο Θεός. Θα γλυτώσουμε άπό τον μύρον έφιάλτην των «κορακίων».

«Έτσι έχουν άνομοσθη οι υπάλληλοι φερετροποιών. Και πράγματι, σάν κοράκια που σαρπαινόνται θνητομάζων, καταφάνουν στο σπίτι, που έχει άρρωστο.

—Καλημέρα.

—Καλημέρα. Τι θέλεις;

—Ηρθάμε γιά την κηδεία.

—Ποιά κηδεία, Χριστιανέ μου; Δάγκωσε τή γλώσσα σου.

—Μία καλή, δεν έχετε άρρωστο εδώ;

—Έγώ μω, άλλω δόξα τώ Θεώ πηγαίνει καλύτερα.

—Καλά, δεν πειράζει. Έρχόμαστε άργότερα. Πένταξος έμάς να προτιμήσετε γιά την κηδεία...

«Ήταν καιρός να λείψω το άτοπον.

«Απαγορεύεται, λέγει μία άλλη νέα διάταξη, ή περιφορά δίσκων με ποτά και με ποτήρια ύδατος εις τους κινηματογράφους κατά την ώραν της παραστάσεως».

Άλλο κακό αυτό. Πηγαίνεις στον κινηματογράφο να παρακολουθήσας ένα φίλμ. Καταλαμβάνεις την θέσιν σου και ή προβολή άρχίζει. Ένώ παρακολουθείς μίαν δραματική σκηνή επί της όθνης, βλέπεις μέ έκπληξη να παρεμβάλλεται μεταξύ των λογομαχούντων άστέρον Γκρόντ Κούπερ και Φρανκ Τόν. Το... γκαρονί του καφεναείου του σινεμά. Φωνές διαμαρτυρούμενων θεατών άκούονται.

—Φύγε από μπροστά, γκαρονί.

—Φύγε, θρέ παιδί μου, έσένα θα βλέπουμε τώρα.

Άλλά το γκαρονί δεν άκούει τίποτε. Έννοει να περιποιηθώ τον πελάτην, ο οποίος έννοει να συνδυάση την απόλαυσιν της όράσεως με την απόλαυσιν του ούρανισκου και ενώ βλέπει το έργο θέλει να ρουφά μακαρίως τον θερμό γλυκό του. Κόϊ έτσι καταστάς να καλύπτει το ήμισυ του προγράμματος του κινηματογράφου ή... μπλόκας του γκαρονιού, ή οποία αποδεικνύεται πολύ φωτεινή.

Άλλά το γκαρονί δημιουργεί κάτι μίαν άλλην άπείρητον κατά την ώραν της παραστάσεως. Ένώ παρακολουθείς επί της όθνης τή ζευγάρι των έρωτευμένων άστέρον, που σπένδον να προφυλάξω τον έρωτά του από την ζέοντιν κάτω υποπόγειον, αισθάνεσαι αινιδιακά να έρχη και επάνω στην πλάτη σου.

Υποβολή μύπου εκ του θέματος; Ή μήπως δορυμουργός έκπέτοκος της όρχης της όθνης επί της πλατείας; Στρέφεις τα μάτια εις τον ούρανόν να ίδης μήπως έσυνέπιασε έσφηνικά και έλπεεις τον δίσκον του γκαρονιού να κόνη χρέη νέφους. Στάζει επάνω σου. Διαμαρτυρείσαι.

—Κάνε στην μπάντα, θρέ άδερφέ, μ'έκαμες μούσκεμο.

—Καλά, κύριε. Μη ξεφωνίζεις έτσι. Καλοκαίρι είναι τώρα.

—Ρε τράβηξε το δίσκο σου πιά πέρο, σου λέω, μη στάζει επάνω μου...

Ένα κάθε έβδομάδα

Περί «τιμή και υπόληψι!»

Τρομάρα στα μπατζάκια σου!

Σουαρέ ντέ γκαλά εις το Πταισματοδικείο!

Η έκδίκασις της μνηύσεως της Έλισασάβετ Νικολάου κατά της Χριστίνας Λουράνδου επί προσβολή τιμής προκαλεί συναγερμόν.

Άπαξάσασα ή άφρόκρεμα της Βλασσαρούς παρούσα!

Ζητείται επείγοντως ή Μονταίν γιά να γράψω σημείωμα: «Γνωρίζετε ότι είναι πολύ οίκ και άν έθωκ να παρακολουθή το ώραιον φύλον τις δικές με άμφίσεις έξώμου...» και ο σύζυγός της διά να άντιγράψω το άρθρον και να το παρουσιάσω ως θεατρικόν έργον με τον τίτλον «Κοσμική κίνησις!»

Η παθούσα υπό τή φάς - ά - μιν της κομής όμνηύσεως. Δι' μόν Ντιέ! και τί δεν φορούν τα πλημμυρισμένα την αίθουσαν της Θέμβος συνοικιστικά τσάνκα. Τί σημεία μεταξά! Άσπρα με κουμπιά ψαφίνα, άλλα από άλμπιν - μπεν - ροζέ, άμπισομεν φρουσέ, ή πανινύ πιασέ που προσδίδουν παριζιάνικο κασσί, κλπ. κλπ. — έκθέτει τα του έπισοδίου άλλα και τής κατηγορουμένης:

—Δι' μόν σέρ! Το πρωί του άγκληματος είχα μπουγάδα! Η ύπηρεσία χτίκισσε και λουάκισσε τα ρούχα και την ώρα που έτοιμαζότανε να τα ξεβγάλη, την έφώναξα γιά να φτιάξωμε γλυκό. Φτιάχνω ένα βούσσιον που είνε να γλύφω τα δάκτυλά σου! Μούρλια σου λέω! Ναι! Σφιχτό έτσι...

(Άπό τή βάση του στόματος ή μνηύτρια εις το σημείον αυτό έξάγει μίαν «τοίχλα» που την δείχνει στον Πταισματοδίκην).

—Άλλα περάστε, παρακαλώ, από το σπίτι, Άνδρόμαχος 1000, δίπλα στην μπακαλειά του Άντιστου γιά να το δοκιμάσετε και να μάς δώσετε πλατύτερη γνώμη. Το λοιπόν ή σουσουράδα άπ έξω έπειδή ή ύπηρεσία άφισε τή σκάφη σούβλι από το πλοιαριό, έφτιαξε σάν την Κάστρου κι έβάλλε τις κορόνες...

Διακόπτεται την περιγραφήν διά να άναπνεύσει ο άναγνώστης επί δύο δεύτερα λεπτά:

—Άχ! άχ! και τί δεν μου είπε, κύριε Δικαστά, «Γίδα, γαϊδούρα, θρώμα!» άν και κόντενε, με το μπαρδόν, να λυθώ από την στενοχωρία ο άφάλος μου, την πήρα με το καλό. «Βρέ καλή μου, θρέ καλή μου, βρέ μαζί μου τόσες φορές που σουδίκω!» άγνίσαν τον κομπιανισμόν; άλλα δεν άρνούσασα, που να ήσούσας ή άφορημένη και τότενες μου πέταξε κατήματα την λαδιά...

(Βρυχήθηκε και έλαφρό μετ' αίκισμών πούδράρισμα).

—...Πώς της ξελόγιασε τον άνδρα. Νά τον κάτω, τί περικαλώ; τί;

(Και εις τον έντονότερον τόνο της διατονικής κλίμακος).

—Ο άναγνώστης άς μη άναμένη άνάμειν παρέδρου άπω όμιλούν οι γυναίκες πάσα άρχή παύει, άς παρακολουθεί μόν τον διοδραμοτιζόμενον συντερακτικά γεγονότα που ένθυμίζουν Βουλήν και ο φιλιππικός έξοκολοφεί:

ΓΑΡ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

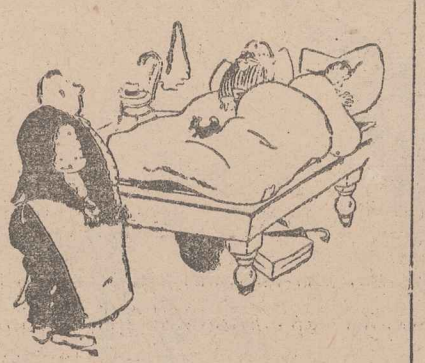
Σχετικότης χρόνον:

—Δεν μου λ... σε δύο έβδομάδες θα με μάθετε καλύτερα;

—Αν κατορθώσω να παραστήνω την άδεια μου, έσποινίς, θα χρειαστή λίγο παραπάνω.

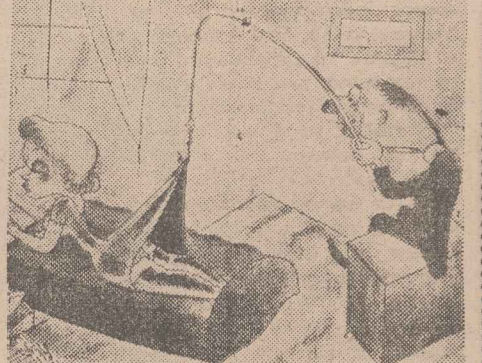
Με την ώρα

—Ένα έκαστοάρτικο γιά να κοιμηθώμε μία νύχτα άπάνω στο μπαλιάρδο;

—Τί να σάς κάνω, κύριε μου; Είπε, έλθετε, με την ώρα.

Λιγάκι ιδιότροπος

—Και δεν μου λές, σε παρακαλώ, γιατί έχωρίσεις από την πρώτη σου γυναίκα;

—Επειδή ήμουν, λέει, λιγάκι ιδιότροπος...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Γραφεία Σταδίου 23

Τυπογραφ. Ρ. Παλαμίδου 2

ΤΗΛΕΦ.) Γραφείων 31909

) Τυπογραφ. 28622

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

21

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αριθ. φύλλου 48

Τιμή φύλλου Δραχ. 3

Έκδίδεται κατά Σάββατον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΤΟΥ Κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

«Έτρωγα μ' ένα ποιητήν εις το ξενοδοχείον. Ο ποιητής άφω διέτρεξε την Λίσταν με λαιμαργα βλέμματα, διέταξεν ένα τραγούν της σουβλάς. Έχεις την σκληρότητα να μασήσης το πώμα ενός τραγουνιού, που πρό όλγων ώρων άπεχωρήθη σκληρά από το τσίρι του; Όρισμένους είσαι άνοήτους άνθρωπος και κακός ποιητής.

Ο ποιητής άφισε την Λίσταν μεγαλοκικά μ' έδούσε τα δάκτυλά του εις την άθρονον κόμην του.

—Τι σκέπτεσαι, του είπα;

—Σκέπτομαι ότι το τραγούν αυτό θα άρνηση να ψηφί κ' έγω έχω μίαν πειναν δέκα ποιητών. Έπρεπε να παραγγείλω ένα τραγούν μαγειρευμένον.

Έσκυθα εις το αὐτί του ποιητού και έψιθύρισα τους στίχους του παλαιού τραγουδιού.

«Και πέρασ' ένας κυνηγός και σκότωσε το ένα».

Ο ποιητής μ' έκτύταξεν εις τα μάτια περίεργος.

—Υποθέτεις ότι αυτό το ένα είνε που θα φάω έγώ;

—Ποιος ξέρει! του είπα. Πιθανάτα να είνε αυτό.

—Τότε τί να κάμω;

—Νά πάρης κάτι άλλο. Είνε τόσα άλλα φαγητά που δεν έχουν σκάειν με την ποίαν.

Είκα έλπιδα ότι άνεκαίσινα τον ποιητήν από μίαν άντιποιητικήν πράξιν. Έκείνος όμως έσέκερθη όλίγας στιγμάς και ξαναείπε:

—Έχεις δίκαιον. Ή άλληθε είνε πως δεν θά ήθελα να φάω ένα τραγούν, το το βόλι του κυνηγού το έχωρισε από το τσίρι του.

—Ήτο απαίσιον αυτό που ήθελες να κάμης.

—Οκί! είνε άπαισιότατα έπικινδύνον. Το κρέας του θα είνε δηλητηριασμένον από την λυπνν. Αι μεγάλοι θίψεις δηλητηριάζουν τον οργανισμόν. Φαντάζεσαι την στιγμήν που το καυμένο το πουλί έψυχροαυόσε με μίαν πληγην εις το στήθος κ' έδλεπε το τσίρι του να φεύγη μακριά φαντάζεσαι τί φαρμάκι θα ήπια!

Έννοεις ότι κινδυνεύω να φάω ένα κρέας δηλητηριασμένον, ένα κρέας γεμάτο το από τοξίνας και δηλητήρια.

—Πάρε λοιπόν κάτι άλλο. Έχεις την καιρόν ακόμη να πάρης ένα πιάτο μακαρόνια.

—Θά ήρω κατί άν είχαν άπδόνια της σουβλάς θά ήτο θαυμάσιον.

—Ένα άπδόνι! Μα αυτό είνε άνυπόφορον. Θα καταβροχθίσας ένα τραγούν, ένα άδελφόν σου; Υποθέτω ότι άσπείνεσαι, ποιητά των ύπερουσίων στίχων!

—Δεν άσπείνεσαι κούθλου. Σε βεβαιώνω ότι ή εύχαριστίς μου θα ήτο δίπλωσα. Τί δυστυχία όμως να μη υπάρχουν άπδόνια της σουβλάς! Θά ήτο ή ιδανική τροφή δι' ένα ποιητήν.

—Και ή ιδανική κόυρα. Δεν το προσθέτεις αυτό;

Έν τώ μεταξύ δύο κυνηγοί, θαυμασίως ώπλισμένοι και όδηγούντες «κύνας άργούρας», έπέρασαν ύπερήφανοι από το πεζοδρόμιον, Όμίλησαν ζήρπα με χειρονομίας κυνηγητικές. Δεν άκούσμεν τί έλεγαν, άλλα δεν υπήρχε άμφιβολία ότι έλεγαν τα μεγαλύτερα φέμματα. Εις τα πρόσωπά των ήτο ζωγραφισμένη ή ικανοποίησις του ψεύδους.

Υπήρξες ποτέ σου κυνηγός; ήρώτησα τον ποιητήν.

—Υπήρξα εις τα είκοσι μου χρόνια. Έπρετα άφιστα τα πουλιά και άρξια να κυνηγώ τα όνειρα. Υπάρχουν έποικοί, ξέρεις, που γίνεται πέραςμα όνειρων. Περνούν άκριδώς όπως τα κοπάδια των πουλιών.

Άρξια να αισθάνωμαι σφινιδίως κάποιαν άναγνώστην κατά του ποιητού.

—Και όμως δεν τρέφεσαι με τα όνειρα μόνον που κυνηγάς, του είπαν πικρά.

—Αυτό είνε το φυσικόν. Όταν ήμουν κυνηγός των πουλιών δεν έτρωγα ποτέ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

Ο Ρόμπερτ Τσινπορ και ή Βαρβάρα Στανγουϊκ εις το περίημον έργον «Ού μοικεύσας» που προεκήρθη διά τον διεθνή κινηματογραφικόν διαγωνισμόν της Βενετίας.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

—Δεν μπορώ να βλέπω να δέρνουν μία γυναίκα...

—Όσοι σου δεν θά έδεις ποτέ την γυναίκα σου...

—Πώς, άλλα κλείνω τα μάτια την ώρα που της τις έρχω!

—Έχεις δίκαιο, κύριε! Πρέπει να φάς έλτο οποιόν κυττάζει την γυναίκα σου!

—Πάρε πέντε φράγκα να ήρς στην ύγεια μου.

—Εύχαριστώ, πέρσαι όμως μου έδώ, αστε έπώχευσε...

—Σε μία πολυκαινική ο γιατρός φθάνει σοβαρός και στην ώρα του.

—Πόρους νεκρούς έχουμε σήμερα το πρωί; ρωτά την νοσοκόμα.

—Ένναι, κ. γιατρέ.

—Διάβολε! Είκα κάνει δέκα συνταγές χθές, δεν είνε έτσι;

—Μάλιστα, κύριε γιατρέ, άλλα ένας άρρωστος δεν θέλπω να πάρη τή δική του.

—Αν έξακολουθήσης να κυττάζεις την γυναίκα μου, θα σου σπάσω τα μούτρα.

—Έχεις δίκαιο, κύριε! Πρέπει να φάς έλτο οποιόν κυττάζει την γυναίκα σου!

—Πάρε πέντε φράγκα να ήρς στην ύγεια μου.

—Εύχαριστώ, πέρσαι όμως μου έδώ, αστε έπώχευσε...

—Σε μία πολυκαινική ο γιατρός φθάνει σοβαρός και στην ώρα του.

—Πόρους νεκρούς έχουμε σήμερα το πρωί; ρωτά την νοσοκόμα.

—Ένναι, κ. γιατρέ.

—Διάβολε! Είκα κάνει δέκα συνταγές χθές, δεν είνε έτσι;

—Μάλιστα, κύριε γιατρέ, άλλα ένας άρρωστος δεν θέλπω να πάρη τή δική του.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

...ΗΛΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΤΙΜ. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ

Ο Όμηρος μās περιέγραψε εις την «Ιλιάδα» όσα συνέβησαν γύρω εις το Έλιον.

Ποίος όμως θα περιγράψη τās Αθήνας με τον ήλιον; Μήνιν άοιδε θεά... Τραγούδα ή Μούσα, την όργην του Έλίου, που βάλλει από μακράν με τα πνομένα βέλη του, που μάς διασπείρει με αυτά και μάς κάνει κοκορέττοι. Διά ποίον λόγον άρα γε έθώμωσεν ο ξανθός Φοιδός; Μήπως διότι δεν του προσέφεραμεν ως θυσίαν μικράν άρνίον του γάλακτος; Άλλά το πορτοφόλι μου δεν άντέχει εις τοούτου είδους θυσίαν.

Διατί λοιπόν έλυσσάσας αυτές τās ήμέρας ο ξανθός Θεός;

Την έποχην του Τρωικού πολέμου έδρεν ένα σοβαρόν λόγον να θυμώση, όπως τούλάχιστον μάς πληροφορεί ή «Ιλιάς» του Όμήρου. Σήμερον όμως δεν έχει κανέναν λόγον αυτή ή μήνις; Ο ραψώδης τζιτζίκας θρηνεί μέσα εις τās φλόγας την μοίραν των φηνυμένων ανθρώπων. Άλλά τί λέγει; Κανείς δεν ήμπορει να καταλάβη, ούτε ο τακτικός θαμνόν του όμιλούντος κινηματογράφου, που είνε συνθησμένο εις την διατάκτικον γλώσσαν της αλλούσης ταινίας. Ο ραψώδης του δένδρου έπιμένει εις μίαν λέξιν και εις τον ίδιον τόνον. Τσί, τσί, τσί, τσί. Αυτό ήμπορει να σημαίνει και «ταπεινός». Ίσως να θέλλ να πη ότι ή πλάσις ταπεινίζεται το καλοκαίρι. Είνε έσφαμένη ή γνώμη ότι το τζιτζίκι τραγουδεί μέσα στο καταμεσήμερο. Η φωνή του είνε φωνή δίαιμας άγνους φηνομένου. Ο μύθος λέγει ότι οι τέτταρες ήσαν πρώτα μέγα έθνος και ότι άν ήκουσαν τās Μούσας να τραγουδούν τόσον ελαγερήσας ώστε έμειναν κινηθέντα επί πολύν χρόνον έως ότου έξηρανόσαν από την πείνα και έγιναν τζιτζίκια. Ψυχά λοιπόν τόσον πολύ ποιητικά δεν ήμπορει να ένθουσιάζωνται με το μεσημεριόν λιποπύρι και να τραγουδούν.

Διαμαρτυρούνται διά την συμπεριφοράν του Έλίου διά την άδικαιολόγητον όργην του Θεού.

Ηλιάδης ραψώδης Β' είνε ή 2 μ. μ. Η πόλις έχει φουντάσει 36 υπό σκιαν. «Υπό σκιαν» είνε τρόπος του λέγει διότι σκία ούδαμος υπάρχει. Όλα άκτινα δολούν, όλα λαμπύν, όλα όπινθροδολούν έκτος του πνεύματος των θεατρικών έπιθεωρήσεων.

Ένα φύσθη χιόνον, που παριστάνει το άρροσόν δερμάκι περνά πότε — πότε ή άπύσσοφαρ βράζει. Άνθρωποι σκατών μένουν από την κόυρασι κοιμώμενοι με άνοκτό το στόμα εις τους πάγκους και τα πεζοδρόμια.

Όλοι ζήτην επείγοντως δένδρον. Ραψώδης Ζ'. Περί την 8ην ο ήλιος άποφασίζει να άποσυρθί. Και τότε ή πόλις άμοιάζει με καπνίζοντα έρπειν. Η άποφασις ος πνήγει τίποτα δεν κινείται. Οι άνθρωποι ένας-ένας βγαίνουν από τον σφόνδρον όπως τα γιουδετσια και διευσθύνονται προς τους κήπους και προς την φαληρικην άκτιν διά να άναπνεύσουν όπισθεν των μανδρωτήριων και να θαυμάσουν το θέαμα της μανδρωμένης βελόδας.

ΤΙΜ. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕ

ΖΗΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ... ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΑΚΡΟΒΑΤΩΝ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΣΟΥΝ

και ποιος σκέπτεται τους ταπεινούς αυτούς βιοπαλαιστές, που με τ' αμάξια τους διασχίζουν τις χώρες ή οι πιο μωδερνοί, με τις ελαστικές άποσκευές των, πάνω με το τριάνο άπ' τη μία πόλη στην άλλη για να δώσουν τις παραστάσεις τους;

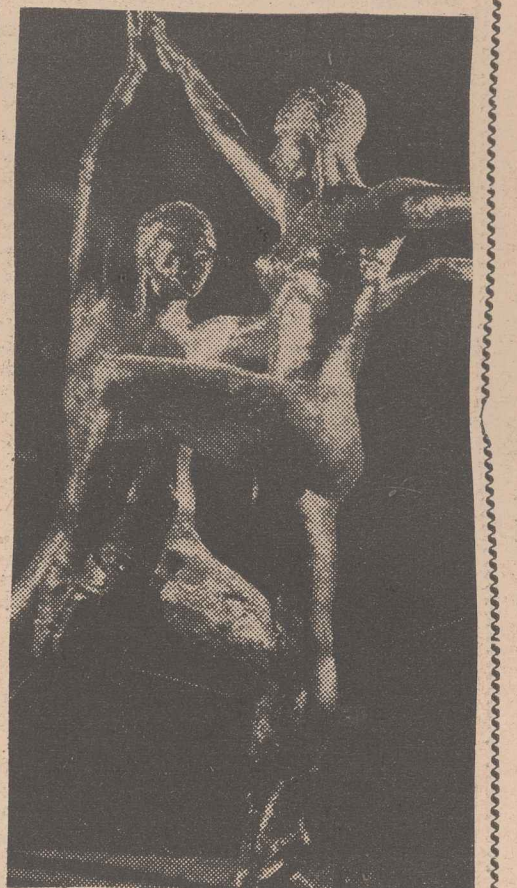
Πρό ετών οι εφημερίδες ανήγγειλαν ότι στο μεγάλο ιπποδρόμιο της Βιέννης η Βέρα Χ. έπαιζε από την ψηλή κούνια που κρέμετο από την οροφή της μεγάλης αίθουσας και έμεινε άπληστη. Μετά δύο μήνες ανήγγειλε ότι ο σοβαρός τραυματισμός του γνωστού ακροβάτου 'Αλ. 'Δου Α. κατά τον αυτόν οχεδόν τράπηκε στο Λονδίνο. Βεβαίως οι άνθρωποι των μικρών ειδώσεων του διηνικού τύπου δεν έδωσαν μεγάλην προσοχήν εις την είδησιν αυτήν. Μόνο οι λίγοι μεμνημένοι και δύο-τρεις περιέργοι Βιεννέζοι δημοσιογράφοι έπληροφόρησαν τι έκρυπτε πίσω από τα δύο αυτά δυστυχήματα. Και τότε το δαλνθινό κατόχυρο κατέλαβε στήλες ολοκληρωτικές των εφημερίδων και έγινε για πολλὰς μέρες το άναγνωσμα που παρηκολούθησαν με συγκίνησι χιλιάδες άναγνώσται. Ο 'Αλφρέδος είχε γνωρίσει δύο έτη πριν, εις τον πλανήτη θιον του, την Βέρα Χ., την είχε αναγάγει και της είχε καταστήσει επανάλειψιν ζήλοισι να γίνη γυνώκας του. Έκενν όμως δεν ήθελε. 'Ητο συνδεμένη από ετών με έναν άλλον ακροβάτην επίσης, ο οποίος είχε πάει στην 'Αμερική, όπου εκέρριζε πολλά χρήματα. Της είχαν υποσχεθεί ότι θα την καλούσαν εκεί, αλλά τα γράμματα του έγινοντο όλο και σπανιότερα, όλο και ολιγώτερον τρυφερά, χωρίς να κάνουν ποτέ λόγο — έπειτα από τους δύο, τρεις πρώτους μήνες—για τον έρχομό της κοντά του. Όταν απειδίωκε μία μέρα έφθασε άπροσδοκίτως στη Βιέννη.

Αφού πήγε και είδε την Βέρα, παρέστη τις πρώτες μέρες στις παραστάσεις του ιπποδρόμου και κατόπιν, αφού επέτυχεν να προσληφθή, έλαβε μέρος μαζί της στις διάφορες επιδείξεις και στά επικινύοντα γυμνασμάτα. Ο 'Αλφρέδος, τον οποίον η Βέρα, κατά τους τελευταίους ιδίως μήνας, είχε άφισει να έλθουν ότι έκανε όλο το έδαφος που είχε κερδίσει και ότι ο νέος αντίπαλός του είχε τελείως επικρατήσει στην κερδιά της αγαπημένης του. Ποιος μπορεί να η ακριβώς τι έγινε το βράδυ του φοβερού ατυχήματος; 'Η έρευνα και η ανάκρισις της αστυνομίας δεν κατώρθωσαν να καθορίσουν ευθύναν και να βρουν κανένα ένοχον. Και οι δημοσιογράφοι ακόμη δεν μπόρεσαν βεβαίως να εξακρίβωσαν το μυστήριον που μόνον ο 'Αλφρέδος μπορούσε ίσως να αποκάλυψη.

Πάνω από την κατάφωτη σάλα, ψηλά εις το κενόν αιωρούντο τρεις κούνιες. Οι δύο αντίπαλοι άνδρες ευρίσκοντο στις δύο άκρυνές, στη μεσαία η Βέρα. 'Ενώ θα έτολυντο οι κούνιες, οι καλλιτέχναι με δεμένα τα μάτια θα έπαιναν τη Βέρα, η οποία θα έφτανε από την κούνια της και κατόπιν, αφού η μεσαία κούνια θα είχε τραβηχθή ψηλά, η Βέρα θα έπετοσε εις το κενόν από τα χέρια του ενός εις τα χέρια του άλλου ακροβάτου οάν άληθινή ζωντανή μπάλα.

Το δικτυ είχε τεντωθή από κάτω. 'Αν έπεφτε ένας από τους τρεις θα έπεφτε μέσα στο δικτυ. Το κοινόν ήτο ήσυχο. Οι κανονισμοί είχαν τηρηθή εν τάξει. Και όμως το δυστύχημα έγινε. Το πρώτο μέρος του προγράμματος έπαιουσε τα χειροκροτήματα του κοινού. 'Η Βέρα, με άνοιχτά μάτια ακόμη, όπως και οι δύο ακροβάται, έπέταξε δύο τρεις φορές από την κούνια της προς τις άλλες δύο και πιάστηκε στον άέρα από τα δυνατό χέρια των δύο ανδρών που, και οι δύο, την άναπόθεσαν και την έπιθυμούσαν. 'Επειτα εκάθισαν κοντά στον άναγνώνον της πάνω στο λείο, στρογγυλό καντάρι που εκρεμάνταν από δύο νερά σκονιά. 'Απέναντι της, στην άλλη κούνια έπερίμενε ο 'Αλφρέδος. Οι τρεις καλλιτέχναι έδεσαν τα μάτια τους, η Βέρα εκκρεμάθηκε από τα χέρια του μέλλοντος συζύγου της—ο γάμος έπρόκειτο να γίνη μετά δέκα μέρες—και οι κούνιες άρχισαν να ταλαντώνονται στο κενό. Πριν κλείσουν τα μάτια η Βέρα έβριζε μία τρυφερή ματιά στον αγαπημένο της, έκείνος την έσφιξε έλαφρά κοντά του.

Τα είδε αυτά ο 'Αλφρέδος; Τον επέφλυσε η ζήλεια; 'Ηθέλωσε να εκδικηθή; 'Η απλούστερα η λύπη, η συγκίνησις του άφηρεσαν την ψυχράμια που είχε άπαρηπτη σε αυτές τις στιγμές και την όποιαν είχαν, ίσως, χάσει και οι άλλοι; Το βέβαιον είναι ότι ενώ την πρώτη φορά τα χέρια του έπιασαν την Βέρα, την άνδρασαν να καθίση κοντά του για ν' άναπαυθή και της έδωσαν έπειτα ακριβώς την φορά που έπρεπε για να φθάση στα χέρια του 'Αλφρον, την δεύτερη φορά η Βέρα του έφυγε, δεν κατώρθωσε να την συγκρατήσει και η ώραία ακροβάτις, μόλις

Έπάνω σε δύο τεντωμένα σκονιά το ζεύγος των περιηγητών ακροβατών. Τέχ.

Οι εφημερίδες ανήγγειλαν τον θάνατον του Ούγγρου ακροβάτου που έκανε παράτολμα γυμνάσματα και ήτον κύκλον του θανάτου με μυστοκλέττα εις τις Ζάππειον. Ταυτόχρονα οχεδόν τηλεγραφήματα προς τον διεθνή τύπον από την Καλιφόρνια ανήγγειλαν τον επίσης τραγικόν θάνατον ενός παγκοσμίου ήλους ακροβάτου, τον 'Αλφρέδου Κοντόν, ο οποίος άνομιμάζετο (ο ήπιόμενος άνθρωπος). Οι δύο αυτοί θάνατοι ανθρώπων που παίζουν κυριολεκτικώς με τη ζωή τους δια να διασκεδάσουν το κοινό και να κερδίσουν το ψωμί τους μας δίνει άφορη νά αναγράφουμε τις λεπτομέρειες μιας τραγικής καλλιτεχνικών—ακροβατών που είχε συγκινήσει πρό τριάντα έτών χιλιάδες θεατές και χιλιάδες άναγνώστες — τις είχαν δημοσιεύσει τότε όλες οι εφημερίδες—και που άποδεικνύουν πόσο το έπιάγεται αυτοί εις πάντοτε έπικινδύνον, παρ' όλη τις λαομανόμενες προφυλάξεις, και πόσο και οι άνθρωποι αυτοί επηρεάζονται από τα ανθρώπινα πάθη, τα οποία, λόγω ακριβώς της έπικινδύνου εργασίας των, καθίστανται μοίρασι γι' αυτούς. Δεν είναι άναγκη να άναφέρουμε όνόματα της παλαιάς αυτής τραγωδίας. Έκτος ε-ξαιρέσεων, οι παλαιότεροι άνθρωποι που διασκεδάζουν τους άλλους — παλαιότεροι, ακροβάται των ιπποδρόμων και των διαφόρων επιδείξεων — περνούν από πόλη σε πόλη και από σκηνή σε σκηνή μάλλον άγνωστοι. Και εκείνοι ακόμη, οι οποίοι άποκτούν κάποια φήμη, άπομνησύνται μόλις παύσουν να άποσκαλίσουν τα μάτια και να διασκεδάζουν το

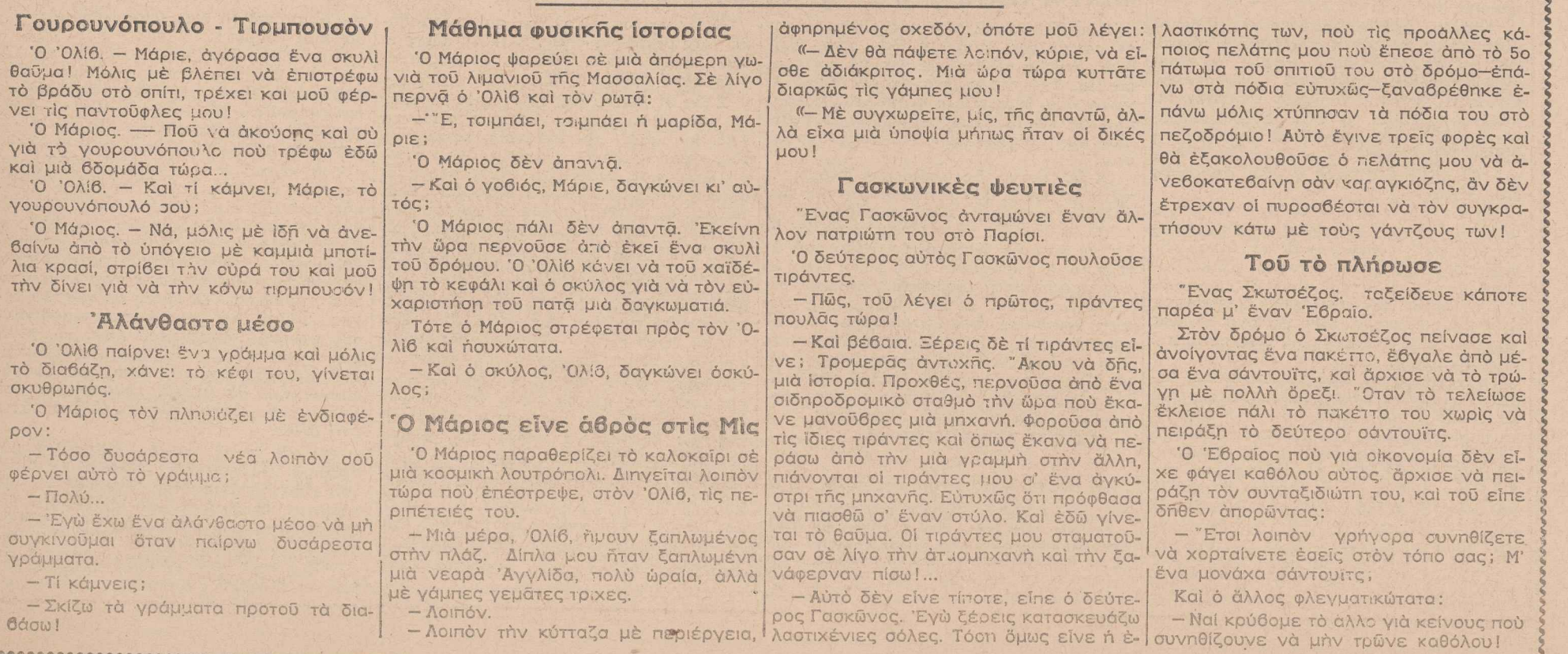
ΜΑΡΣΕΓΙΕΖΙΚΕΣ, ΣΚΩΤΣΕΣ ΚΑΙ ΓΑΣΚΩΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ...

Γουρουνόπουλο - Τριμπουσόν
Ο 'Ολίβ. — Μάριε, αγόρασε ένα σκυλί θαύμα! Μόλις με βλέπει να έπιστρέφω το βράδυ στο σπίτι, τρέχει και μου φέρνει τις παντοφλές μου!
Ο Μάριος. — Πού να άκούσεις και συ για το γουρουνόπουλο που τρέφω εδώ και μία έβδομάδα τώρα.
Ο 'Ολίβ. — Και τι κάμνει, Μάριε, το γουρουνόπουλό σου;
Ο Μάριος. — Νά, μόλις με ήβη να άναβω από το υπόγειο με καμμία μπουτλια κρασί, στρίβει την ουρά του και μου την δίνει για να την κόβω τριμπουσόν!
Άλάνθαστο μέσο
Ο 'Ολίβ παίρνει ένα γράμμα και μόλις το διαβάση, χάνει το κέρι του, γίνεται σκυθρωπός.
Ο Μάριος τον πλησιάζει με ένδιαφέρον.
— Τόσο δυσάρεστα νέα λοιπόν σου φέρνει αυτό το γράμμα;
— Πολύ...
— Έγώ έχω ένα αλάνθαστο μέσο να μη συγκινούμαι όταν παίρνω δυσάρεστα γράμματα.
— Τι κάμνεις;
— Σκίζω τα γράμματα προτού τα διαβάσω!

Μάθημα φυσικής ιστορίας
Ο Μάριος φασεύει σε μία άπομνηρη γυναιά του λιμανιού της Μασσαλίας. Σε λίγο περνά ο 'Ολίβ και τον ρωτά:
— 'Ε, τοιμάξιε, τοιμάξιε η μαριδα, Μάριε;
Ο Μάριος δεν άπαντιά.
— Και ο γοβός, Μάριε, δαγκώνει κι' αυτούς;
Ο Μάριος πάλι δεν άπαντιά. 'Εκείνη την ώρα περνούσε από εκεί ένα σκυλί του δρόμου. Ο 'Ολίβ κάνει να τον χαϊδέψη το κεφάλι και ο σκύλος για να τον ευχαριστήσει του πατή μια δαγκωματιά.
Τότε ο Μάριος στρέφεται προς τον 'Ολίβ και παυκώτατα.
— Και ο σκύλος, 'Ολίβ, δαγκώνει όσους;
Ο Μάριος είναι άθροος στις Μις
Ο Μάριος παραθερίζει το καλοκαίρι σε μία κοσμική λουτροπόλη. Διηγείται λοιπόν τώρα πού έπεσσε, στον 'Ολίβ, τις περιπέτειές του.
— Μία μέρα, 'Ολίβ, ήσαν εσηλωμένες στην πλάη, δίπλα μου ήταν ξαπλωμένη μία νερά. 'Αγγλίδας, πολύ ώραία, αλλά με γάμπες γεμάτες τριχες.
— Λοιπόν.
— Λοιπόν την κύτταξα με περιέργεια,

άφηνιχτας οχεδόν, όποτε μου λέγει:
— Δέν θα πάψετε λοιπόν, κύριε, να είσθε αδικάρσιος. Μία ώρα τώρα κύτταξε διαρκώς τις γάμπες μου!
— Με συγκινείτε, μίς, της άπαντώ, αλλά είχα μία υποψία μήπως ήταν οι δικές μου!
Γασκωνικές ψευτιές
Ένας Γασκωνός άναμνείνεν έναν άλλον πατριώτη του στο Παρίσι.
Ο δεύτερος ούτως Γασκωνός πουλούσε τσιράντες.
— Πώς, το λέγει ο πρώτος, τσιράντες πουλάς τώρα!
— Και βέβαια. Σέρεις δέ τι τσιράντες είναι; Τρουμεράς άνθρωπος. 'Ακου να ήρθε, μία ιστορία. Προχθές, περνούσα από ένα αιδροδρομικό σταθμό την ώρα που έκανε μανούβρες μία μηχανή. Φορούσα από τις ιδίες τσιράντες και όπως έκανα να περάσω από την μία γραμμή στην άλλη, πιάνοντάι οι τσιράντες μου ο' ένα άγκυρστρο της μηχανής. Εύτυχως ότι πρόφθασα να πιασώ ο' έναν σκύλο. Και έδω γινεατό το θαύμα. Οι τσιράντες μου σταματούσαν σε λίγο την άταμνησική και την ζαυφάναν πίσω!...
— Αυτό δεν είναι τίποτε, είπε ο δεύτερος Γασκωνός. Έγώ ζέρεις κατασκευάζω λαστικένιες σόλες. Τόσο όμως είναι η έ-

λαστικότητα των, που τις προάλλες κάποιος πελάτης μου πρό έπαισε από το 5ο πάτωμα του σπιτιού του στο δρόμο—έπαυ στα πόδια ευτυχώς—ξαναβρόθηκε έπάνω μόλις χτύπησαν τα πόδια του στο πεζοδρόμιο! Αυτό έγινε τρεις φορές και θα έξακολουθούσε ο πελάτης μου να άνεβοκατεβαίνει οάν καραγκιόζης, άν δεν έτρεχαν οι πυροσβέστοι να τον συγκρατήσουν κάτω με τους γάντζους των!

Έπάνω σε δύο τεντωμένα σκονιά το ζεύγος των περιηγητών ακροβατών. Τέχ.

ΠΩΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΕΙΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΑ ΝΕΑ ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Αί καταπληκτικαί διεθνείς οργανώσεις της ένημερότητος

Και κατά την έβδομάδα ταύτην διε-
ιδέσθησαν εις το πολιτικόν γραφείον
του κ. Πρωτοπουργού έξ όλων των ελ-
ληνικών πόλεων, χωμοπόλεων και χω-
ριών νέα άναριθμητα τηλεγραφήματα
και ψηφίσματα συνταχθέντα υπό του έν-
θουσιώτους λαού δια των πανηγυρισμών
της 4ης Αυγούστου. Είς όλες τας αυ-
θιμότητας λαϊκάς ταύτας εκδηλώσεις
τοίςταις η επικράτησις του κυβερνητι-
κού έργου και ιδιαιτέρως η έμπιστοσύ-
νη του 'Ελληνικού λαού προς την ίσχυ-
ραν φυσιογνωμίαν του Προέδρου της
Κυβερνήσεως κ. 'Ιω. Μεταξά.

Την παρελθούσαν Πέμπτην, ο κ. 'Ιω.
Μεταξάς μετέβη εις Θήβας, ένθα παρι-
κολούθησε τα εκεί τελούμενα γυμνάσια
δόλης πυροβολική.
Είς τον κ. Πρωτοπουργόν παρετέθη
γεγυα υπό των αξιωματικών, η δέ με-
τάσσεις του εις την πόλιν των Θηβών
επρόκλεισεν έξαλλον ένθουσιασμόν των
κατοίκων, όστινες όνν γυναικί και τέ-
κνοις άπεθέσαν κυριολεκτικώς τον κ.
'Ιω. Μεταξάν.

Ο κ. Πρωτοπουργός έπαυελθών εκ Θη-
βών προτίθεται να μεταβή αύριον εις
Χαλκίδα ένα παραστή εις τα έγκαίνια
της εκεί τελούμενης έμπορικης πανηγυ-
ρείας.

Ο έπαυελθών εκ Παρισίων ύφυπου-
ργός Τύπου και Τουρισμού κ. Θ. Νικολά-
ους προέβη εις λίαν ένδιαφερούσας δι-
ηλώσεις δια την γενομένην εις αυτόν έν-
θουσιώδη υποδοχήν τόσο εκ μέρους των
Γαλλών έπιστημών, όσον και παρὰ μεγί-
στης μεριδός του γαλλικού λαού. Πρά-
γματι αι έγκυρότεροι των Παρισίων έ-
φημερίδων ακριβώς έξ άφορήτης της
έν Παρισίαις παρουσίας του κ. Θ. Νικο-
λάου, μακρά άρδρα δια την υπό την
ηγεσίαν του κ. 'Ιω. Μεταξά συντελου-
μένην με γοργότατον ρυθμόν έθνικην ά-
ναδιομυρνήαν της 'Ελλάδος.

Ο ύφυπουργός των Σιδηροδρόμων κ.
Σπυρίδωνος έπαυελθών εκ 'Ηλείνου, ό-
που είχε μεταβή προς μελέτη των συγ-
κοινωνικών αυτής άναγκών, άνεχώρη-
σεν άμέσως εις περιόδειαν ανά την Μα-
κεδονίαν.

Η άνεύρεσις έν Παρισίαις και άπο-
στολής εις Αθήνας του πρό έτών κλαπέ-
τος υπό άρχισκαπλήν μεγίστης αξίας
γλυπτικού έργου του 'Απολλωνίου 'Εκού-
ρου κρίνεται γενικώς ως μεγάλη έπι-
τυχία του ύφυπουργού της Δημοσίας 'Α-
στυνομίας κ. Μανιαδάκη, άς κατηύθη-
νεν εις τας ένεργείας των τα άρμόδια
άστυνομικά όργανα.

—ΧΧΧ—

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πέραν του Ισπανικού ζητήματος από
της πλευράς της έφαρμογής του γνω-
στού άγγλικού σχεδίου ούδεμία άπόλυ-
τος έσημειώθη κατά την λήξασαν έβδο-
μάδα κινήσις. 'Αξία μόνον ιδιαιτέρας
μνείας είναι η έπιστημής υπό της 'Αγγλί-
ας γενομένη δήλωσις, καθ' ήν έν η πε-
ριπτώσει σκάρη πλέοντας υπό άγγλικήν
σημαίαν ήθελον άνειδοποίητως όληθή
υπό ύποδρυχίον, ο 'Αγγλικός στόλος έ-
χει διαταχθή ν' άνοίξη άμέσως πύρ κα-
τά των ταυτών ύποδρυχίων άσασθήπο-
τε και άν είναι ταύτα έθνικότητος.
'Η διεθνής κοινή γνώμη καθώς και αι
ύπευθύνον κυβερνήσεις, ιδίαι της Ουάσι-
γκτων, Λονδίνου και Παρισίων έχουν κα-
τά την στιγμήν ταύτην έστραμμένην όλο-
κληρον την προσοχήν των εις τα έν τη
'Απω 'Ανατολή διαδραματιζόμενα. 'Η
δραματική κατάστασις, ήτις έδημιου-
γήθη έν Σαγγάη, όπου αι μάχαι, έπρά-
θαλάσσης και άέρος, μεταξύ 'Ισπανί-
και Κινέζων, προέλασαν δούτατον χα-
ράκτρη με πολλά θύματα και μεταξύ
άκόμη αύτων των έν Σαγγάη θιούνητων
ένών υπηκόων, έπρόκλεισεν άπευσιμέ-
νας συνηνοήσεις μεταξύ Λονδίνου, Ουά-
σιγκτων και Παρισίων, με άποτέλεσμα
την έπείγουσαν μεταφοράν υπό την προ-
στασίαν του 'Αγγλικού Στόλου, του Εύ-
ρωπαϊκού πληθυσμού της Σαγγάης, μα-
κράν το πεδίου των 'Ισπανών κινεζικών
μαχών.

Γενικώτερον, η έπέκτασις του άκρή-
κτου Ισπανοκινεζικού πολέμου εις την
Βόρειον Κιναν και η σταθρά άντίστασις
εις ην οι Κινέζοι προέβλουν προς ά-
ναγκάσιν της Ισπανικής προέλασεως,
έπισφαιρουν νέα νέφη εις τον πρό πολ-

Τα τελευταία συνταρακτικά διεθνή γε-
γονότα, που πληροφροείται ο κόσμος δια
των τηλεγραφημάτων των μεγάλων είδη-
σεογραφικών οργανισμών, άρχίζουν πάν-
τοτε σπερσώτως με τας φράσεις:
«Το Πρακτορείον Χαβάς γνωστοποιεί»,
«το Πρακτορείον Ρώυτερ άναγγέλλει» ή

Ο Κάρλος Χαβάς ιδρυτής του περιή-
μου όμνύμου γαλλικού πρακτορείου.

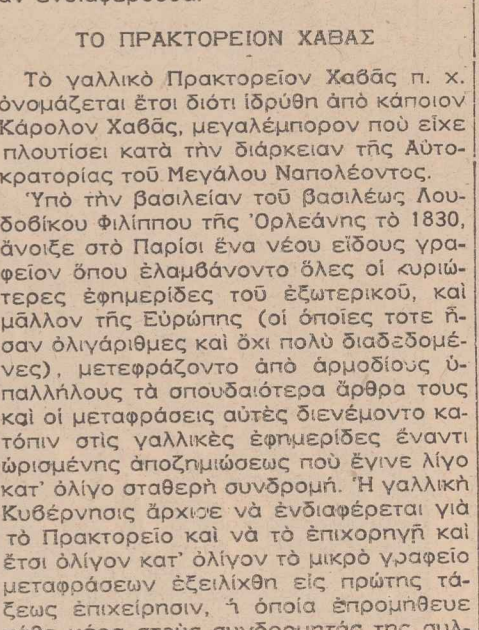
άκόμη «το Πρακτορείον Στέφαν» ή «το
'Αθηναϊκόν Πρακτορείον άνακοινεί». Πράγματι τα Πρακτορεία αυτά—και άλλα
παρόμοια — μεταδίδουν καθημερινώς δι-
ειδικά δελτία παντός είδους ειδήσε-
ων και πληροφοριών από τις όποιες οι έφη-
μερίδες δημοσιεύουν έκείνες που κρί-
νουν πως μπορεί να ένδιαφέρουν περισ-
σότερον το άναγνωστικόν τους κοινόν.
Ταυτοχρόνως οι κατά τόπους κυβερνή-
σεις χρησιμοποιοούν τα έν λόγω Πρακτο-
ρεία δι' έπίσημα και ήμεισισημα άνακοι-
νωθέντα, δι' έθνικων και τουριστικην προ-
παγάνδα, δι' ειδήσεις, έπαναρώσεις
και έπείσεις, αι όποιαι κρίνουν ότι
πρέπει να διαδοθούν εις ευρύτατον κύ-
κλον.

Διά τον λόγον αυτόν όνομάζονται «Π-
ρακτορεία» οι έπιτεκτικόν συγγύσεις και ά-
συμφωνίαν διεθνή όρίζοντα.
Αι άρξάμεναι προτεινομένης δια την
περί τα μέσα Σεπτεμβρίου σύγκλησιν
του συμβουλίου της Κοινωνίας των Ε-
θνών δεν παρουσιάζουν, έπι του παρόν-
τος, ένδιαφέρον, διότι δεν φαίνεται πι-
θανόν να έπιληφθή η Κ. Τ. Ε. ούτε το
Ισπανικό, ούτε το Σιναιοπακινικό ζή-
τήματος.

ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΑΜΕΡΙΚΗΝ, κατόπιν του ψηφισθέντος νόμου, κατά τον οποίον ήμμορουν αι
γυναικες να καταστραφούν εις θαλάσσιας υπηρεσίας, καταρτίσθη το
πρώτον γυναικείον ναυτικόν σώμα, το όποιον εκπαιδεύεται δια να χρησιμοποιοή
εις διάφορα νοσοκομεία, υπηρεσίας άεροστασίου κλπ. Α να γέσθω. Αι νεοσύλα-
κτοι με το καυόελο στα χείλη φωνάζοντες εις το πρσάριον της Ναυτικής
Σχολής του 'Αγιου θρακικού.

Το γαλλικό Πρακτορείον Χαβάς π. χ.
όνομάζεται έτσι διότι ιδρύθη από κάποιον
Κάρλον Χαβάς, μεγαλέμπορον που είχε
πλουτίσει κατά την διάρκεια της Αυτο-
κρατορίας του Μεγάλου Ναπολέοντος.
'Υπό την βασιλείαν του βασιλέως Λου-
δοίκου Φίλιππου της 'Ορλεάνης το 1830,
άνοιξε στο Παρίσι ένα νέου είδους γρα-
φείον όπου έλαμβάνοντο όλες οι κυριώ-
τερες έφημερίδες του έξωτερικού, και
μάλλον της Εύρώπης (οι όποιες τότε ή-
σαν ολίγαριθμες και όχι πολύ διαδεδομέ-
νες), μεταφράζοντο από άρμόδιους ύ-
παλλήλους τα σπουδαιότερα άρθρα τους
και οι μεταφράσεις αυτές διενεμόντο κα-
τόπιν στις γαλλικές έφημερίδες έναντί
ώριμενης άποζημιώσεως που έγινε λίγο
κατ' όλιγο σταθερό συνδρόμη. 'Η γαλλική
Κυβέρνησις άρχισε να ένδιαφέρεται για
το Πρακτορείον και να το έπικρορήν και
έτσι όλίγον κατ' όλίγον το μικρό γραφείο
μετασφάρασε εξελίχθη εις πρώτης τά-
ξεως έπιχείρησιν, η όποια έπαιρμινε
κάθε μέρα στους συνδρομητάς της αυ-
λογη όλοκληρην πολυτίμων ειδήσεων. Διά
να το έπιτύχη, ο Χαβάς όργάνωσε μία
ιδίαιτην υπηρεσία ταξιδιωτικών περι-
στερών, χάρις εις την όποιαν έλάμβαν
ειδήσεις από το Λονδίνο έντός 5 ώρών
και από τας Βρυξέλλας έντός 4. Από τό-
τε όλες οι γαλλικές κυβερνήσεις έχρη-
σιμοποιοούν το Πρακτορείον Χαβάς ως ή-
μεισισημον όργανόν τους.

Ο κ. 'Ερμερστ Τζόρτζ, πρόεδρος του δι-
εθνούς δημοσιογραφικού συνσπισμού
'Γουαντίγκεντ Νόου Πρέσς' που το ά-
ποιον συνεννάζεται το 'Έργον'.

Ιδιοκτήτης του και διευθυντής του, που
είχε έν τώ μεταξύ άποκτήσει την αγγλι-
κην υπηκοότητα, έλαβε και τον τίτλον
του βαρώνου. 'Εκτοτε δεν έπαυσε να
εύθρυν την δράσιν του και σήμερον το
Ρώυτερ είναι το ήμεισισημον Πρακτορεί-
ον της 'Αγγλίας όπως το Χαβάς είναι της
Γαλλίας.

Στην 'Ιταλία υπάρχει το Πρακτορείον
Στέφαν, του όποιου η ίδρυσις είναι άρ-
κετά παλαιά έπισος.

Ιδρυτής του είναι κάποιος 'Ιωάννης
Στέφαν, που έγεννήθη το 1820 στη Βε-
νερία. 'Ιδρυτής πρότερον διαφόρων έφη-
μερίδων, πολιευστής δια την ανεξαρτη-
σίαν της 'Ιταλίας, κατέφυγεν εις το Πε-
λεινόν όπου το 1856 άνοιξε το «Τηλε-
γραφικόν Πρακτορείον Στέφαν». Ο Κα-
ρλοσ άντελήθη άμέσως την σπουδαιότη-
τα του νέου Πρακτορείου, που θα διεί-
δε και θα μετέδιδε καταλλήλως τις ιδέες
και τις πράξεις της Κυβερνήσεως του και
το κατέστησεν από της πρώτης στιγμής
«ήμεισισημον». Όταν ο Στέφαν άπεθα-
νε, ο κατόπιν διευθυντής του ύπηρες φι-
λος του Ρώυτερ, από τον όποιον και έφι-
λοετήθη εις το Λονδίνο, υπέκρωσεν
όμως την πρόσβιν του τελευταίου να
αγοράση το Πρακτορείον Στέφαν, το ό-
ποιον εκτοτε έξακολουθεί να είναι το ή-
μεισισημον 'Ιταλικόν Πρακτορείον.

Στην Γερμανία ύπηρες μέγα πρό τι-
νος το γνωστόν «Πρακτορείον Βόλφ», το
όποιον όπως και τα άλλα, έπαισε το όνο-
μα του ιδρυτού του Βόλφ. Από της έπι-
κρατήσεως όμως των έθνικοσοσιαλιστών
άντικατεστάθη από το «Ντούτσες Νάρι-
κην Μπυρ», το «Γερμανικόν Γραφείον
Πληροφοριών» που όπως και αι συνάελα-
φοι όργανώσεις, μεταδίδει σήμερον πλε-
ον δια του αερίματου και του ραδιοφώ-
νου τις εκ Γερμανίας και μετά Γερμανίας
έκπεμπόμενες ειδήσεις.

Στη Βιέννη λειτουργεί το παλαιότατο
ήμεισισημον «Καρσεφσκιέντε Μπυρ»
(Πρακτορείον 'Ανταποκρίσεων) το όποιον
έξυπηρετείς άλλοτε την μεγάλην Αυσ-
τροουγγαρίαν και έξυπηρετεί σήμερον
την μικράν Αυστρίαν.
'Η Ούγγαρια, η Ρουμανία, η Βουλγαρία
και η Τουρκία έχουν 'Εθνικά Πρακτο-
ρεία Πληροφοριών και στη Σερβία λει-
τουργεί από του πολέμου το ήμεισισημον
Πρακτορείον «'Αβαλ».

Στη Ρωσία υπάρχει το Πρακτορείον
Τάς, το όνομα του όποιου άποτελείται
από τα αρχικά ήμιας τώνρωσικων λέ-
ξεων («Τηλεγραφικόν Πρακτορείον της
Σοβιετικής 'Ενώσεως και στην 'Ιαπωνία
έστιν ην 'Ινφ. 'Αναουαριου 1936 άκριβώς
η συγκέντρωσις δύο παλαιότερων ιδιαι-
κων Πρακτορείων.

και τους ιδιωτικούς ταχυδρόμους. Το 1859
κατάρθηκε να όργάνωση μία μοναδικήν
υπηρεσίαν πληροφοριών από το μέτωπον
του πολέμου μεταξύ των σιμαίων Γαλ-
λίας και Πεδερνονίου και Αυτοκρατορίας.
'Από την έποχή εκείνην το «Πρακτορεί-
ον Ρώυτερ» άπέκτησε παγκόσμιον φήμη
και έγινε πλέον μεγάλη έπιχείρησις.

Ο κ. 'Ερμερστ Τζόρτζ, πρόεδρος του δι-
εθνούς δημοσιογραφικού συνσπισμού
'Γουαντίγκεντ Νόου Πρέσς' που το ά-
ποιον συνεννάζεται το 'Έργον'.

Ιδιοκτήτης του και διευθυντής του, που
είχε έν τώ μεταξύ άποκτήσει την αγγλι-
κην υπηκοότητα, έλαβε και τον τίτλον
του βαρώνου. 'Εκτοτε δεν έπαυσε να
εύθρυν την δράσιν του και σήμερον το
Ρώυτερ είναι το ήμεισισημον Πρακτορεί-
ον της 'Αγγλίας όπως το Χαβάς είναι της
Γαλλίας.

Στην 'Ιταλία υπάρχει το Πρακτορείον
Στέφαν, του όποιου η ίδρυσις είναι άρ-
κετά παλαιά έπισος.

Ιδρυτής του είναι κάποιος 'Ιωάννης
Στέφαν, που έγεννήθη το 1820 στη Βε-
νερία. 'Ιδρυτής πρότερον διαφόρων έφη-
μερίδων, πολιευστής δια την ανεξαρτη-
σίαν της 'Ιταλίας, κατέφυγεν εις το Πε-
λεινόν όπου το 1856 άνοιξε το «Τηλε-
γραφικόν Πρακτορείον Στέφαν». Ο Κα-
ρλοσ άντελήθη άμέσως την σπουδαιότη-
τα του νέου Πρακτορείου, που θα διεί-
δε και θα μετέδιδε καταλλήλως τις ιδέες
και τις πράξεις της Κυβερνήσεως του και
το κατέστησεν από της πρώτης στιγμής
«ήμεισισημον». Όταν ο Στέφαν άπεθα-
νε, ο κατόπιν διευθυντής του ύπηρες φι-
λος του Ρώυτερ, από τον όποιον και έφι-
λοετήθη εις το Λονδίνο, υπέκρωσεν
όμως την πρόσβιν του τελευταίου να
αγοράση το Πρακτορείον Στέφαν, το ό-
ποιον εκτοτε έξακολουθεί να είναι το ή-
μεισισημον 'Ιταλικόν Πρακτορείον.

Στην Γερμανία ύπηρες μέγα πρό τι-
νος το γνωστόν «Πρακτορείον Βόλφ», το
όποιον όπως και τα άλλα, έπαισε το όνο-
μα του ιδρυτού του Βόλφ. Από της έπι-
κρατήσεως όμως των έθνικοσοσιαλιστών
άντικατεστάθη από το «Ντούτσες Νάρι-
κην Μπυρ», το «Γερμανικόν Γραφείον
Πληροφοριών» που όπως και αι συνάελα-
φοι όργανώσεις, μεταδίδει σήμερον πλε-
ον δια του αερίματου και του ραδιοφώ-
νου τις εκ Γερμανίας και μετά Γερμανίας
έκπεμπόμενες ειδήσεις.

Στη Βιέννη λειτουργεί το παλαιότατο
ήμεισισημον «Καρσεφσκιέντε Μπυρ»
(Πρακτορείον 'Ανταποκρίσεων) το όποιον
έξυπηρετείς άλλοτε την μεγάλην Αυσ-
τροουγγαρίαν και έξυπηρετεί σήμερον
την μικράν Αυστρίαν.
'Η Ούγγαρια, η Ρουμανία, η Βουλγαρία
και η Τουρκία έχουν 'Εθνικά Πρακτο-
ρεία Πληροφοριών και στη Σερβία λει-
τουργεί από του πολέμου το ήμεισισημον
Πρακτορείον «'Αβαλ».

Στη Ρωσία υπάρχει το Πρακτορείον
Τάς, το όνομα του όποιου άποτελείται
από τα αρχικά ήμιας τώνρωσικων λέ-
ξεων («Τηλεγραφικόν Πρακτορείον της
Σοβιετικής 'Ενώσεως και στην 'Ιαπωνία
έστιν ην 'Ινφ. 'Αναουαριου 1936 άκριβώς
η συγκέντρωσις δύο παλαιότερων ιδιαι-
κων Πρακτορείων.

ΠΕΡΝΑΤΕ βλέπω, από τα γραπτά σας, οι διάφοροι τύποι των λουτρών — μου γράβει ένας «παρρησιότητα» — κι' όμως μάλιστα περιμένω, τόσες μέρες, τον κυριώτερο : Τη μαμά. Μάλιστα, κύριε, τα μαμά πουκί γίνεο ό άπλαιο ό' όλη αυτή τη γυναική κίνησι. Αυτό τον τύπο τον έχει δώσει στην οικουμενική του μορφή πριν από τον πάλεμο ένας Τολστόϊ, ο' άθάνατη δραματική σελιδα μυθιστορηματος. Την έχει ζωγραφίσει πάνω στη μεγάλη στιγμή που συνοδεύει τις κόρες της «dans leur entree dans le monde». Προηγούνται αυτές — είναι δύο — μέσα στις κομψές τουαλέτες τους, λαμπρές, κομωριτές, άφράτες, σαν πισσούνια που πρωτοθαίνουν από τη ωλάη. Κι' άκολουθεί ή μαμά..... Τι άγωνία !..... Κοιτάζει στα μάτια τους άνδρες που νεμίζουν το σολόνι, προσπαθεί να διαβάσει την έντύπωσι, που κάνουν τα κορίτσια της και τέλος οά να τους προσκαλεί, με τό ύφος της :

— Μά δέστε... Έστε, λοιπόν, στήθη, λαμρούς, μπράτσα, δέστε μουτράκια, δέστε στόματα! Μά δέν έχετε λοιπόν μύτια : Γιατί δέν μου τις ζητάτε : Γιατί δέν μου τις πέρνετε : Γιατί δέν μου τις άρπάζετε :

Έτσι μιλεί, κύριε, ή μουσική ιστορή ο' ένα προπολεμικό σολόνι στην Πετρούπολη. Άν κατεδίτε όμως στη λουτρά μας όταν βρίσκονται στο κατακόρυφο της ζωής τους, θα ιδίτε τη μαμά—επάγγελμα ο' όλο το μεγαλείο της, θα την δίτε πίσω από τις μικρές της, κολλοσιγμένες μέσα στα μαγιώ τους — έρχονται στην άκρη μόνο και μόνο για να κυκλοφορήσουν με μαγιώ, δέν άγγίζουνε τη θάλασσα ούτε με το μικρό τους δακτυλάκι —όπως τον ψήλκιναντζή πίσω από τη μόστρα του, να διαλάβη άφωνα, μά τόσο δυνατά που όαίς ξεκοφθαίνε.

—Πώ... πώ... πώ... Τι έχω σήμερα ! Μά δέστε κορμάκια. Δέστε πλάτες, λαγώνες, μέσες! Μά γιατί δέν τρελαίνεσθε; Γιατί δέν τά ζυγανέτε, τα πουλάκια μου γιατί δέν τά φλετοράτε, γιατί δέν προχωρείτε : Θά ιδίτε πως δέν είναι καθόλου άγρια ! Ότι έχουν... άνατροφή. Με λίγη ύπομονη, με λίγη εύνενεια, με λί-

Του άκαδημαϊκού κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

γη γολαντομία, με λίγη... βενζίνα να λίγη σφορά ελαστικών αυτοκινήτων, μπορείτε να πάτε μαζί τους — και μαζί μ' έμένα έννοείται γιατί δέν τις άήνιω έντελώς μονάχες ποτέ — μακριά, πολύ μακριά, όπου θέλετε ! Μά ζυγάστε τις, λοιπόν, άνόητοι ! Είναι κορίτσια της έ-

ποχής ελεύθερα, ζαίρουν να μιλήσουν, να δεχθούν ένα κομπλιμέντο, μία πρόκληση, ένα δώρο, φτάνει να μπορείτε να το προσφέρετε με τον κατάλληλο τρόπο ! Κι' όταν τους φέρονται έτσι, αυτά δέν είναι άχάριστα. Ζαίρουν ν' άναποδώσουν.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ ΓΚΑΦΑ ΣΤΗ ΓΚΑΦΑ

Ένα εύθυμονόσημα του Τριστάν Μπερνάρ

«Αυτό βέβαια δέν είναι καθόλου δύσκολο για να το καταλάβω...»

«Το ύφοςμα του φερέματος της φαίνεται άκριβό, μαντεύω όμως πως είναι άποφορί μιας πιο πλούσιας φίλης της που το έρωφε άπάνω της...»

«Τα σημάδια άπ' τις βελονιές που βλέπω στα δάκτυλά της μου άποκαλύπτουν πως έζα—εί το επάγγελμα της ράφτρας. Έξ άλλου, κύττα τις δύο κλωστές που κρέμονται κάτω άπ' τις βελονιές της...»

«Το μπαράκι που βουλώνει τα αυτιά της μαρτυρά πως είναι ενάρετη ή υγεία της και της πατούν συχνά τα δόντια της. Κάπου — κάπου, οι...»

«Έξω κινήσεις της άνω μέρους της, άποκαλύπτουν πως την τριεί ή πλάτη της, σαν να της έβαλαν τελευταία δοντογέως...»

«Το σημάδι των χειλιών της είναι φτηνό, συνεπώς δέν είναι σπάταλη...»

«Το περίο—α που κινεί την προσοχή της παριστά—στρατιώτες του μηχανικού γού κατασκευάζουν μία γέφυρα άπάνω οε ποτάμι. Κι' άπ' αυτό συμπεραίνω πως ο συζυγός της ή ένας άπ' τους κοντινούς συγγενείς της ύπηρετούν ο' αυτό το όπλο...»

«Είδες πως έστριψε ζωγρά τα κεφάλια για να παρακολουθήσει με το βλέμμα τους δύο στρατιώτες με άδεια που περσάνον κοντά της ;

«Άντικα ακριβώς στο 22ο σύνταγμα μηχανικού... Με κόπο συγκρατήθηκε για να μην τους πλησιάσει και τους μιλήσει. Η έπισημοσύνη αυτή επιβεβαιώνει το

συμπέρασμά μου και μου επιτρέπει να είμαι πεπεισμένος πως έχει άδελφό ή πρώτο έξάδελφό που άνήκει στο ίδιο σύνταγμα...»

«Θά προσθέσω πως ή συμπαθητική αυτή νέα είναι όχι μονάχα οίκονόμος, αλλά και καλή νοικοκυρά...»

«Θά ρωτήσης, βέβαια, άπό τί το συμπεραίνει αυτό; Μά, παλιέ μου φίλε, είναι παιχνιδάκι για μένα...»

«Όταν έσκυψε για να πάρη μία παραμάνη που είχε πέσει κάτω, χάρις στην διαπερατική όρασή μου πρόλαβα να προσέξω ότι οι κάλτσες της ήταν έπιπλά μανταρινάδες...»

«Πρόσεξε κι' αυτό: άγοράζει πολλά εικονογραφημένα περιοδικά για παιδιά. Άπό τους τίτλους των έφημερίδων μπορώ να βεβαιώσω δύο πράγματα: Πρώτον, πως ή άγνωστη είναι μητέρα οίκονομής. Δεύτερον, πως έχει δύο παιδιά: ένα άγοράκι κι' ένα κοριτσάκι...»

«Έδωκε ένα διαγραφο στην πωλήτρια για να πληρώσει τα περιοδικά κι' άπ' τα ρέστα που πήρε, έβαλε μερικά νικελ μεσα στο γάντι της...»

«Τι σημαίνει αυτό; ρώτησα διασκεδάζοντας ύπερβολικά και κατάπληκτος συγχρόνως άπ' την άδυστέρεια του Όνεζιμ: «Ο φίλος μου με κύτταξε με όκτο:—Μά, γιατί σκέψου λίγο, φίλε μου! Είπε: Έβαλε το νικελ μέσα στο γάντι της για τι λογαριασμό να πάρη το μετρό...»

—Και ποθ θα ήάν; ρώτησα με την έλπίδα να τον άποστησώσω...»

—Στην πύλη Κλινιανκούρ! φώναζε ό

Αυτός ό τυπος της μαμάς, κύριε, που άγωνίζεται να τοποθετήσει τα κορίτσια της, κυκλοφορεί οε πάρα πολλές εκδόσεις κι' άποκρώσεις στην άκμή. Με την πρόφαση του λουτρού και της ήλιοθεραπείας έχουν μεταβάλει το άνυγιόπο κύμα οε σάλα έξμπισιονισμού των πιο άποκρύφτων θελήτρων, σαν αλλές μερικών σπιτιών, όπου το προσωπικό ύπαβάλλει τις γυμνότιές του στην πραγματογνωμοσύνη της πελατείας. Τόχουν κάμει βιτρίνα έμπορού, που γίνεται στα δούδα, με χίλιους — δύο τρόπους και διάφορα νομίσματα : Άπό το φάρμαμα συζυγίου ως αυτά τα πεζά και ώμα χιλιάδραχμα. Κάτω άπό τη φαντασμαγορία του άθλητισμού και της φυσιοατρείας ύπάρχει ένα καθημερινό παζάρι, όπου κόσμος και ήμικοσμος, οε πρωτοφανή σαλάτα, έχουν βγη στο κυνήγι του άνδρικού πορτοφολιού, με το έμπόρευμα καλά συσκευασμένο κι' έκτεθειμένο μ' όλη τη δυνατή έπιμέλεια.

Η μαμά είναι καταστημάτρχης. Κι' αυτές άκόμα, που δέν έχουν φροντίζουν ν' άποκτήσουν μία ! Και δέν είναι καθόλου δύσκολο. Πάντα ύπάρχουν ήλικιωμένες κυρίες, που δέχονται με το άζημιωτο να παραστήσουν αυτό το ρόλο του κοινωνικού έμποδίου, που πρέπει να νικηθί άπό την άνδρική γενναιοδωρία. Θά νομίζετε ίσως, κύριε, ότι διηγούμαι μυθιστορήματα. Φορέστε όμως τα γυαλιά σας και κυττάτε κομμάτι προσοχτικώτερα. Αυτές, πούρχονται για να κολυπήσουν μόνο τις ξεχωρίζετε άμέσως : Δέν έχουν μαμά. Αυτές που έχουν δέν κολυμπούν. Περιφέρουν τις γραμμές τους. Όταν ό άνδρας, το αλιόνο κορόιδο, «τοιμήσει» παίρνει με τρόπο στη μέση ως σεδαση κυρία, για να κανονισί «την πορεία των γεγονότων».

Αυτά μου γράφει ό παρρησιότης. Είναι ύπερβολικός ; Λέει την αλήθεια ; Δέν μπορώ να πώ τίποτα. Το βέβαιον είναι πως τελευταία οι μαμάδες φιγουράρουν πολύ περισσότερο στις άκτες, άπό άλλστε, που ήσαν άυστοπότερα τά ήθη. Κι' αυτό είναι ύποπτο.

ΣΠ. ΜΕΛΑΣ

(Άπό τις «Κοιτώντες του φορτούνη»)

Όνεζιμ χωρίς διαταγή. Το άποφασιστικό της ύφος φανερώνει όμως πολύ καλά πως μένει στην Μονμάρτη... Προσοχή! νά-...

την που ξεκινά τώρα... Άς την παρακολουθήσουμε ως την θυρίδα των εισιτηρίων, για να περάσει.

Με τρόπο την πήραμε στο κατάπν. Άφού πήρε το εισιτήριό της μπήκε στη στοά προς την διεύθυνση της «Πύλης Κλινιανκούρ»! Όπως ακριβώς μου είχε πη ό Όνεζιμ!

Ημουν καταπληκτικός, άποσβολωμένος με την άδυστέρεια του φίλου μου.

—Είπε ύπέροχο, θείο, φάνταστο, πρωτοφανές! τραύλισα, με βρίσκοντας άλλα έπιθετα να έκφρασω τον θαυμασμό μου.

ΧΧΧ

Πέρασαν δύο βδομάδες, όταν ένα Σάββατο πρωί, έκει που πήγαινα στο γραφείο μου, πόνουν βλέπω στα μπουλδάρ: Τόν φίλο μου Όνεζιμ Τουργνεόφ.

Δέν ήταν μόνος του, αλλά είχε στο μπράτσο του μία χαριτωμένη κυρία: την άναγνώρισα άμέσως, ήταν ή άγνωστη για την όποια είχε βγάλει τόσα συμπεράσματα.

Προχώρησα προς αυτόν: «Ο Όνεζιμ δέν θυμάται άσφαλός την σκηνή που είχε γίνει πριν άπό δύο βδομάδες, γιατί μου την σύστησε:

—Η Άγάθη Τουργνεόφ, γυναικά μου.

Υποκλήθηκα μ' ένα χαμόγελο, αλλά ύστερα από αυτό το περιστατικό δέν θαυμάζω πιά καθόλου την «δωροσύνη», την διορατικότητα και την άδυστέρεια του μπλοφατζή του Όνεζιμ!

ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

Μοντέλα Διασημών ζωγράφων που ζουν μεταξύ μας!

νή μας εποχή χαρακτηρίστικα ανθρωπίνων που έζησαν από χιλιάδων ή έκατοντάδων έτών.

Οι άνθρωποι αυτοί—μοντέλλα του καιρού έκείνου—παρήλθαν οι πλείστοι άγνωστοί, ή ζωή έκζηλούθησε τον δρόμο της και χιλιάδες άλλων ανθρώπων έζησαν και ζούν επί της γής.

Έν τούτοις οι τοιχογραφίες, τα αγάλματα, οι πίνακες — οι θαυμάσιες αυτές έκδηλώσεις της άνωτερότητας του ανθρώπινου πνεύματος—παράμενουν και διασπινίζουν τα χαρακτηριστικά των ανθρώ-

πων που ενεπνεύσαν τους καλλιτέχνες κατά την δημιουργίαν των έργων αυτών έργων τέχνης.

Η συνεισφορά αυτή παραμοιάζει περί της προσωρινότητας της ζωής άπέναντι της διαρκείας της τέχνης μπορεί να φθάσει και μέχρι των προϊστορικών άκόμα χρόνων, μέχρι των πρωτογόνων έκείνων έκδηλώσεων της τέχνης των μακρυάτων προγόνων μας που εύρισκονται σκαλισμένες στα τοιχώματα των σπηλαιών και στους βράχους των πρώτων ανθρώπινων κατοικιών. Και αυτά τά άτεκνα σκεδάσματα μάς όμιλούν για ανθρώπους που έζησαν ίσως πρό πέντε και πρό δέκα χιλιάδων έτών. Πού είναι αυτοί τώρα!

Αλλ' οι μορφές ζαναόζουν. Είς την αιώνα και άέναν άναδημιουργούν τις εναλλαγές της ύλης έμφανίζονται—κατά την επιστήμην τίποτα δέν είναι άπολύτως όμοιοι και δέν επαναλαμβάνεται δύο φορές—συνά και κατά τρόπον άνεξήγητον, μορφές που μοιάζουν εκπληκτικά ή με ανθρώπους που ζουν κατά την αυτήν εποχή ή με ανθρώπους που έζησαν έκατοντάδες ή χιλιάδες χρόνια πριν.

Έξηγείται το φαινόμενο επιστημονικά: Άν όχι άπολύτως, πάντως καταβάλλεται προσπάθεια επεξηγήσεώς του άπό διαφόρους ψυχολόγους και ανθρώπολόγους και οι διάφορες έξηγήσεις έχουν βάσιν που τις καθιστούν πιστευτές και μάλλον άληθινά. Η μία, της ψυχικής συγγενείας, έδραίνεται ταυτοχρόνως την άλλην θεωρίαν κατά την όποιαν το όμοιον δέν είναι παρά ή ανάγκη είς τον όλοκον μας κόσμο, ύλική επένδυσις της ψυχής και διαμορφώνεται σύμφωνα προς τις κύριες έκδηλώσεις αυτής. Υπάρχουν πολλά σκετικά παραδείγματα είς την ιστορίαν και είς την σύγχρονον ζωή. Ίδου ένα πρόσφατο. Τελευταίως υπνητήθησαν ο' ένα παρβεναγνείας της Αμερικής δύο κοπέλλες που έμοιαζαν καταπληκτικά. Είχαν όμοιοι άπό το όμο αντίθετα άκρα της Αμερικής, είς την μεγάλην κεντρικήν των και είχον ίδια ήλικία—είχαν γεννηθί και οι δύο στις 29 Σεπτεμβρίου του 1920—ίδια άνσθησια, ήδια χαρακτηριστικά, ήδια χαμόγελα, ήδια κτένιασμα και, κατά περίεργον σύμπτωση, ήδιο όνομα, και οι δύο όνομαζοντο Πωλίνα Τυλβόρ. Η μία είναι άτελειος σούσας της άλλης και είδεν ύπάρχει μετάξι των ούτε ίκνος, ούτε ύπόνοια της έστω και πιο μακρυνης συγγενείας ές αίματος. Υπάρχει όμως, ως φαίνεται, πλήρης ψυχική συγγένεια μεταξύ των. Μοιάζουν άπολύτως στον χαρακτήρα στις κλίσεις

και τις προτιμήσεις των και έγιναν άμέσως άχώριστες φίλες, τόσο πολύ που στο σχολείο τους δύσκολα τις ξεχωρίζουν την μία άπ' την άλλην: είναι σαν μία ψυχή, μία ύπαρξη, ένας άνθρωπος οε δύο ξεχωριστές μορφές. Τα ψυχικά αυτά διόδια έδημιούργησαν δύο δίδυμα σώματα που μοιάζουν μέχρι συγχύσεως.

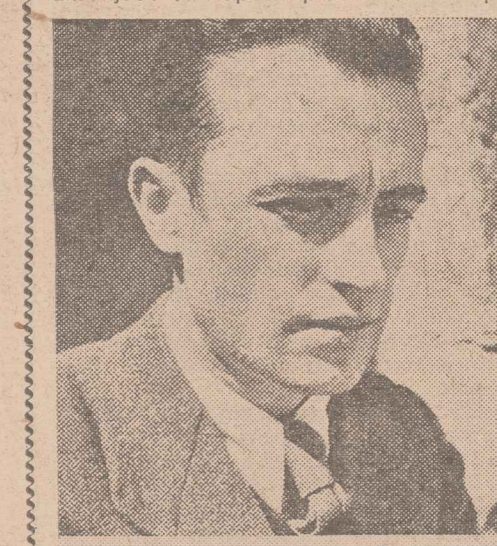
Ίδου δύο άλλα παραδείγματα παριέναντα μέσα άπό την άδιέφεστη ιστορία. Σ' ένα μουσείο του Βερολίνου κρέμονται οι εικόνες του Βουργουνδού Βασιλέως Ίωάννου του Αδόφου και του Φρειδερίκου του Μεγάλου της Πρωσίας. Η όμοιότης των είναι καταπληκτική και μόνο άπό το διαφορετικό ένδυμα ξεχωρίζονται. Ο πρώτος έζησε το 1371—1419 και σέδεσε ρος το 1712—1788 και όμως έχουν τα ήδια χαρακτηριστικά και την ήδια άπολύτως έκραση αυτοπεποίθησεως και έσωτερικής δύναμειας. Η μελέτη της ιστορίας μας λέγει ότι και οι δύο ήγεμόνες ήσαν γενναίοι και τολμηροί, και οι δύο πολιτικοί επίδεξαν και ότι άλλη ήδύναμις και έπείχαν να μεγαλύνουν το κράτος των και να τα καταστήσουν, ο καθένας στην εποχή του, μεγάλη δύναμι. Η όμοιότης των δύο ψυχικών δυναμικότητων έδημιούργησε και έδω την όμοιότητα της έκωτερικής μορφής.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι άκόμη εκπληκτικώτερον διότι πρόκειται περί ανθρώπων που έζησαν είς απόσταση 3000

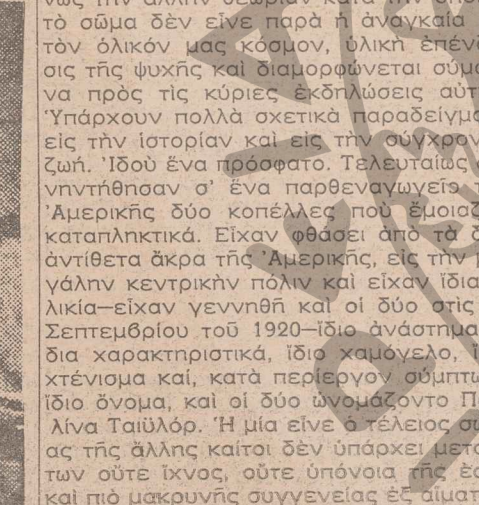
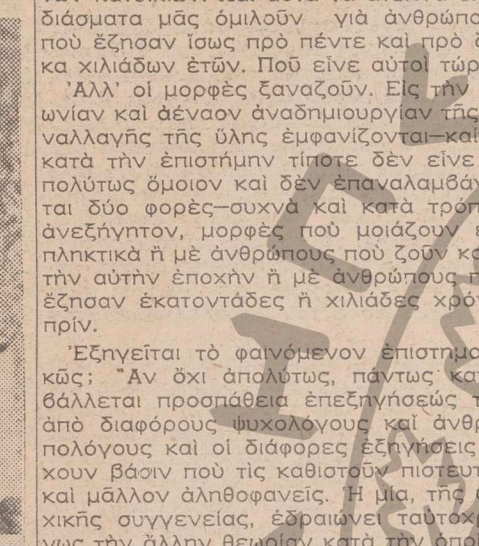
έτών ό ένας άπό τον άλλον. Και πάλιν όμως ή ψυχική όμοιότης έδημιούργησε την όμοιότητα των χαρακτηριστικών και της μορφής. Πρόκειται περί του Αυτοκράτορος της Αυστρίας Λεοπόλδου του Α' των Αψβούργων και του Βασιλέως της Γλυντού Αμενσφί του 4ου. Ο Αλβέρτος έζησε στα 1375—1350 π. Χ. και ό Αύστριας, ως στα 1558—1705 της εποχής μας. Και όμως ποία έκωτερική και ποία έκωτερική όμοιότης! Οι εικόνες τους δείκνουν τα ήδια βαρεία βλέφαρα, τα ήδια κάπως εξέχοντα, μεγαλοχολικά μάτια, την ήδια κρεμαστή μύτη, τα ήδια παχεία χείλη, το ήδιο δυνατό σαγονί. Η ιστορία δέ μάς λέει ότι και οι δύο αυτοί ήγεμόνες ύπάρχον βαθεία θρησκευτικοί τόσο ώστε να παίζουν, χάρις των θρησκευτικών τους άσκήν τα βασιλεία των, ό Αμενσφίς με άπώλεια του θρόνου του, ό Λεοπόλδος με νίκη, διότι είχε καλούς στρατηγούς και στρατιώτες.

Και οι δύο ήσαν συγκρατημένοι, διατακτικοί, και έπιτελείς στις νυναικές έπιτησεις. Ο Αύστριας, άν και παντρεύθηκε τρεις φορές, ήταν ύπομονητικός και τρυφερός συζυγός και με τις πείρες του γυναικές και ό νέος Αλβέρτος φαίνεται πως άγαπούσε τόσο την ώρα γυναικά του, την δραστήρια, πολυκήμοσα Λεοπολπίτη, ώστε αυτή ύπείσεν ο πρώτος και κύριος σύμβουλος του.

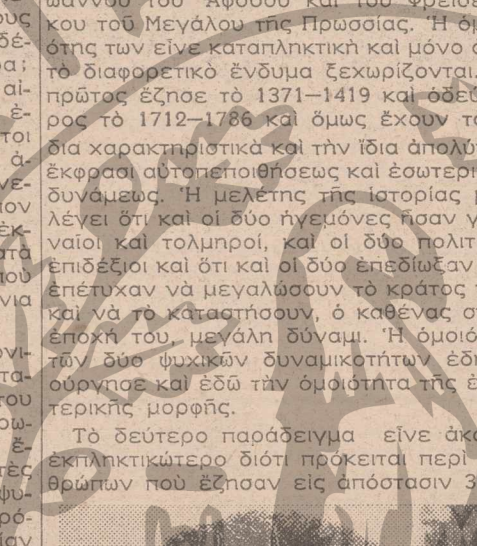
Υπάρχει έξ άλλου έπισημοσύνη της ομοιότης είς μία μεγάλη οίκονομία και του περιβάλλοντος. Άνθρωποι που κατονομάται από τον ήδιο τόπο και την ήδια φυλή—όταν μάλλον ή φυλή αυτή έχη διατηρήσει καθαροσύνη—μπορούν να παραμοιάσουν εκπληκτικές όμοιότητες μεταξύ των, όπως π. χ. με τον Μοντεζούμ ένας άποιστοσύνη γνήσιος Ιταλός, με την κεφαλή του Έρμου ή του Απώλλωνος κανένας όρεοσίος βασις της Πε-

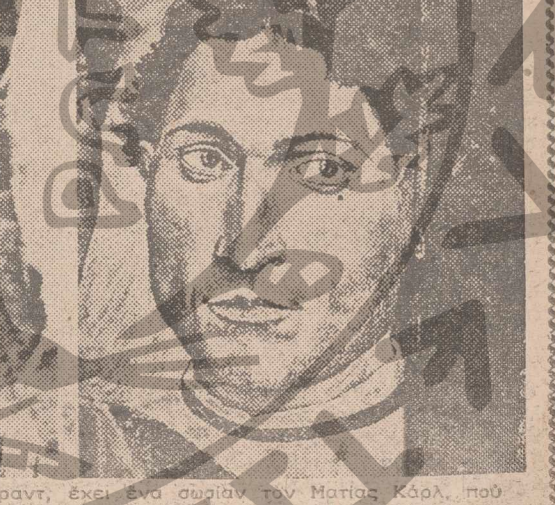
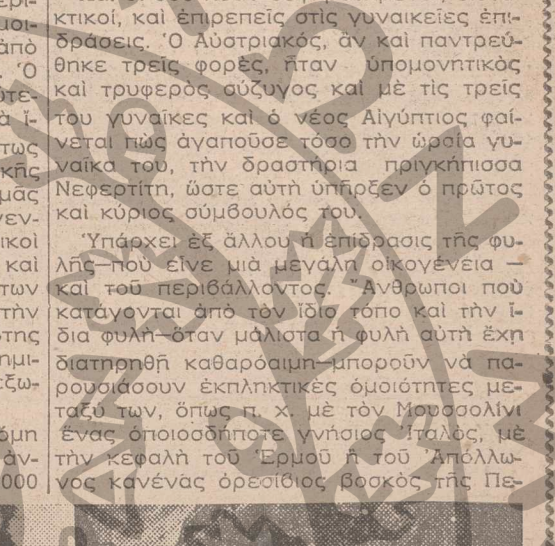
Ο Δρ Λέμις Πέν, δικηγόρος είς την Βιέννη, είναι ήδιος και όμοιος με τον Άκούμα Σφόρτσκι του Τσελβίνι.

Ο άνθρωπος που κοιτάει τον Ρεμπραντ, έχει ένα σφάλμα τον Μαντς Κρόλ, που έλ ανώνυμ την ενδοξον όμοιότητα του, είς ένα κούλο της Άννα Σλάφας.

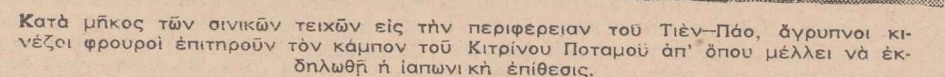

Ο άνθρωπος που κοιτάει τον Ρεμπραντ, έχει ένα σφάλμα τον Μαντς Κρόλ, που έλ ανώνυμ την ενδοξον όμοιότητα του, είς ένα κούλο της Άννα Σλάφας.

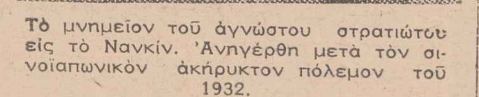

Ο άνθρωπος που κοιτάει τον Ρεμπραντ, έχει ένα σφάλμα τον Μαντς Κρόλ, που έλ ανώνυμ την ενδοξον όμοιότητα του, είς ένα κούλο της Άννα Σλάφας.

ΔΙΜΑ
ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ

Ἡ ἀρχὴ τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς συρρά-
ξεως εὐρίσκεται εἰς τὴν κατακτιπτικὰ σχε-
δία τῆς Ἱαπωνίας ἐπὶ μεγάλων τμημά-
των τῶν κινεζικῶν ἐδαφῶν. Ἡ Ἱαπωνία
ἔχει ἥδη πληθυσμὸν πού πλησιάζει
100 ἑκατομμύρια κατοίκων καὶ αὐτῶν
κατὰ ἕνα ὁλόκληρον ἑκατομμύριο κατ' ἐ-
τος. Καὶ τὰ ἐδάφη εἶναι πολὺ περὶ-
ττωμένα καὶ πολὺ πτωχὰ διὰ τὰ διαβε-

Μετά την βωσικήν ήταν πρό τριάντα έτην υπό της προσηρούς της Κορέαν και την μεγάλην, άλλα πολυ βορεινήν των Σοχαλίν, η Ιαπωνία παρείηεν πολλον άσυχον μάτυς των διεθνών γενοσάντων και ανασυγκρότησας τας δυναμεις της, οργανώσασα τα νέα έθαρρ. Έλασε μέρος εις τον πογκομοιον πολέαν, με το μέρος της 'Ανάντ, χωρις μεγάλην δραν, και κατέλασε τας μικρας ελκερσιεις-ποικίας της Γερμανίας εις την Άνω Ανατολήν. Μετά πρεμει και μάτην μέχρι του 1931 όποτε το 1932 άπομυρσει το υπό την έπιρροήν της και τον έλεγχόν της εύρωσικον νεον κράτος του Μαντσουκιου. Κατόπιν ήρθε περί τας κινεζικας επαρχίας Γεχολ

Η ιαπωνική βιομηχανία και τὸ ιαπωνικὸν ἐμπόριον θὰ εἰρουν εἰς τὰ νέα ἐδάφη νέες ἀγορὲς καὶ νέους καταναλωτὰς. Ὡς περὶ τέλος ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ναγκνίκ, διὰ πεντοετοῦς σχεδιοῦ ὁδοποιίας καὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ἀξιοποι-

Ὁ στρατηγὸς Τάβυξ καὶ ἕκκ ἀρχηγὸς τῆς ἐ

νικηστικῆς Κίνας ἐν μέσω τοῦ ἐπιτελεί-

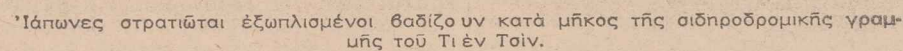
Χάρτης της Κίνας, δ

του ἐγενικεύθησαν ἡδὴ αἱ μεταξὺ τῶν Κινέζων μάχαι.

... και Ἰσπώνων
... μιά γυνίκα προσπαθών
... ση τὸ νεογέννητο.
... Ἡ Σογγιά ἀπὸ τὴν
... ρίσκετο βυθισμένη εἰς

καὶ δὲν θὰ εἶνε εὐκολὴ
τὴν ἀναχατῆσιν κοινὴν,
θυσιῶν-ἔσθ' ἐν τῷ κατορῶν
(Συνέχεια εἰς τὴν

...ως πλέον να
...νευ βαρυτάτων
...ρη καὶ τότε -
...31ην σελίδα)

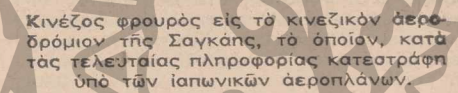
274N
KINA

Χάρτης τῆς Κίνας, ὅπου ἐγενικεύθησαν

ἡ δὲ αἱ μεταξύ τῶν Κινέζων καὶ Ἰαπώνων
ἀραιαί.

Η Σαγγάρι από την πρώτη βροδιά επι-
ρίσκοτο βυθισμένη εις τὸ σκότος, κατ-

καὶ δὲν ἔα εἶναι εὐκόλῃ τῶς πλέον
τὴν ἀνοχαίτησιν κόνεις, ἀνευ βαρυτάτων
θυσιῶν-ἐάν τὸ καταρῶσι καὶ τότε
(Συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα)

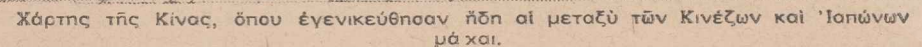
Δυνάμεων, ἕνας συμδιόκασμος καὶ δὲ
καταπαύσων οἱ ἐχθροπραξίαι

Ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας

Χρόνος 15ωρής, έρχετο ποιο την πρώτη του κρουαζιέρα του κινδύνου. « Όταν η Ιαπωνία, εάν κατορθώσει να επιτύχει των σκοπών της θα έχει υπό την δικαιοδοσία της πληθυσμόν διακοσίων εκατομμυρίων και αθηναίαν όλων των πρώτων θλών κοίτα θα έχει στερεώσει και οργανώσει το νότο ηπειρωτικών της κτρίσες, η απειλή θα είναι μεγίστη τόσοσν δια την Αμερικανήν δ

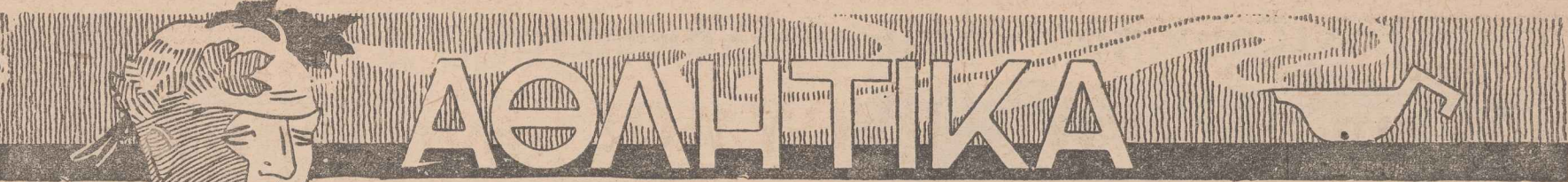
σον και δια την Ρωσσαν και οια την
'Αγγλιαν, εις τας 'Ινδιαις και τας ἄλλας
μακρυνὰς ἀποικίας της, ἀλλὰ και δια τὴν
Γαλλιαν εις τὴν 'Ινδοκιναν και δια τὴν
'Ολλανδιαν εις τὴν πλουσίαν ἀποικιακὴν
νησιωτικὴν της κράτες μεταξὺ 'Ινδιῶν καὶ
'Αυστραλίας. Ἡ 'Ισπανία θὰ καταστῇ τότε
ἡ ἰσχυροτέρα Αὐτοκρατορία τοῦ κόσμου.

καὶ οὐκ ἔστιν ἐνὶ τῷ ἔργῳ τοῦτο ὡς πλεονάζει
τὴν ἀναχαίτιση κανεῖς, ἄνευ βαρυτάτω
θυσιῶν—ἐὰν τὸ κατορθώσῃ καὶ τότε
(Συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα)

Ὁ στρατηγὸς Τσάγκ Κάλι ἕκ ἀρχηγὸς τῆς ἐθνικιστικῆς Κίνας ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιτελεί-
ου του.

(Συνέχεια εις την 31ην σελίδα)

Ο ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΓΚΟΛΦ

Το πλέον άνιάρο και μονότονο παιχνίδι στον κόσμο, που παίζεται έν τούτοις με φανατισμό από τους άριστοκράτες και τδ διπλωματικών σώμα.

τις τρώπες με τδ ολιγώτερα σχετικδς κτυπήματα.

XXX

Όπως βλέπετε, τδ γκόλφ είνε απλούστατο παιχνίδι, που μπορεί να παηγθ από ένα παιδάκι αλλά και από έναν ηλικιωμένο. Καί έπειδ τδ παιδάκια βρίσκουν πιο ένδιαφέροντα και διασκεδαστικά παιχνίδια, τδ «μονότονο» γκόλφ παίζεται ως επί τδ πλείστον από μεσήλικας και ηλικιωμένους που βρίσκουν κάτι τδ ένδιαφέρον στην απλότητα τδ παιχνιδιού αυτού. Θά μπορούσαμε ακόμη να προσθέσουμε μεταξεί τών όπαδών τού γκόλφ και τδ ασθενείς φύλον, αλλά γενικώς οι διπλωμάται και οι άριστοκράται είνε οι «προνομιούχοι» όπαδοί και παίκται τού γκόλφ. Ό περιφημος Ροκφέλλε, μέχρι τών τελευταίων ημερών τού θανάτου του —πέθανε ως γνωστόν σε ηλικία 98 ετών— έπαιξε κάθε μέρα γκόλφ και έθεωρείτο δ μανιωδέστερος όπαδός τού παιχνιδιού αυτού. Ό ίδιος μάλιστα απέδιδε την θαλερότητά του στην καθημερινή άσκησή του στο γκόλφ. Δέν όπαρχει κράτος στο όποιον να μην έχουν ιδιουθδ Σύλλογοι γκόλφ, που συγκαταλέγουν μεταξύ τών μελών των, την όφροκρεμαν τού τόπου και όλόκληρον την άριστοκρατία και τδ διπλωματικών σώμα... Ένας σύλλογος γκόλφ, όποτελεί μίαν ξεχωριστή οικογένεια «όπαρτομαν» που έμπνέονται από τδ ίδια γούστα, την ίδιον νοοτροπία και τόν αυτόν... νομομισμόν!

XXX

Τδ γκόλφ παίζεται από ετών και εις τάς... Αθήνας! Μην σάς φωνη περίεργος ή όποκάλυσς. Έχει και εδδ πολλούς και φανατικούς θιασώτες, που παίζουν γκόλφ με όλην την άδελότητα και κοσμικην έθιμοτυπία! Υπάρχει μάλιστα και ειδικόν «Κλάμπ» γκόλφ που έχει Ι-διόκτητον γήπεδον στον Άγιον Κοσμάν και διοργανώνει κάθε τόσο αγώνας μεταξύ τών μελών του. Έως πολλοί εκπλαγούν πως τδ γκόλφ μολονότι «όρδν» από έξεκτίας στον τόπο μας, είνε άγνωστον στο πολύ κοινόν. Η έξηγησις είνε εύκολος: Τδ «Κλάμπ» λειτουργεί υπό κάποιαν «έχειμυθισαν», δηλαδή μεταξύ περιωρισμένου αριθμού μελών και εις άρκτητη όπόστασιν από τών Αθηνών. Έπειτα, διά τδ έχη κανείς τδ γκόλφ, πρέπει να έχη πενήμιον στην ύγεια. Έκτος τών κινήσεων τδ κτύπημα της σφαίρας, δ παίκτης πρέπει, κατά την διάρκειαν τού παιχνιδιού, να πεζοπορή ή όρκετόν διάστημα. Καί εις τούτο, όταν μάλιστα

κράτης, τδ γκόλφ, παίζεται στον τόπο μας «οικογενειακός» μεταξύ ώρισμένης μερίδος της κοινωνίας. Άλλά διά τδ οι θηναϊκόν γκόλφ μπορεί να ηη κανείς ότι διατηρεί άριστοκρατικών χαρακτήρα και διά λόγους... οικονομικούς. Τδ παιχνίδι αυτό προϋποθέτει οικονομική άνεση, τσιόαν και καιρόν, που δέν είνε δυνατόν φυσικά να διαθέτουν οι «κοινοί» θηητοί τών Αθηνών. Για να παίξης γκόλφ πρέπει να έχης πρωτίστως «αυτοκίνητον» δι-πλό σου, ώστε να έξασφαλίσης την «άξι-πρεπή» μετασάσιν σου στον Άγιον Κο-σμάν, όπου επιδίδονται με μανία στο γκόλφ οι άριστοκράται μας. Διότι δέν ήμποτεί βέβαια να παίξης κανείς γκόλφ μεταβάλλοντας στον Άγιον Κοσμάν με... ταξί! Έάν συνέβαινε αυτό —δέν πα-ρουσιάζει μέχρι τώρα τέτοια περίπτω-σις— θά εδέχτο εκ μέρους τών άλλων μελών, τδ πλέον φαρμακερά θέλη έρω-νεας εις άπταιστον... Γάλλο - άγγλο - γερμανο - Ιταλικήν γλώσσαν και την άλλη μέρα δι' όμοφωνών αποφάσεως τού συμβουλίου θά διεγράφετο από τόν Σύλ-λογον...

XXX

Ό άθηναικός Σύλλογος Γκόλφ αριθ-μεί σήμερα περί τδ 300 μέλη, που όπως έξηγήσαμε, ζήκουν εδδ εις τδ διπλω-ματικών και άριστοκρατικών σώμα τών Αθηνών. Πέραν τού αριθμού αυτού δέν γίνονται δεκτά άλλα μέλη, τούλάχιστον επί τού παρόντος. Ό Σύλλογος διοικεί-ται από δεκαπενταμελές συμβούλιον, που έλέγκει τους, που εκλέγουν τδ έπα-μειές προσέρχουν. Οι έλέκτορες εκλέ-γουν επίσης και τδ νέα μέλη, όταν έν-νοείται χηρήση μία θέσις. Ό Όμιλος διαθέτει και ένα ωραϊότατον τερραίν πα-ρά τόν Άγιον Κοσμάν σε μίαν παραθα-λάσσια περιοχή με μεγάλο βάθος και άπογυμνωμένη επιφάνεια. Την άνοει και τδ φθινόπωρον διοργανούνται αγώνες που διαρκούν όλόκληρον την ήμεραν με συμ-μετοχήν όλων τών μελών. Πολύτιμα έ-παθλα, κύπελλα και μετάλλια άπονέμουν-ται στους νικητάς.

Αυτό με δύο λόγια είνε τδ γκόλφ. Παιχνίδι μονότονο και άνιάρο που ούτε παραβάλλεται με άλλα παιχνίδια που παρουσιάζουν ποικιλία και γραφικότη-τα. Παίζεται έν τούτοις διότι είνε ωφέ-λιμο στην ύγεια. Έκτος τών κινήσεων τδ κτύπημα της σφαίρας, δ παίκτης πρέπει, κατά την διάρκειαν τού παιχνιδιού, να πεζοπορή ή όρκετόν διάστημα. Καί η πεζοπορία αυτή, όταν μάλιστα

γίνεται σε μέρη υγιεινά, δέν μπορεί πα-ρ' η να είνε πάντα όφέλιμη στον όργα-νισμό.

ΣΑΚ.

Άθλητικά νέα και περίεργα

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ... ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ

Όπως είνε γνωστόν, στο Ουμπικετον γίνονται κάθε χρόνο οι περιφημότεροι διεθνείς τεχνιστικοί αγώνες. Πριν δύο χρόνια, πέντε άνδρες είχαν διαταραχθ από μία άλη-θινή επίσημη άσθενείαν τού λαιμού. Όλοι οι παίκται είχαν τρομερό πονόλαιμο. Η κατάσταση αυτή είχε φέρει σε πολύ δύσκολη θέση τους διοργανωτάς και τους κριτάς.

Ότός, άλλου είδους θεωμνία στους ίδιους αγώνες. Όλοι σκεδόν, οι παίκτες έχουν πάθει και από ένα μικροδυστύχημα. Άλλος έχει σπάσει τδ δαχτύλο τού, άλλος έχει στραμπούλατοι τδ πόδι του, άλλος έπαθε... νευροκαταλίκευα κλπ.

Έτσι, την έσπααν δ ένας μετά τόν άλλον δ Άργεντινός πρωταθλητής Ζόμπι, δ Γάλλος Πελλάκι, δ Άμερικανός Γκένν Μάκο, δ περίφημος Μπιορσντ, δ Γερμανός φον Γκράμ κ. ά. Παρ' όλα αυτά, οι αγώνες έγιναν ως τδ τέλος με τήν συννηθισμένη τους όπως κάθε χρόνο, επιτυχία.

ΟΙ ΓΑΡΓΑΝΟΙ ΤΩΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

Τις μέρες αυτές έγιναν στην Γαλλία οι μεγάλοι ποδηλατικοί αγώνες Μπιορντ — Παρίσι. Δέν είνε όμως οι μεγαλύτεροι όστερ' από τόν γύρο της Γαλλίας, που γίνονται στον κόσμο. Είνε και ο άγαν Παρίσι— Βρέστη, που γίνεται κάθε δέκα χρόνια και ή διαδρομή του είνε 1600 χιλιόμετρα (μετ' έπιστροφής). Ό

πρώτος άγαν έγινε τδ 1891, δ δεύτερος τδ 1901, δ τρίτος τδ 1911 κλπ. Ό προσέχης λοι-πόν θά γίνει τδ 1941.

Πρέπει να σημειώθ ότι ή απόστασις των 1600 χλμ. θά διανυθί μονορούφι. Οι δρομείς —άληθινι Γαργανόται χιλιόμετρα — θά πε-ρνε στην Βρέστη και θά έπιστρέψουν, σκεδόν άνευσιού!

ΠΩΣ ΑΡΧΙΣΕ Ο ΣΜΕΛΙΚ

Ξέρете πως άρχισε τδ στάδιο τού δ πρω-τοπυγμάχος όλου τού κόσμου, Γερμανός Σμε-λίκ; Μ' ένα άγανια μωρό, και μάλιστα ένω-πιόν μαυρόν!

Ήταν μία μέρα τού 1924, Ό Σμελίκ που ήταν τότε υπέρμετρος έν ένα πλανόδιον ίππο-δρόμιον (ταίξε τδ θηρία) καθόταν στην τα-ράτσα ενός καφενείου και έπαιρνε τήν μύ-ρα του, όποτε κάτι τού είνε για να τόν πε-ράξ ηνας γιγαντοσώμος μωρός, δ όποιος έφάνεταν στο ίδιο και αυτός ίπποδρόμιον. Ό Σμελίκ δέν χάνει καμιά σκηνή και τδ τού διείδε δύο γροθίες από πρόσωπο. Ό Νέ-γρος κυλιόταν κάτω ουλόαζοντας. Έκείνη τήν ώρα, προκρίσας μέσα από τδ πλήθος έγνωσας και είνε τδ Σμελίκ:

—Δέν ξέρете διόλου από μάξ, χτυπάτε όμως τρομερά! Θέλετε να σάς μωρή τήν τέχνη τού ρίγκ;

Άλλα χρόνια έπειτα, δ Μάξ Σμελίκ γινό-

ταν δ πρωταθλητής τού κόσμου.

ΕΣΤΕΜΕΝΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ

Ό βασιλεύς της Σουηδίας, παρ' την άρκε-τά προχωρημένη ηλικία του, είνε ένας μα-γνώδης φιλάθλος. Η μεγάλη του άδυναμία είνε τδ τένις.

Δέν είνε όμως δ μόνος βασιλικός φιλάθλος Ό βασιλεύς της Άγγλίας μπορεί να παίξη όρες γκόλφ. Επί πλέον, είνε κολληστής και ίππευς — ίδιος ίππευς άριστος. Τέλος διεύθυνε περίφημη αυτοκίνητο και είνε πρώ-της τάξεως πιλότος αεροπλάνου.

Ό Προεδρός Ρουσβέλτ, της Άμερικής λα-τρείνει τδ κολυμβήμα, παρ' τδ ελαττωματικό τού πόδι. Μεγάλοι φιλάθλοι είνε επίσης οι βασιλείς τού Βελγίου και της Ρουμανίας.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΤΟΝ ΣΤΙΒΟ

Τά γράμματα και οι έπιστήμες έθεωρούντο άλλοτε πράγματα άδοκτα με τόν άθλητισμό: τήν ζήμ όλη, τήν κίνηση, τόν άνοιχτό άέρα. Ήταν όπόθεσις τού κλειστού γραφείου και τδ ράστα ενός καφενείου και έπαιρνε τήν μύ-ρα του, όποτε κάτι τού είνε για να τόν πε-ράξ ηνας γιγαντοσώμος μωρός, δ όποιος έφάνεταν στο ίδιο και αυτός ίπποδρόμιον. Ό Σμελίκ δέν χάνει καμιά σκηνή και τδ τού διείδε δύο γροθίες από πρόσωπο. Ό Νέ-γρος κυλιόταν κάτω ουλόαζοντας. Έκείνη τήν ώρα, προκρίσας μέσα από τδ πλήθος έγνωσας και είνε τδ Σμελίκ:

—Δέν ξέρете διόλου από μάξ, χτυπάτε όμως τρομερά! Θέλετε να σάς μωρή τήν τέχνη τού ρίγκ;

Άλλα χρόνια έπειτα, δ Μάξ Σμελίκ γινό-

τδ 1928 πρωταθλητής της κολυμβήσεως με τήν ράκη. Ό δωρ Λόδελοκ (Νέα Ζηλανδία) υπήρξε ρέκτορ τού κόσμου στον σπορ δρό-μου άντακς. Ό δωρ Κούλαρ (Βέλγιο) ύ-πηρεσε πρωταθλητής τού Βελγίου στο ποδή-λατο. Ό δωρ Άνκας (Γαλλία), ήταν πρω-ταθλητής τού άματός εις ύψος! Καί όλοι πολλοί, έπιστήμονες, ίδιως δε γιανοί.

Γιατ' ώρα αυτή ή πρόητοιμ τών γιαντρών από σπορ, άγνωση.

ΣΚΟΤΕΣΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Οι Σκοτσέζοι, είνε γνωστοί για τήν φιλαρ-γυρία τους. Δέν σπατάλν όμως αυτή ούτε μισροτά στον άθλητισμό.

Έτσι, κάποτε, μία ποδοσφαιρική όμάς, ξε-κρίσας από τήν Γλασκώθ για έναν άγαν άντακς, έπαιρνε χωρίς δ άρχηγός της να φρον-τισά να πάρη και έναν αναπληρωματικό παι-κτη. Έάκανε αυτό για να εξοικονομήσει ένα εισιτήριο.

Όταν όμως έφθασαν στο Λίδερπουλ, άρ-ρώστως δ ένας παίκτης από τούς 11. Ό άρχηγός τότε κατέθηκε τέσσερις — τέσσερις τίς σκάλες, τού ξενοδοχείου να κάνει τί νο-μίζετε; Να φωνάζη κανένα γιαντρό; Όχι, αλλά για να είσοποίηση τόν ξενόδοχο ότι έπρεπε να έτοιμάση μόνο 10 μερίδες έκεινο τδ μεσημέρι!

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΜΕ ΕΝΑ ΠΟΔΙ!

Στην Γαλλία γίνονται κάθε χρόνο μεγάλοι κολυμβητικοί αγώνες. Ξέρете ποίος κέρδι-σε φέτος τδ πρωτάθλημα τών καταδύσεων εξ ύψους; Ένας κολυμβητής... με ένα πόδι! Τόν λένε Μιλεράν και έχει παρακλίσει μω-νά ένα πόδι. Τδ άλλο τού τόκει όχι α-ποκίνητο. Και όπως λέγει τούλάχιστον δ ίδιος τδ κατάφερε καλύτερα μ' ένα πόδι, παρ' ό,τι θά τδ κατάφερε με δύο.

Το πρόβλημα της διαίτης

ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΩΓΕΤΕ

ΕΝΑ Ή ΠΟΛΛΑ ΦΑΓΗ-ΤΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ

Οι γνώμες των υγιεινολόγων είνε επί τού προκειμένου δίχασμα.

Άπό άρχαιοτάτων χρόνων ένα σοβαρώτατον διατηπκόν πρόβλημα όποκόλλως την άνθρωπότητα, τδ ζήτημα τού φαγητού, και ειδικότερον εάν πρέπει να τρώμε τδ φαγητόν μας εις μίαν όσιν ή εάν πρέπει να τρώμε από δύο κα σκύν. Ποίος έπιστήμων θά κατορθώρη να λύση τδ άλυτον αυτό πρόβλημα;

Ένας άνθρωπος υγιής, που δέν αισθάνεται τήν παραμ-κράν ένόκλησιν εις τόν όργανισμόν του, δέν ήμποτεί ποτέ να φορτώρη τόν στομάχον του με τόσην τροφήν, όσην χρειά-ζεται διά να συντηρήρη τόν όργανισμόν του επί μίαν ήμε-ραν. Έχει λοιπόν ανάγκην από δύο γεύματα τήν ήμεραν, με τήν προσθήκην αναλόγων καφεών, γάλακτος, τσαγιού, σοκολάτας κλπ. Αι γυναίκες μάλις τδ δέν άρκοούνται εις δύο μόνον γεύματα, αλλά προσθέτουν και τρίτον. Είνε καταστρε-πτικόν τδ σύστημα αυτό διά τόν όργανισμόν και δέν άρνει να δώρη τούς καρπούς του, δηλαδή τήν δύσπεψιν, τήν άνορεξία, τας άνωμάλιας της πέ-ψως, τήν ταραχήν κατά τήν διάρκειαν τού ύπνου και τήν μελαγχολία. Έ-πειτα τδ άτομον άδυνάτι-ζει, πάσχει από ένα είδος γίνεταί κλημν, δείγμα της υπερκοπώσεως και ή όψις γενικής καχεξίας.

Τότε άρχίζει μία άγνυ-νίωδης θεραπεία και ποση π ο ύδρα καταναλοικεταί διά να εξαφανισθ ή κλη-μάδα εκείνη, ποσα φρον-τίδες διά τήν εξουδετε-ρωσιν τώων άνωμαλιών! Είς μίστην οι έπιστήμο-νες διακρίνουν: Φθίν σθενωχερίσθε, κυρία! Η ασθενεία σας, που δέν είνε πραγματική άσθενεία, οφείλεται εις τήν έσθιασιν της πέψης. Κανείς δέν θά τούς πιστεύση και αι ώραια πελάτιδες έξασκο-λύουσιν να παραφορτώ-νουν τδ στομάχι τους με πάστες και σοκολάτσια. Είς τας πέντε τδ άπόγευ-μα τδ στομάχι τους είνε ακόμη γεμάτο από τδ μεσημεριόν φαγητόν. Πώς έχουν λοιπόν τήν άπαιτήσιν να μην ύποφέρουν από τήν κατακρήνην αυτήν, όσον ένδοξίατος και άν είνε;

Πολλοί κάνουν τήν έξέ-ση παρατηρήσιν: Πώς συμβαίνει ώστε τδ παιδί να τρώει άσχε-τως άρκαίως; Πώς συμβαίνει τίποτε; Η παρατηρήσις αυτή είνε λανθι-κή, μέχρις ότου ό άνθρωπος έφθάση εις τήν ηλικίαν έκατο-στόν. Μέχρις ηλικίας έκατο-στόν ή έλαστικότητα τού στομάχου ήμποτεί να κατανικήσι ολιανθόνη άνωμαλία της διαίτης και συνταλεί ώστε ένα δεύτερον και τρίτον γεύμα να μη προκα-λέσουν καταστροφάς εις τόν όργανισμόν.

Δέν συμβαίνει όμως τδ ίδιο και με αυτούς που έχουν πε-ράσει τδ έκατοστόν έτος της ηλικίας των! Τδ συμπέρασμα είνε ότι όταν κανείς είνε νέος ήμποτεί να τρώη είτε εις μίαν και μόνην φοράν τήν ήμεραν, τρώγων κατά κόρον, είτε κατά δό-σεις, τρώγων δισαδή ολιγώτερον, αλλά σκύν. Άργότερα ό-μως, όταν περάσουν τδ χρόνια, είνε προτιμότερον να τρώγη μίαν φοράν τήν ήμεραν, έστω και δύο, και να μη φορτώρη ποτέ τδ στομάχι του.

Έάν όμως ή συμβουλή αυτή είνε καλή διά τούς υγιείς δέν συμβαίνει τδ ίδιον και με τούς άσθενείς. Υπάρχουν μά-λιστα πολλοί άσθενείς, κατά τήν διάρκειαν τών όποιων συνι-στάται ολιγη τροφή και σκύν.

Έκείνοι, τδ όποιον δ ίσως όνομάζει άνορεξία, πρ' παν-τός εις τούς νέους, όπαίτε! μεγάλην προσοχήν εκ μέρους τών γονέων. Έκείνοι που εύρίσκονται εις τήν κατάστασιν αυ-τήν περιορίζουν σκύν τδ χρόνν τδ φαγητόν τους σκεδόν χωρίς να τδ αντιληφθών, κατανοούν δέ να μη τρώμενται καθόλου, όποτε ύποπτικόν εις μίαν κατάστασιν που όδηγεί εις τδ φρε-νωκοεϊον. Ένας έπιστήμων μεγάλος φημς, εξετάζων τδ φαινόμενον, άντε'ηθη έν τέλει ότι ή κατάσταση αυτή θερα-πεύεται πολύ άντικειν με κατάλληλα φάρμακα και ρυθμίον της διαίτης. Καί όταν άποκαταστήθ πληρής ή υγεία τού άσθενούς ήμποτεί ούτος να επανέλθη τήν κοινωτικήν τού ζήν με ή-λως τδς συνήθειας, όσον να μην είχε πάθει τίποτε.

Είς τδ καρδιακό νευρώση επιβάλλεται ή ολιγη και σκύν τροφή. Ποτέ όμως, έν ουδέμια περίπτωση, δέν έπιπρέπει να φορτώσωμεν τδ στομάχι μας με πολλήν τροφήν και άσθενα πο-τά, έστω και νερό! Οι καρδιακοί πρέπει να περιορίσουν κατά πολύ τήν τροφήν τους, αλλά να τρώγων πέντε έως φορές τήν ήμεραν. Είς τήν κοίραν διά ν' άδυνάτηρη κανείς τδ σκύν φα-γητό διδουν πολύ ίκανοποιητικό αποτέλεσμα. Έκουν μάλι-στα και τδ έξής πλεονέκτημα: ότι εκείνοι που ύποβάλλονται εις τήν δίαιταν αυτήν δέν πνιούν, έν αντίθεσις προς τούς άλ-λους που προσπαθούν να φθάσουν εις τόν ίδιον σκοπόν τρώ-γοντες μίαν φοράν τήν ήμεραν, χωρίς να τόν επιπυκνούν.

Ποσοι κνδρόρι που θέλουν να άδυνάτωσιν, θά έπρεπε ν' άκοιλωθήσων τήν συμβουλήν αυτήν! Μερικοί όμως έπαρμό-ζουν τδ σύστημα μόνον εις τδ ένα μέρος του, με καταστρε-πτικά αποτελέσματα: τρώγων δισαδή σκύν, αλλά όταν άρρί-κουν δέν ήμπορούν να σταματήσουν. Εισάγων δισαδή εις τδ στομάχι τους πολύ μεγαλυτέρον ποσότητα φαγητού από πρην.

Ευτυχώς, ή παθολογική αυτή κατάσταση είνε πολύ σπανία.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΚΟΣΜΟΣ

Υποχρεωτικός φίλος

—Ένοικιάσαμε ένα μοναγικό και ήσυχο σπιτάκι στην έξοχ. Έκεί πιά δέν θά μπορούν να έρχονται πολύ συχνά οι φίλοι να μας εύρι-σκουν.

—Ω, φίλε μου, όσο γι' αυτό μη σέμλαιο, εγώ μπορώ μία χαρά να σάς εύρω και να μείνω ακόμα, άν θέλεις, μαζί σας καμμία έβδο-μάδα.

Σύμφωνοι και οι δύο

Η κ υ ρ ί α (στον συγχορευτή της): Ό άνδρας μου είνε πολύ δηλαδής, γι' αυτό κι' εγώ χορεύω με άνδρες που άπολαύουν... Ό κ υ ρ ί ο ς: Πολύ καλό τδ σύστημά σας κι' εγώ, έξερете, τδ ίδιο σύστημα ακολουθώ...

Ο κίνδυνος

Ό κ. Β. έίζεται να παντρήση τόν γιό του 18 ετών. Κάποιος φίλος του τού λέγει: Μα από τώρα, χριστιανέ μου, ά-φησε πρώτα τδ παιδί να μετώση τδ μυαλό του.

—Μά όταν μετώση τδ μυαλό του, φίλε μου, δέν θά θέλη πιά να παντρευθώ!...

Θά πέθαινε χωρίς παντα-λόνι.

Η φιλόδηρος κυρία φωνάζει έναν πτωχό και δινόντας του ένα παλιό πανταλόνι: —Πάρε τδ αυτό, καλέ μου άν-θρωπε, σοό τδ χαρίζω, είνε τδ μα-κροτήτ' τού άντρός σου.

Και ο μέληθης έλέποντας τδ χιλιόμπαλμένο και καταλερωμέ-νο πανταλόνι: —Καλά που πρόφθασε και πέ-θανε δ μακροτήτης...

Πως ζήτης τήν άμμουλ

Ένας αξιωματικός σε μία άποι-κία της Άφρικής φωνάζει τόν Ι-θαγενή ύπηρέτη του και τού λέ-γει: —Πήγαινε στο γειτονικό κατά-στημα να μου πάρης μία ηλεκτρι-κή άμμουλ. Θά τδ θυμώθης; Μία ηλεκτρική άμμουλ!

—Μάλιστα, κ. λοχαγέ!

Σε λίγο στο γειτονικό κατάστη-μα:

—Είπε δ κύρ λοχαγός μου να μου δώσετε ένα πουκάλλ που θά βγά-ζη από μέος τού φώ!

Θράσος που τδ είχε ο Γιάννης!

Ό Γιάννης παίζει χαρτιά με τόν Κώστα και χάνει δύο καφέδες. Οι καφέδες έρχονται, αλλά όταν ήρ-θε και ή ώρα — της πληρωμής, ό Γιάννης τού κακού φωνίζει στις τά-σεις του.

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

Και ο Κώστας: —Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

Αι δυνάμεις της φύσεως

ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΥΣΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

Έάν δέν ύπήρχε δέν θα μπο-ρούσαμε να ζήσωμε στη Γη!

Η έπιβολή προκαλεί αντίστασιν και ή αντίστασις έν γενεί έξασθενεί μόλις ή έπιβολή παύση να ένεργη. Είνε νόμος φυσικός δέ ψυχολογικός. Υπάρχουν π. χ. ζώα, μικρά γαϊδού-ράκια άς ποΐμε, τδ όποια φαίνονται άπολύτως ήρεμα και πει-θήνια έφ' όσον βόσκουν ήσυχα κάπου, τδ όποια όμως μετα-βάλλονται εις άτίθασα άγριοάλογα μόλις αίσθανθών τήν πιε-σιν τού σαρμαριού, τδ όποιον δέν έχουν ακόμη συνήθειαν. Υ-πάρχουν τού αυτού είδους άνθρωποι, έτοιμοίπολεμοι και έτοι-μοι να πιάσουν φωτιά όπως υπάρχουν και μηχανές που δεί-χνουν μία πορομία ιδιουγκρασία, αυτοκίνητα και αεροπλάνα π. χ. τδ όποια είνε άπολύτως ύπάκουα έφ' όσον τρέχουν τήν ευθείαν και τδ όποια δυσκόλως διευσθύνονται και συγκρατούν-ται μόλις πρόκειται να πάρουν μία στροφή. Έν τούτοις ή φύ-σις της τεχνικής συνεισφέρει τήν έννοιαν της τάξεως και ή τάξις περιλαμβάνει αναγ-κατικώς τήν έννοιαν της έπιβολής. Η φυσική έπι-στήμη μάλιστα διαπιστώνει τήν ύπορξιν δυνάμεων και άνέντηδες και έμελεψ-σε τήν χρησιμοποίησιν και έφαρμόγησιν αυτών — τις ό-ποιες όνομάζει «δυνάμεις άρρανεϊας», ήτοι δυνάμεις οι όποιες προκαλούνται και αναφαινόνται όταν ύ-πάρχη έπιβολή, ως δυνά-μεις αντίστασεως και έξα-φανίζονται, όταν να ήσαν πνεύματα που ύπακούουν εις τόν άόρατον κυρίον των, μαζί μ' αυτήν. Δυνα-μεις άρρανεϊας πράγματι είνε ή αντίστασις μιάς ώρι-σμένης μάξης — αίσθη-σης μίας εις αίσθησή-τε μετακίνησιν ή προσπά-θειαν μετακινήσεως, αντί-θετον ή άσκητον προς τόν νόμον της βαρύτητος. Έν τούτοις δέν είνε πάν-τοτε όραται και δέν γίνου-ναι πάντοτε αντιληπταί και ούτω λοπομνούν τήν ύ-παρξιν των κρυφών δυνά-μεων, διότι είνε είτε πολύ μικρές είτε πολύ μεγάλες, είτε πολύ σπά-νιες είτε συνεχώς άναμεινόμε-νες τήν καθημερινήν μας ζώην. Ένδιαφέρουσα είνε ως εκ τούτου μία ματιά εις τδ βα-σικόν της φυσικής της όπας, που ίσχυουν για δυνάμεις άρρανεϊας. Καί είνε άπολύτως δικαιοσύνη, εις τόν όργανόν τού φανέρω με τήν ίδιον άκρίβειαν που σκύνων εις άρμενι-κήν σφαιρίαν τήν φύσιν μίας πολύ ζωηράς χορευτήρας.

—Καλά που πρόφθασε και πέ-θανε δ μακροτήτης...

—Μάλιστα, κ. λοχαγέ!

Σε λίγο στο γειτονικό κατάστη-μα:

—Είπε δ κύρ λοχαγός μου να μου δώσετε ένα πουκάλλ που θά βγά-ζη από μέος τού φώ!

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

Και ο Κώστας: —Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

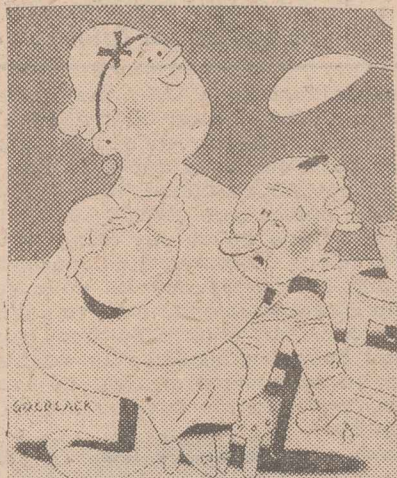
—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

—Δέν έχεις φράγκο; Καί έργε-σαι στο καφεείο; Καί πως θά πλη-ρώσω τώρα τούς καφέδες, που δέν έχω κι' εγώ φράγκο;

—Δέν έχω φράγκο, λέγει στο τέ-λος.

(Συνέχεια εις τήν 31ην σελίδα)

Η πίεσις

— Τι πιέζει, λοιπόν, την καρδιά σου, αγαπημένε μου ;

Διὰ νὰ μάθετε νὰ ὁμιλῆτε...

Μέθοδος Ὀλλενδόρφου

Μὲ τὴν μέθοδον Ὀλλενδόρφου, ὡς ἐξηγήσαμεν ἤδη, μαθητὲς νὰ ὁμιλῇτε καλῶς. Φέρομεν ὡς παράδειγμα τοὺς ἐξῆς διαλόγους :
— Ποιὰ αἰ ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὰ μπαιν—μπετ τῆς Γλυφάδας ;
— Ἡ μητὴρ μου μοὶ ἀπηγόρευσε νὰ λέγω κακὰ πράγματα.

— Εἶνε ἡ ὑπερτίτρια σας δραστήρια ;
— Ἐρωτήσατε τὸν ὑπηρετὴν τοῦ γειτόνου.

— Τί σας εἶπεν σήμερα, δεσποινίς, ὁ καθηγητὴς σας ;
— Μὰς εἶπεν, ὅτι καὶ ὅταν νυμφεύωμαι δὲν πρέπει νὰ λησιμονώμεν τοὺς καλοὺς διδασκάλους μας.

— Ἔχετε ἑθγόνους ;
— Ἐθγόνους δὲν ἔχομεν. Ἄλλ' ἔχομεν φίλους, πού μας ζητοῦν δα—νεϊκὰ καὶ κἀμεῖν τὸ ἴδιον.

— Ἔχετε ἀρχαιοτήτας ;
— Πλειστάς σας, τὸ ἀποβήματά μας, τὰ ἐνδύματά μας, τὸν πύλον μας.

Τῆς ἐποχῆς

Κανόνια

Κανόνια πέφτουνε παντοῦ μὲ περισσὴ μανία μακριὰ, σὴν Ἄπτα Ἀνατολή καὶ εἰς τὴν Ἰσπανία.

Μὰ κανονίες μετὰ τοῦς πέφτουνε ἀνηκούστου καὶ σὴν Ἀθήνα ἐπειδὴ ἔχουμε τέλη Ἀυγούστου.

Κανόνια ἀπ' τοὺς ἐνοικιαστῶν, πέφτουν ἀρδύα κατ' αὐτοῦς... Εἰς ὅλα τὰ ἀπαρτῆν—
— Παιδιά, βοήθεια, ἀμάνι !
— Τὰ τηλεβόλτα θάβουν...
— Ἄλλοι ν' ἰκ' ἡ κερδίζουμε καὶ ἄλλοι... ν' ὀκ' ἰ γάνουν.

Ο ΣΠΙΤΟΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ

Ἀστυνομικὰ

Ἐξεδῶθη ἐνέμμε συλλήψεις κατὰ τῆς Καστροῦ ὡς ἐνέχομεν εἰς τὸν τεμαχισμόν τοῦ κοῦρου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μεγάλα γεγονότα συμβαίνουν ἐφέτω
Καὶ πᾶς ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπέστρεψεν ὁ Κούρος ὁ καυμένος σὺν τὸν... Ἀθανασόπουλο κατατεμαχισμένον.

Καὶ σχολοῦντ' ὅλοι μ' αὐτὸν μὲ λόγια κάπως ἑξάλλα καὶ σχόλια τοῦ κάνουνε τοῦτέστιν... κοῦρο—φέελα !

Ἄλλοι τὸν ἐρίσκουν περὶ τὸν—ὡς παναρχαία μούρη—καθ' ἣν στιγμὴν στὰ Φάληρα λούονται μύριοι... Κούροι !

Κι' ἄλλοι τονίζουν : «Κἀλιστα μποροῦσαν γιὰ στολίδι νὰ στήσουν ἕνα ἀγάλμα τοῦ... Γιάννη τοῦ Σπαρίδη» !

Κινέζοι καὶ Ἰάπωνες μὲ λύσσα πολεμοῦν καὶ πνέει στήν κίτρινον φυλὴν πολεμικός... Σιμούν.

Πότε νικᾷ ὁ Τσάγκ Κάι Σέκ καὶ τοὺς ἑθγόνους προκάει καὶ πότε οἱ Ἰάπωνες τοῦ καίνε τὴν Σαγκάη.

Τὰ δυνατὰ τοὺς δάξουνε καὶ κάνουν τὸ ντοπὶ διότι τῆς... Σαγκάης τοὺς

Μάνκιχοι στίχοι

Ὅμιλεὶ ὁ Τζερεμές !

Ρε Ἀλικάκη πεταχτό, κάθε θραδάκι σὺς ὀχτῶ—ὡς ἡ λατέρνα ἀδει—σὲ θάλεω πάντοτε μαζὶ μὲ κάποιον ντόπιον... χιμαπατῆ σὲ μὴ γωνία σκοτάδι.

Πού μοῦ τὴ σκάτε ποιητῶ ἦγουν τοῦτέστιν μὴ χαρὰ μέχρι νυχτὸς ὀσάτης. Κι' ἐγὼ τὸ ἐξυπνο παιδί, ἔχω τὴν τύχη δηλοδὴ νὰ εἶμαι... φανσοστάτης !

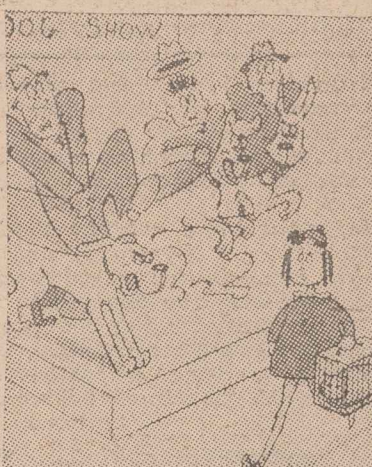
Κι' ἀφοῦ λερώσης τὴ φωλι—γιὰ νὰ ξεπλύνῃς τὰ παλὰ ρέ... καρδιολοποδύτρια κλίνεις καὶ πάλι πὸς τὰ με—τὸ κοροϊδάκι Τζερεμέ—ντυμένη ὡπερ... μαθητρία !

Ο ΤΖΕΡΕΜΕΣ

— Ἀθεόφοβε ! Τί κάνεις ἐκεῖ ; Σοὺ εἶπα νὰ τὸν αἰδερῶσης ἀφοῦ τὸν γούσης !

Μὲ μιά νάτα στὸ κλουβί !

— Πῶς ἐπισκέπεται τὸ ἀτακτο κριτοῦ μίαν ἐκθεσι ἀκύλων.

Σούπερ — μοντέρνα ποίησης

Ἀλογονεμόδωκα

Φυσσὸς ὁ ἀέρας τὴ νύχτα τῆς... μέρας μὴ θάρκα ἀρμενίζει πέρα στὸ πέλαο κι' ἔχει κατάρτια ὡσάν τὸν... Μενέλαο !

Ἡ θάρκα γυρνάει κι' ἀραμπὰς περνάει καὶ γίνεται σκόνη μέσα στὰ κύματα. Κι' ἀκούω τ' ἀλόου θαιρεϊά τὰ... πατήματα.

Ὁ Μούτσος φωνάζει στὸ μῶλο ἀράζει τὴν ἀγκυρα ρίχνει, κι' ἀγκυροβόλησε κι' ἡ Γκόλφ ἀπ' τὸ δράχχο κοντὰ τῆς ροδόλης !

Ἐφώνησε : «Γύρνα, κι' ἡ Λόου ἡ Μύρνα, φωνάζει τὸν Γκόλφ π' ἐξήτα τὴ Λόου τοῦ καὶ δίνει στ' ἀλόν, πελεγγίνο τ'... ἀλόου τοῦ !

ΣΤΕΦΑΝΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Θεάματα

(Ἄνευ ἄρτου)

Ἰ ρ α φ ε ἰ α Π ά ο υ ε ρ : « Ἀ γ γ ε λ ο ς τ ο ῦ σ κ ό τ ο υ ς .
Ὁ μ ό ν ο ἰ α : « Ὁ χ ἰ π ἰ ᾶ γ υ ν α ἰ κ ῆ ς .
Κ ο ἰ τ ᾶ ν ε ς ν ε ο ν ό μ μ ω ν : « Νύχτες ἀγωνίας .
Σ φ α γ ε ἰ ᾶ : « Ἡ ρ ω ἰ κ ῆ ς κ α ρ δ ῖ ε ς .

Ἐὼς σὲ θέλω !

— Μπορεῖτε νὰ καταπίνετε κι' αὐτό ;

Ἐνοικιάζεται

Ἐνῷ ἐτοιμάζεται ἡ γενικὴ μετοικεσία τῆς 1ης Σεπτεμβρίου

Ἐγέμισεν ἡ Ἀθήνα με ἐνοικιαστήρια

καὶ ὑψώνουν θραυστά τις φωνές των πρὸς τὸ οὐράνιον πλάτῃ. Καὶ, ἐξαφνὰ, τὸν Σεπτέμβριον, βλέπετε, ἀλόκληρον τὴν πρωτεύουσάν ἐνοικισίαν. Δὲν ὑπάρχει δρόμος, πλατεία, λεωφόρος, στενὸν, φουρτὶ στερεοτύπου...

— Ἐνοικιάζεται παρακάτω :

Κάποια πρῶτον κυρία θὰ βρεθῇ πάντα νὰ παραδοῇ εὐγενῶς τις Ζητούμενες πληροφορίες :

— Μάλιστα, κύριε.
— Πόσα δωμάτια ;
— Δύο.
— Καὶ κουζίνα ;
— Μάλιστα.
— Πόσες θέρμαι ;
— Ἐνθαρκίσεις τὸ λέει, ἀλλὰ ἀν ἐπιμένετε...

Καὶ τότε ὁ ἐξερευνητὴς προχωρεῖ στὸ ἐσωτερικὸν καὶ μὲ φῶς ἐμβριθὲς φάσκει τὰ δωμάτια καὶ τοὺς ἄλλους συνοίκους. Ὁ, πόσον ὠραία εἶνε ἐδῶ ! Ἀν μάλιστα συμβαίνει ὁ ἐξερευνητὴς νὰ εἶνε νέος καὶ συμψὶ ἀπὸ κάποιο παράθυρον ἢ ἀποβόρην καμμίαν ὑπαρξὶς γοντευτικὴν ἢ ἀποβόρην τότε γεμίζει ἀμέσως ἀπὸ ζῆλον. Τὸ σπὶν αὐτοῦ ποῦ εἶνε γιὰ τὴν οἰκονομίαν πού τὸ κατεῖχε πλῆκτικὴ μο—νοτονία, παίρνει ν' αὐτὸν τὴν μορφήν τοῦ παραδεδωμένου ἐν ὁσέμει τὸ δικό του πού συγκαταίνει πλέον σὺν τὴν πρὶ ἀφ' ὧν κοινοτονίαν. Εἶνε τὸ θάλητρο τῆς νέας ἀποβόρην πού παίζει σπουδαῖον ρόλον σὲς προμήθειαις τοῦ καὶ βαρύνει σημαντικὰ σὲς ἀποβόρην τοῦ. Ὁ νοκάρης ὅμως πού κατεῖκεν αὐτὸν τὸν παραδεδωτον, ἀντιθέτως, τὸν βλέπει πλέον ὡς κόλασον καὶ ταναπαλιν ἀντικρύζει ὡς παραδεδωτον τὸ σπὶν πού ἐγκά—λειψε ὁ ἄλλος ὡς τὸπον πλῆξεως καὶ βα—σανών.

Νὰ τὸ βαθύτερον μυστικὸ τῆς περιέ—ρου αὐτῆς οἰσπερμηνιανθῆς καθρίλλιας. Βλέπετε, ἐξαφνὰ, ἀλόκληρον τὸν χρόνον ὅτι ὅλα τὰ σπὶν τῆς πρωτεύουσας εἶνε παρμένα. Ἐλπίεις στέγης μορεῖ νὰ παραρτῇται, στενότης χώρου, μάλιστα ! Εἶνε ἕνα πρόβλημα συνεχὲς αὐτὸ καὶ δυσχερὲς παρὰ τις ἀρθενας πολυκα—τοικίαις πού ξεφτυρῶνουν ἀπὸ τὴν γῆν

Κ' ἐκεῖ οὐδὲν μὲ καρτεροῦν νιδροδὲς μὲ πικρὸν, πρῶτοδὲς συντροφὴν μου, μ' ἄλλους νὰ μπαῖν στὸ λογγὸ καὶ αἰλοῖ ἀπὸ τὴν ἀγναντὴν κορφή νὰ ρίχνουν τὸ πρῶτον μου.

Κι' ἀκόμα οὐδὲν ἔτοιμα, κυρί, μὴτέρα, τὸ σφακτό, καὶ τὸ γλυκὸ τὸ νῆπτικ, κι' ἀπὸ σὲ πλατανόφυλλα τὸ κοκορέτω τὸ ζεστό, καὶ τὸ ρακὶ τ' Ἀπλῆπτικ.

Κ' ὕστερα οὐδὲν μὲ κρατοῦν τὴν καλαμίαν στὸ χορὸ, βλαχόλεες καὶ βλαχόπουλα, κ' ἐκεῖ πού οἰέμαι καὶ στρίβω καὶ νυχτοπῶν, νὰ μοῦ φωνάζουν : οὐπουλά.....

Ἄ ! πῶς κτυπᾷ καμμίαν φορὰ τοῦτ' ἡ καρδιά κι' ἀναφτερᾷ, καὶ πῶς μ' ἀνάδουν τὰ αἶματά, οὐδὲν ! ἐκεῖ καὶ τραγουδοῦ μὲ τὴ φλογέρα συνοδία :

«Τὸ λένε τ' ἀποδονάκια στὰ κλεισσορέματα...»

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

πίσῃ κανεὶς ἕνα σπῖν. Ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης θὰ πῶσιν τὸ ὀλιγώτερον στὰ πόδια τοῦ. Πόσο ὅμως διαφορετικὰ παρουσιάζον—ται τὰ πράγματα. Ἐμβριθὲς καὶ σύντομος παρουσιάζεται πάντα αὐτὸς καὶ διεκδύει τις διαπραγματεύσεις τοῦ ὅς ὕψος γνη—σίως ἀνακριτικόν :

— Πόσα ὄττωμα εἰσεθε ;
— Πέντε.
— Μμμμ...
— Γιατί ;
— Ἔχετε παιδιά ;
— Ἐχω δύο.
— Μμμμ.
— Γιατί ;
— Πόσο χρονῶν εἶνε ;
— Τὸ ἕνα πέντε καὶ τὸ ἄλλο ἑπτὰ...
— Μμμμ... Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ δῶω !

Τὰ παιδιά εἶνε τὸ πρῶτον καὶ μεγαλύ—τερο ἐμπόδιο σ' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῆς ἐνοικιαστικῆς νέου σπῖνου. Ὁ ἰδιοκτῆτης τὰ συγκαταίνει ὅπως ἀκριβὲς ὁ Ἡρώδης. Ἄν εἶχαν τὴν δύναμιν ἐκείνου οἱ Ἀθη—ναῖοι ἰδιοκτῆται, δὲν θὰ ἔμενε ρουδοῦνι παιδοῦ σὴν πρωτεύουσάν. Εἶνε ὁ με—γάλος ἐκθρόος πού ἀπειλεῖ τὴν ἀκραϊό—τητα τοῦ ἀκινήτου, πού δυσοδορεῖ κατὰ τῆς ἡουκίας καὶ τῆς γαλήνης τῶν συνοί—κων. Γι' αὐτὸ ὁ δυστυχὴς γεννιῶν πού ἀντιμετωπίζει κάθε χρόνον αὐτὸ τὸ πρό—βλημα, θινόμενος εἰς τὰ καίρια τῆς σπο—ρῆς τοῦ, γίνεται ὀρθός :

— Μὰ γιὰ σταθεῖ...
— Τί νὰ σταθῶ. Δὲν μπορῶ νὰ βάλω παιδιὰ στὸ σπῖν μου !
— Ἄμ' τί θὰ τὰ κάνω, κύριε ; θὰ τὰ πε—τάω ; θὰ τ' ἀφῶσιν στὸν δρόμον ; θὰ τὰ σφάξω ;

— Δὲν ξέρω. Αὐτὸς εἶνε δικὸς σας λο—ναρισμός. Νὰ φάξετε ἄλλω...
Καὶ φάσκει ἐξαγριωμένος ἄλλω, ὁ δυ—στυχὴς, ἀλλὰ σκεδὸν παντοῦ τὴν ἴδια ἐκθροπῆσανονάντα. Ἄν εἶνε μάλιστα καὶ πολύτεκνος, κλάψτε τον ! Κι' οὐτε ὅμως εἶνε αὐτὸ τὸ μοναδικὸ ἐμπόδιον. Τὸ νοί—κι εἶνε ὁ ἄλλος ἀνυπερβλήτος φραγμός. Σ' αὐτὸ ὁ ἰδιοκτῆτης εἶνε ἀδιόλακτος. Εἶπε ὀκτακόσιες, χίλιες, δύο χιλιάδες ; Δὲν ἐννοεῖ καὶ τὴν κουνήσιν οὐλοῦ. Καὶ ὁ—μως θὰ ἐπρεπε νὰ ὑπάρχη κάποια ἐλα—στικότητα σ' ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν πληθύναν ἐνοικιστηρίων. Μιὰ... Ἐκ πρώτης ἐντυ—πωρίας θὰ ἐνομιζάτε στραπατοειζόμε—νον τὸν ἄνεμον τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζητήσεως. Ἀλλ' ὁπότες ὅμως καὶ ἀδίκως ἐννοεῖ αὐτὸς. Ἄν εἶνε ὁρθὸν τὰ ἐνοί—κιστῆται, ἀβανονοῖ εἶνε καὶ οἱ ἐνοικια—σται. Γιατί, ὀδοαδικῶς, κομμὶ ἐνδιαφέ—ρουν μεταβολὴ δὲν γίνεται εἰς τὸ πρό—βλημα τῆς στέγης. Ἀλλὰ περὶ μίας ἀ—μοδικῆς ἀλλαγῆς κατοικίας πρόκειται. Ὅ—σα ἐνοικιάζονται τόσα ἀκριβὰ καὶ νοί—κιάζονται.

Κανονικῶς λοιπὸν θὰ ἐπρεπε ὅλοι νὰ κάθωνται στ' αὐτὰ τοῦς. Ἀλλὰ ὁ Ἕλλην, εἰπαμε, ἔχει στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ ρι—ζωμένου τὸν ἔρωτα τῆς ἀλλαγῆς κι' ἐπ' ὅσον οἱ συνθήκες τοῦ κλείουν τοὺς εὐ—ρύτερους δρόμους, πιάει τοὺς πρὶ καν—τεινοὺς. Ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ χώραν, ἀλλάζει γειτονία. Δὲν εἶνε ἀπὸ τυχαῖον κτισμὸν πού κινεῖται τὰ ἐλατ—τῆ τῆς μετοικεσίας ; αὐτὰς ἀναγνάναι σὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ πού βαρύνει εὐκαλὰ καὶ πᾶντι στὸ τέλει τῆς ἀκινή—σίαις.

Ἐτοίμ' οὐδὲν ἔμελλε θὰ δοῦμε πάλι τὸ πατροπαράδοτον κατὰ κλασικὸν κάρο, τὸ ἐξελεγκμένον μεταφορικὸν αὐτοκίνητο νὰ σταθμεῖ σὴν πόρτα τοῦ γειτόνου μας, θὰ βγουν καρέκλες, τραπέζια, μπου—φές, στρώματα, κορβέττα καὶ ἀλόκλη—ρη ἡ ποικιλία τῶν σπιτικῶν ἐπιπλῶν νὰ φορτωθῶν μὲ προσοχὴν στὰ μεταφορ—κῶν. Καὶ σὴν κορυφὴν τῆς πυρρῆος θὰ καθίσῃ ὁ πρῶτος λαγώνων Ἀθηναῖος μὲ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἐνὶ ἡ γειτονία δὲ συγκεντρωθῇ ὁλόκληρὸν τὸ γιὰ τὰ ἐ—ποκαιρῆσται :

— Σὺ καλὸ ! Σὺ καλὸ !
— Ἀντίο σας.
— Νὰ μὴ μάς ξεχνάτε.

Ἐνας ρόγχος τῆς μηχανῆς καὶ νῆ—ρεκινᾷ ἡ συνοδεία. Στιγμὴν συγκινήσεως ! Παρτίρ, εἶπεν ὁ ἄλλος, σ' ἔμοιρο. Κι' ἐπ' αὐτῇ πρῶτον περνοῦν, ἀπὸ τὴν ἑλπίαν τῆς ἐκείνου πού μένουσιν καὶ δὲν μποροῦν ὁλοκαύσαν τὴν ὑπόσπιν αὐτῶν ἥδον τῆς οἰσπερμηνιανθῆς ἀναζωογονήσεως.

Δ. ΦΑΘΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ένας άδολφός πλοίαρχος ο Ίγκολφ, επιλεγόμενος και Καπετάν Σατανάς, κινδυνεύει να καταποντισθεί με το καράβι του στις άγτες του Ναντάν, αλλά σώζεται από τα δύο παιδιά του Μαύρου Δούκα, που τον καλούν έπειτα εις τόν πύργον τους. Ο Καπετάν Σατανάς βρίσκεται στα μέρη εκείνα κατά προτροπήν ενός ληστή, του Ναυτάν, που δέλει να εκδικηθή τον Μαύρον Δούκα, για μία βαρεία τιμωρία που του επέβηλε όταν ήταν μικρός και υπηρετούσε στον απύργον του. Έτιμηρίθηκε σκληρά επειδή παράδωσε ένα μικρό παιδί του Δούκα εις ένα σκηνιστήν καπετανίον και μετά αφηγήθηκε ότι είχε πνιγί.

Προτού όμως πραγματοποιηθή το σκέδον του, ο Καπετάν Σατανάς συλλαμβάνεται από τους άγγλους που τον ταυδικάζουν ως περσιανό και μεταφέρεται εις τόν πύργον. Εκεί πρόκειται να κρασητὴ με όλους τους άνδρες του πληρώματος του, που έχουν ἐν τῷ μετωκέλει κλεισθὲ ἀπὸ τους άγγλους εις τὸ άμυστὶ τοῦ καραβιῶ των. Κατρώβουν όμως να δραπέτευσουν, τὴ νύκτα, και με πολλές περιπέτειες φθάνουν εις τὴν θηράν, με τὴν άποστροφήν να ελκευθώσιν και τὸν άρκενών τους. Τὸν Καπετάν Σατανά, Ἄλλα και αὐτὸς, κατά τρόπον πολὺ μυστηριώδη, κατρωβάνει να εξοφονισθὴ ἀπὸ τὸ κελί του τὴ στιγμή άκριβῶς πού δρεκεται να τὸν πάρη τὸ άποσπασμα γιὰ να τὸν κρεμάσῃ στὴν αὐλὴ τοῦ πύργου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ένας ἀπὸ τους υπηρέτες τοῦ πύργου, ο Γκρουτθίγκ, ἔχει υποσχεθῇ ὅτι ο κανονικὸν Σατανά, ἔπειτα ἀπὸ τὸν πύργον, ὁ ἄλλος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν μικρὸν ὀρεινὸν Μπύρν, που εἶναι ἐξοφονισθὴν κατὰ τρόπον τῶν μυστηριώδων ἀπὸ τὸν αἰσῶν πᾶν πολὺ μικρὸς. Καὶ ὁ πλοίαρχος να συλλάβῃ τὸν Ναυτάν, γιὰ τὸν ὁποῖον πληροφορεῖται ὅτι ἀρκεῖται ἀπάνω στὸ καράβι.

25ον

Συνήθως δὲν ἀνακλινὸν τὸν ἄνθρωπον. Μπορεῖ να περᾶσῃ κανεὶς Δούκος μπροστὰ ὅτ αὐτὰ τὴ κοπάδια. Κανένα ἀπὸ τὸ τρεκίτῃ δὲν ὅτ ἀντιλήψῃ τὴν παρουσίαν τοῦ ἄνθρωπου. Ἄλλοιμον ὅμως ἀνὰ τὰ περὶερετε. Ὅλα μαζὺ, ἀνὰ να ὑπακούουν εις ἕνα σύνθημα, στρέφονται ἐναντὶν τοῦ ἐκθρόν, τὸν ὁποῖον καταπορεύονται, σὲ διαστήματα λίγων λεπτῶν τῆς ὥρας. Καὶ δὲν φεύγουν παρὰ ὅτ τὸν ἔχουν ροκινισθὴ και τὸν σκελάντῃ.

Εἶναι λοιπὸν ἐναντὶς ὁ φόβος τοῦ Χαραδὸς ὅταν τὰ παιδιά του ἐπιγίαναν, νὰ κυνηγίσουν στὰ περὶχωρα, αὐτοῦ τοῦ πύργου. Μία μικρὰ ἀπορροεῖα ἀπὸ πᾶν ἀρκετὴ να συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ κοπάδια τὸν φοδερὸν ἐκείνων τρυκτικῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ παιδιά του δὲν θὰ μποροῦσαν να γλυτώσουν.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἐπιγίαναν τὸν Ναυτάν, πού ήταν πρόθυμος να ὑποστῇ ὁποῖοδήποτε βία, ἀρκεῖ να μποροῦσε να μιλήσῃ. Ἐναι, θὰ μποροῦσε να μᾶθῃ μερικὴς πληροφορίας, πού τὸν χροαζόνταν, ἀπὸ τὴς ὁποῖας θὰ μποροῦσε να μᾶθῃ τὴ ἀνέγναισι ἀνθρώπου τοῦ. Ἄλλα ήταν φημισμένος καὶ δὲν μποροῦσε να μιλήσῃ.

Σὲ μία στιγμή ἐσταύματος, ἐρευνώντας με προσοχὴ τὸ πυκνὸ δάσος μπροστὰ του, Μία ρίξα τὸν εἶδος κτυπᾷ στὸ πόδι. Ἦταν τὸ σύνθημα κανονικὸς ἀπὸ τοὺς ἄνθρώπους του, ἡ καμιά ρίξα πού πετάκτικῃ ὅταν τὴν πᾶν τὸ δάσος, ὁποῖς συμβαίνει πολλές φορές στὰ δάση.

Ο Γκρουτθὸς ὅμως δὲν τοῦ ἐπέστρεψε να σταματήσῃ περὶερετε. Ἐπὶ τῆς τοῦ εἶπε. Μήπως κούραστηκες; Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε ν' ἀπαντήσῃ, ἀναγκάστηκε να ὑπακούσῃ στὴν διαταγῇ.

Ο Γκρουτθὸς και ὁ Γκρουτθὸς δὲν ἀλλάξαν οὐτε μία λέξη. Ἐπὶ τέλους, ἐφάνηκε στὸ δάσος ὁ μαύρος ἄγκος τοῦ πύργου. Τὰ ἄσπρα ἀρχίζαν να κλαμύδουν γιὰ τὸν ἄνετον νὰ ξημερώσῃ. Βαθεῖα αἰνὴ ἐξοστέλει γύρω στὸ παλαιὸ ἐκεῖνο κτήρι, ἡ πόρτα τοῦ ὁποῖου πᾶν κλεισμένη.

Περὶερον ἵ ἔκανε ὁ Γκρουτθίγκ, θὰ ἐστοικιστικὴ πᾶς ὁ Γκλίνωρ μᾶς ἀκούσε και θὰ μᾶς περῖεμε στὴν πόρτα. Ἐσφύριζε τότε τρεῖς φορές, ἀλλὰ τὸ σύνθημα τοῦ αὐτοῦ ἔβριε χωρίς ἀπάντησι.

Ὅρα! Ἐξοστέθηκε ὁ Ναυτάν. Ἐστὶ ἐσημείωσε τὴν παρουσίαν του, ἀλλὰ καὶ τὴν δική μου. Δὲν μποροῦσα νὰ ἐλπίζω τίποτε καλύτερο. Ο Γκρουτθίγκ ἐπαρῆκε τὴν πόρτα, πού ἀνοῖξε χωρίς δυσκολία.

Ἀπάνω στὸ τραπέζι τῆς τραπέζιας ήταν ἀναμμένος ἕνας νορθηγικός λίχνος, πλίνθος, πού ἔκαινε λαδὶ φώκα. Ὁ Γκλίνωρ ὁ Γκλίνωρ ἱ ἐφάνεξε δύο φορές ὁ Γκρουτθίγκ.

Ἦ φωνὴ τοῦ ἀκούστηκε ἀνὰ ἀντίλοος μὲσα στοὺς κονδύλους τοῖκους τοῦ πύργου. Μετὰ δὲμος ἀκοιούθηκε μία βαθεῖα, ἀπόλυτη αἰγὴ, νεύατῃ κανεὶς πρὸςαὐθιες. Ὁ Γκρουτθὸς ἱ ἐφάνεξε τὸν συντροφόν του, κλείσῃ τὴν πόρτα. Ἐδῶ συμβαίνει κατὰ τὸ πολὺ σοδός.

Ὁ κολοσσὸς ἐκλείσῃ, ἐμνάνωλως καλὰ ἀπὸ μὲσα καὶ ζανανύρισε αἰμὰ στὸν σύντροφόν του. Ἐνὰ καμνέλω γεμῶτο κωκλήρι ἐπᾶνλθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Ναυτάν, καὶ ὁ Γκρουτθίγκ τὸ πρόσεξε. Ἐπὶ τῆς ἀπὸ πᾶσι να κλείσιναι αὐτὸν τὸν γρουσούλιν π' ἕνα ἀσφαλμένο μέρος, εἶπε ὁ Γκρουτθίγκ. Μετὰ θὰ ἰδοῦμε τὴ συμβαίνει....

Τὴν ἰδίαν στιγμή ὁ Γκρουτθὸς, πού εἶναι σκόφι γιὰ νὰ ρίξῃ μία ματιὰ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἄρσως μία κραυγὴ. Ἐπὶ συμβαίνει ὁ ἐρώτης ὁ ἄλλος. Μὲ τὰ κέρατα τοῦ διαβολοῦ ἱ ἀπάντισσε ὁ κολοσσός. Ἐδῶ λαοφύσανον τὸν γέρω Γκλίνωρ.

Ένα νέον περιπετειῶδες ἀνάγνωσμα

ΚΑΠΕΤΑΝ ΣΑΤΑΝΑΣ

Τοῦ διασήμου Γάλλου συγγραφέως ΛΟΥΪ ΖΑΚΟΛΛΙΟ

Κ' ἔδωρε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τὸ πᾶν τοῦ γέρω φύλακα. Τὸν εἶχαν κτυπήσει μετὰ μία μακαίρια στὴν κορβὴ και ὁ δολοφόνος ἄφισαν τὸ μακαίρι στὴν πλὴν. Τὸ πᾶν ἦταν ζεστό. Ὁ Γκρουτθίγκ ἀνοῖξε ἀπότομα τὴν πόρτα ἑνὸς μικροῦ διαμερισματός, πού ἐκρησῖεμε γι' ἀποθήκη, δὶπλῃ στὴν τραπέζια, κ' ἔσπρεξε ἐκεῖ μὲσα τὸν Ναυτάν. Ἐκείνη καλὰ τὴν πόρτα κ' ἐπέστρεψε αἰμὰ στὸν σύντροφόν του. Ὁ Γκρουτθὸς ἱ τοῦ εἶπε τότε αἰνὰ. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζήμ μου, φοδῶμι ἱ

Ο ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ΤΩΝ ΜΠΙΟΡΝ

Ὁ Γκρουτθὸς και ὁ Γκρουτθίγκ, ἀπὸ ἐρευνῶσαν ὅλα τὰ διαμερίσματα καὶ τὰ ὀνεία τοῦ πύργου χωρὶς ν' ἀνακαλύψουν τίποτε, ἐπέστρεψαν στὴν τραπέζια, ὅπου κοιτῶντον τὸ πᾶν τοῦ Γκλίνωρ. Γιὰ μία στιγμή εἶχαν σκεφθῇ πᾶς ὁ δολοφόνος δὲν ἐπὶ φθᾶσαν ν' ἀπομακρυνθῶν. Γρήγορα ὅμως ἀναγκαστικῶν να ἐγκαταλείψων αὐτὴ τὴ σκεφῇ.

Ὁ Γκρουτθὸς, εἶπε τότε ὁ νέος ἐπιστάτης τὸν Μπύρν, ἐδῶ συμβαίνει κατὰ τὸ πολὺ σοδός. Ὁχι, γιὰτὸν τὸν πύργον δὲν θὰ μποροῦσαμε να μεταχειριστοῦμε τὸν αἰκνάλωντῶν μᾶς ὁποῖς πρέπει. Ὁ Δούκος εἶναι γέρω πολὺ και τὰ παιδιά του δὲν ἔχουν ἀρκετὴν αὐτοπρότητα. Ἐναι πού, ἀν' ὁ κακούργος αὐτὸς δὲν ἔβει ἀπὸ τὸν πύργον, θὰ ὑπακούσῃ μὲτα μετὰ μεταχειριστοῦμε ὅλα τὰ κατὰλληλα μὲσα γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσωμε.

Ἐπιτυχίας λοιπὸν ὅτι τὸν κρατᾷτε ἐδῶ στὴν διαβολή μας. Αὐτὸ θὰ μᾶς δώσῃ καιρὸ να εἰ-

δοποιήσωμε τὸν πύργον, γιὰτὸ ὁ ληστὰ δὲν θὰ ἐπιτεθῶν προτὺ συνεννοηθῶν ἀκόμα μία φορὰ μετῴν τους και πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ναυτάν, τὸν ὁποῖον δὲν φαντάζοντο στὰ κέρα μᾶς. Ὅστε φαντάζεσαι ὅτι ὁ πλοίαρχος ἱγκολφ εἶναι συνένοχός τους; Ἐπειδὴ ἐπὶ μὲσα τοῦ πύργου πᾶν γινέωνται, να σκετῶσιν ὅλους τοὺς δικούς τους... Καὶ τὴν τελευταία στιγμή, αὐτὸς ὁ ἄτιμος ληστής, ὁ Ναυτάν, θὰ σκεφθῇ ἀπάνω στὸν ἐτοιμασμένον Δούκα γιὰ νὰ τὸν φωνάξῃ ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τὴν ἐκείνη ὁ δρειδερικός Μπύρν, τὸ πρῶτοκοκο παῖδι του, ὁποῖος ὁ πλοίαρχος ἱγκολφ, ὁ Καπετάν Σατανάς ἱ....

Ἄ, ὅλα λοιπὸν Γκρουτθίγκ, ὅρα! ἱ. Μὲ κανεὶς και τρέμω. Εἶναι πολὺ φοδὸς αὐτὰ πού λές ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

ΜΟΛΙΣ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ 30, ΤΑ 99 Ο/Ο ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΧΟΥΝ ΔΕΡΜΑ ΑΤΡΟΦΙΚΟΝ - ΗΜΙΑΝΕΣ

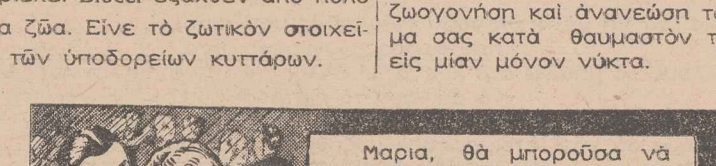
Ρυτίδες, μαρομένο χρώμα, μύς του προσώπου πεσμένοι είναι τα ασφαλή σημεία.

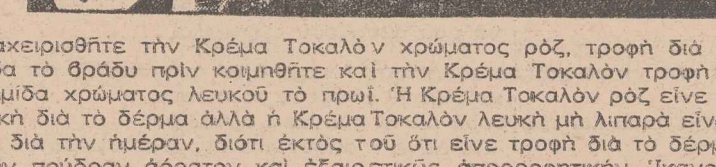
Ο καθηγητής Stejskal του Παριστιανισμού της Βιέννης ἀνακαλύπτει νέαν μέθοδον γιὰ νὰ φαίνωνται ἡ γυναῖκες νέες.

Χιλιάδες γυναῖκων 40-50 εἰς τὴν ἀπέκτισαν δι' αὐτοῦ χρώμα και δερμα σὺν κοριταῖο.

Αὐτὴ ἡ νέα τροφὴ διὰ τὸ δερμα περιέχει Biotel ἐξάχθεν ἀπὸ πολὺ νέα ζῶα. Εἶναι τὸ ζωτικὸν στοιχεῖον τῶν ὑποδορείων κυττάρων.

Μαρία, θὰ μποροῦσα νὰ σὰς θαυμάζω διὰκόμα. Γιὰτὸ δὲν μοῦ ἀπάντησ' ἔναι τὴν κρεοκὶνὴν μου ἐρώτησιν, καὶ τότε σὲ ἕνα μῆνα θὰ εἰμαστε παντρεμένοι.

Μεταχειρισθῆτε τὴν Κρέμα Τοκαλὸν χρώματος ροῦ, τροφὴ διὰ τὴν ἐπιδερμίδα χρώματος λευκοῦ καὶ τὴν Κρέμα Τοκαλὸν ροῦ εἶναι ἡ καλύτερη διὰ τὸ δερμα ἀλλὰ ἡ Κρέμα Τοκαλὸν Λευκὴ μὴ λιπαρὰ εἶναι ἡ καλύτερη διὰ τὸ δερμα, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι τροφὴ διὰ τὸ δερμα, καθὼς τὴν πούσαν ἀόρατον καὶ ἐξαιρετικῶς ἀπορροφητικὴν. Ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἡγγυημένα, ἀλλὰ καὶ τὰ χρίσματα ἐπιστρέφονται.

παρελθόν του ἱ Ἐδῶς τὸν λόγὸ τῆς τιμῆς σου εἶπὸ θὰ τὸν ἀφῃσῃ ἐλευθέρων, Γκρουτθίγκ.

Ὁ γέρω ἐγέλασε πικρά. Ἦ τιμὴ ἱ Ὅταν πρόκειται νὰ ἀώσωμε διὸ ἀπομένει ἀπὸ τοὺς Μπύρν και νὰ ἐκδικηθῶμε αὐτοὺς πού δὲν ὑπάρχουν πειθ ἱ

Ἐπειδὴ ἐπὶ μὲσα τοῦ πύργου πᾶν γινέωνται, να σκετῶσιν ὅλους τοὺς δικούς τους... Καὶ τὴν τελευταία στιγμή, αὐτὸς ὁ ἄτιμος ληστής, ὁ Ναυτάν, θὰ σκεφθῇ ἀπάνω στὸν ἐτοιμασμένον Δούκα γιὰ νὰ τὸν φωνάξῃ ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τὴν ἐκείνη ὁ δρειδερικός Μπύρν, τὸ πρῶτοκοκο παῖδι του, ὁποῖος ὁ πλοίαρχος ἱγκολφ, ὁ Καπετάν Σατανάς ἱ....

Ἄ, ὅλα λοιπὸν Γκρουτθίγκ, ὅρα! ἱ. Μὲ κανεὶς και τρέμω. Εἶναι πολὺ φοδὸς αὐτὰ πού λές ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

Ἄν δὲν τελειώσα ἀκόμα ἱ Ὅλα αὐτὰ τὰ συστημᾶτα πού ἔτχων στὴν οἰκογένεια ἐνὶ τὰ εἶκα προβλέπει, τὰ ἐμνάνωτα ἀπὸ καρὰ. Ἦξευρα ὅτι ὁ Μάγκους Μπύρν δὲν θὰ ἐπέστρεψε πειθ, ἄρα ὅτι ἡ λαοὶ ἔξ μου, ἡ νέα καὶ ὀραία Ἐλεονώρα θὰ πεθάνει μετὰ δὲμος τοὺς δικούς τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ Σουζάνα, κόμισσα τοῦ Χόρν, θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸν πᾶν ἱ....

ΠΕΡΙΠΟΙΝΘΗΤΕ τὰ μάτια σας

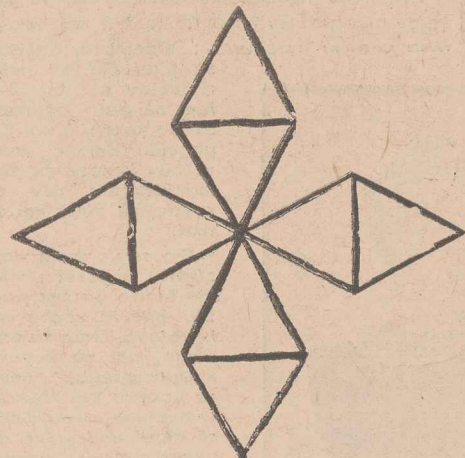
Η μόδα

Ἡ ὀμορφία καὶ ἡ λήψις τῶν ματιῶν ἡμπορεῖ να ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν διαίταν καὶ ἀπὸ τὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντέρου. Ἐκεῖνα πού τραγῶμεν, ἔχουν ἐπίδωρσιν εἰς τὸν κερατοειδῆ κηλὶνὰ τοῦ ματιῶς, ὁ ὁποῖος, ἐνὶ πρέπει να εἶναι ὀσπος καὶ κυανῶς, κλίνει κάποτε ὀλίγον πρὸς τὸ κίτριν

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Τὰ σπέρτα

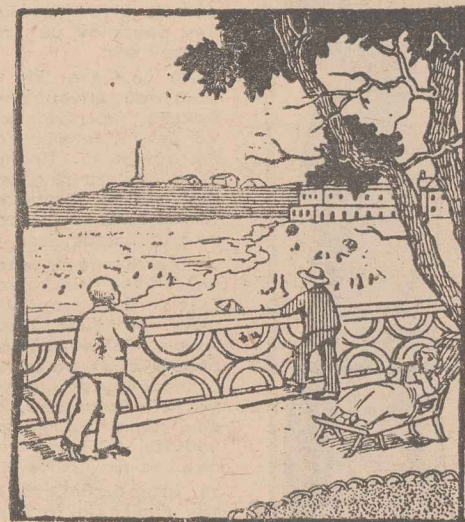
Με 20 σπέρτα, σχηματίζετε 8 τρίγωνα. Αφαιρέσετε εξ αυτών 1 σπέρτο, και τοποθετήσετε τα υπόλοιπα τριάντα-

τρόπως, ώστε να σχηματισθούν 10 τρίγωνα.

(Αποστολέας Ζ. Α. Έγιαζαριάν)

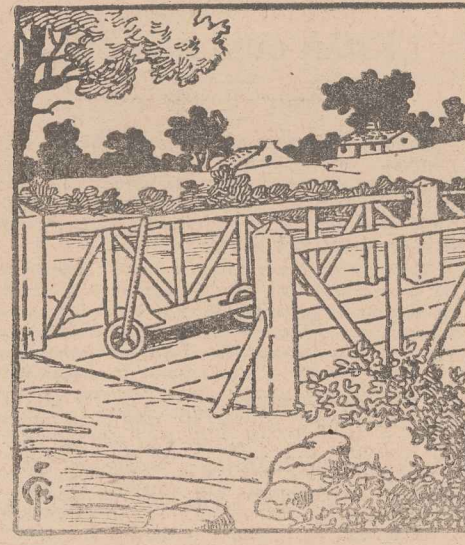
Μαγικαὶ εἰκόνες

Ποῦ εἶνε ὁ κολυμβητὴς ποὺ παρακολουθεῖ ἀπὸ τὴν προκυμαία αὐτὸς ὁ περιπατῆτης;

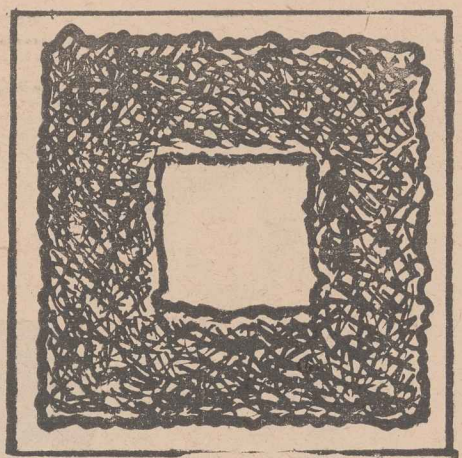
Ὁ Μέγας Βεζύρης πηγαίνει νὰ βοῇ τὸν Σουλτάνον. Ποῦ εὐρίσκεται ὁ τελευταῖος αὐτός;

Τὸ πατὶν ἔμεινε μόνο του. Ποῦ βρίσκεται τὸ παιδί ποὺ ἐπαιξε μὲ αὐτό;

Αἱ δύο σανίδες

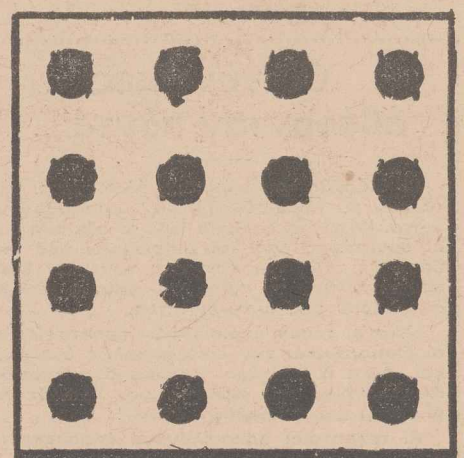
Καταδιωκόμενος κάποτε ἀπὸ ἀγρία θηρία ἕνας μαῦρος, ἐφθάσε εἰς τὰς ὄχθας μίας λίμνης, ἥ ὅποια εἶχε οὐχὶ τετρά-

γωνον. Εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς ἀκριβῶς, καὶ εἰς ἀπόστασιν 8 μέτρων τῆς ὀχθῆς, ὑπῆρχε μία μικρὰ νηὶς τετράγωνος καὶ αὐτῇ. Ὁ μαῦρος, σταμάτησε αὐτοῦ, μὴ ἔχων πλέον δυνάμεις νὰ τρεφῇ καὶ ἐσκέφθη ὅτι ἐὰν κατῴρωνε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν νῆσον θὰ ἐγλύτωνε ἀνευ οὐδεμίας ἀμφιβολίας, δυστυχῶς ὅμως, δὲν ἐγνώριζε νὰ κολυμβήσῃ καὶ συνεπῶς ἀνευ οὐδεὶς οὐδεμίας ἐλπίδος, ἔκανε τὸν γύρον τῆς λίμνης, ἐνῶ τὰ θηρία συνεχῶς ἐπιλοιάζον. Τὸ μόνον ποὺ συνήντησε ἦτο : δύο μεγάλοι κορμοὶ δένδρων, ὁ ὅποιοι ὅμως δὲν ἐφθάνον τὰ 8 μέτρα, τὸ μήκος τοῦ καθ' ἑνὸς ἦτο μόλις 7,50 μέτρα, σκονιὶ δὲ νὰ τοὺς δέσῃ δὲν ὑπῆρχε, καὶ ἐπειδὴ ἐδίδετο, καὶ δὲν εἶχε καιρὸν πρὸς σπατάλην, ἐσκέφθη ἕνα τρόπον, ὁ ὅποιος ἦτο καὶ ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ. Καὶ πράγματι, τὴν στιγμὴν ποὺ αὐτὸς πατούσε τὸ

Τὸ χωράφι

Ἐνα δύσκολο πρόβλημα εἶχε τεθεῖ τελευταίως μεταξὺ τῶν υἱῶν ἑνὸς πλουσιοῦ γαιοκτημόνος. Ὁ πατὴρ τῶν ἀποδνή-

σκοντας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν διαθήκην του τὴν ἐξῆς ἐπιθυμίαν του: «Τὸ χωράφι μου Α. θὰ μοιρασθῇ μεταξὺ τῶν 5 υἱῶν μου, οὕτως ὥστε, ὁ πρῶτος καὶ μεγαλύτερος, νὰ λάβῃ τὸ 1) 4 (ἑν τέταρτον), τὸ ὅποιον θὰ συμπεριλαμβάνῃ καὶ 4 δένδρα (μαῦροι κύκλοι), τὰ δὲ ὑπόλοιπα 3) 4 (τρία τέταρτα), νὰ μοιρασθῶν εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη καὶ τοῦ αὐτοῦ οὐκ ἔχοντος, περιέχοντα δὲ 3 δένδρα ἑκάστων, μετὰ τῶν 4 ἄλλων υἱῶν μου». Οἱ πέντε υἱοὶ, γυροῦντες ἀκόμη τὴν λύσιν τοῦ δυσκόλου αὐτοῦ προβλήματος, μήπως μπορεῖτε νὰ τοὺς βοηθήσετε;

Ἐδαφος τῆς νησίδος, τὰ θηρία ἐφθάνον εἰς τὴν ὀχθὴν ὅπου ἀναγκαστικῶς ἐσταμάτησαν. Ποῖον τρόπον ἐχρησιμοποίησαν ὁ μαῦρος διὰ νὰ σωθῇ;

Ὄνόματα Κύρια καὶ ὀνόματα Οὐσιαστικά

Νὰ βρεθοῦν 12 ὀνόματα οὐσιαστικά, τὰ ὅποια νὰ σημαίνουν :

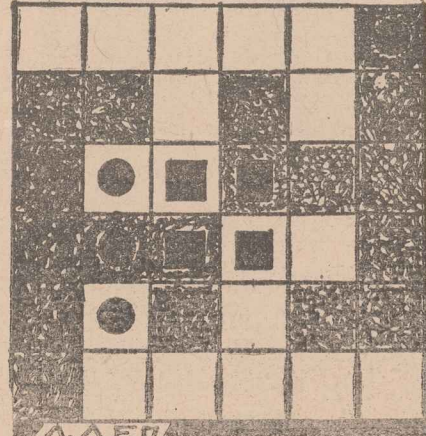
- 1.- Πολύτιμος λίθος.
- 2.- Τὸ σιδηροῦν ἀγκυλωτὸν ὄργανον δι' οὗ ὀρμίζονται τὰ πλοία.
- 3.- Ἐπαινος (ἐκκλησιάζ.) ὀνομασία τῶν τελευταίων ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ.
- 4.- Ἀκριβὸς, δαπανηρὸς.
- 5.- Ἐνός ψιπτακίων. Εἶδος πολυτίμου λίθου.
- 6.- Παρακολούθησις καὶ καταδίωξις πτηνῶν ἢ ἀγριῶν πρὸς τὸν σκοπὸν φόνου ἢ συλλήψεως αὐτῶν.
- 7.- Γένος φυλῶν δένδρων καὶ θάμνων.
- 8.- Γενικὴ ὀνομασία τῶν ὑδροβίων σπονδυλωτῶν ζώων, τῶν ἀναπνεύστων διὰ θραγχνῶν.
- 9.- Περίοδος 18 ἐτῶν καὶ ἑνδεκά περὶπου ἡμέρων μετὰ τὴν πέροδον τῆς ὁποίας ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ ἡ γρομμὴ τῶν σφαιρῶν, ἐπαναλαμβάνουν τὰς αὐτὰς σχετικὰ θέσεις τῶν.
- 10.- Ἀκολουθία φαλλόμενοι ἴδια ἐν ταῖς μναίαις, κατὰ τὰς τέσσαρας σπουδαιότερας ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός (πρῶτη, τρίτη, ἔκτη καὶ ἑνάτη).
- 11.- Φωτιστικὸν μηχανήμα, ἐπὶ πυργικοῦ ἰδρυμένου εἰς κατάλληλον σημεῖον ἀκτῆς πρὸς προσανατολισμὸν τῶν ναυτιλομένων κατὰ τὴν νύκτα.
- 12.- Ὑψηλὸν οἰκοδόμημα, ὀχυρὸν, κατὰλληλον πρὸς ἄμυναν πόλεως ἢ φρουρίου.

Αἱ αὐταὶ λέξεις χρησιμοποιοῦνται ὡς Κύρια ὀνόματα, σημαίνοντες :

- 1.- Ὄνομασία στενῆς διόδου ἀνοῦσης ἐκ τῆς Ν. πρὸς τὴν Β. Βοιωτίαν, δι' ἧς διέρχεται ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν-Λαμίας.
- 2.- Πρωτεύουσα γνωστοῦ γειτονικοῦ Κράτους.
- 3.- Ὄνομασία ὁρους τῆς Κεφαλληνίας. Ὄνομα ἀρχαίας καὶ νεωτέρας πόλεως τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου.
- 4.- Τοπωνύμιον διαφόρων χωρίων, ποταμῶν, ἀκροπόλεων κλπ. ἐν Ἑλλάδι. Πόλις τῆς Θεσσαλίας, πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας.
- 5.- Μεγάλος ποταμὸς, εἰς τὴν μεγαλύτερον τοῦ Κόσμου.
- 6.- Γνωστὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 7.- Ὄνομα παλαιῶν πολιτικῶν τῆς Παρνασσίδος.
- 8.- Εἰς τὰς ἀστεριωτῶν τὸ ζωδιακὸν κύκλον. Δύο ἀστερισμοὶ τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου.
- 9.- Ὄνομασία ποταμοῦ τῆς Ν. Α. Μικρᾶς Ἀσίας ἐκβάλλοντος εἰς τὴν Μεσόγειον. Ὄνομασία νησίδος ἐκ τῶν Ἀδελφῶν, Β. τῆς Κρήτης.
- 10.- Παρ' ἀρχαίους, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, καλούμεναι : Εὐνομία, Δίκη καὶ Εὐρήνη, φυλάσσουσαι τὰς πύλας τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Ὀλύμπου.
- 11.- Ἀρχαῖον ὄνομα νησίδος πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν ᾗ ἦς ὑπῆρχεν ὄνομαστός καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην φάρος.
- 12.- Ὄνομα πόλεως καὶ πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ Ἡλείας. Ὄνομα παλαιῶν πόλεως τῆς Βουλγαρίας.

Αἱ λύσεις

Ὁ χρυσὸς καὶ τὰ διαμάντια

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος

ΘΑΛΑΣΣΑ, ΛΕΒΕΝΤΟΠΝΙΧΤΡΑ... ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΚΙ' ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΑΥΑΓΙΟ

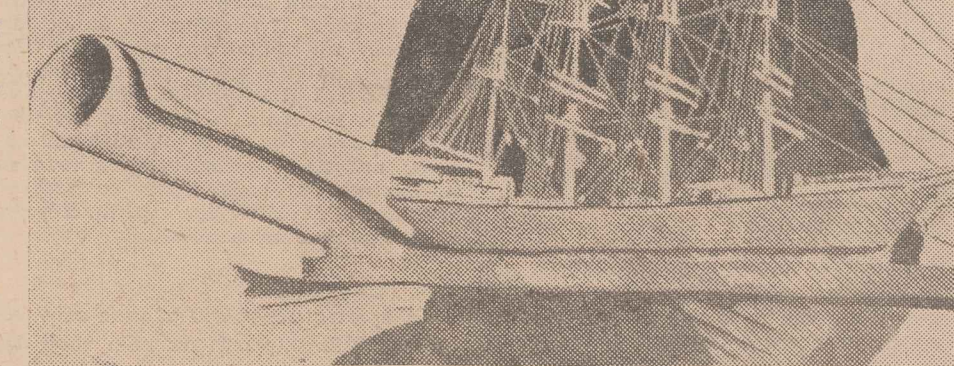
ΠΩΣ ΚΑΤΑΜΕΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΛΛΟΥ ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ναυτικὰ ἀτυχήματα—ὅπως τὸ τελευταῖον τοῦ βενζινολοίου «Ἀνάστασις» στὸν προλήμενα τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ παντὸς εἶδους ἄλλα—δὲν εἶνε καθόλου σπάνια στὴς θάλασσες τοῦ πλανήτου μας. Μία σχετικὴ στατιστικὴ ἀνέγραφε πρὸ ἑτῶν ἕνα ναυάγιο τὴν ὥρα. Μία ἄλλη πὺ πρόσφατ' ὑπελόγιζεν ὅτι σὲ κάθε ὀκτὼ ὥρες ἀναλογεῖ καὶ ἕνα ναυάγιο. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι στὴς ἀπεραντές θάλασσες τῆς γῆς καὶ μὲ τὴν τεραστία ναυτιλικὴ κίνησι ποὺ ἔχει ἀναπτυχθῇ δὲν πρέπει νὰ ἐκπληροσώμεθα ἐὰν τὰ ἀτυχήματα εἶνε τόσα πολλά. Δὲν ὀφείλονται μόνο εἰς τυχαία, εἰς μοιραία γεγονότα. Ἀπρὸς ἐξέ-

κείου ποὺ ἀσχολεῖται μὲ παρεκτροπές τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς θαλάσσης ἐν γένει, μὲ ἀδίκαια διαπραττόμενα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ μὲ παραβάσεις τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου. Πρόκειται περὶ σώματος μὲ μικρότερη καὶ μεγαλύτερη ταυτοχρόνως δικαιοδοσίαν τοῦ Ναυτοδικείου, ποὺ διαφωτίζει καὶ τοῦτο ἀκόμη ὅταν πρέπει, ἐνῶ ὅμως δὲν δικάζει καθ' ἑαυτοῦ, δὲν ἐκδίδει τελεσίδικους ἀποφάσεις καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτελεστικὴ δράσις περιορίζεται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διπλώματος ναυσιπλοίας εἴτε γιὰ πάντα, εἴτε γιὰ ὀρισμένον χρονικὸ διάστημα. Δὲν ἔχουμε τέτοιον θεσμὸ στὸν τόπο μας καὶ δὲν λειτουργεῖ συγκεκριμένο σῶμα τοῦ εἰδους αὐτοῦ, ὅπως υφίστανται ὁδεῖον ἐπὶ ὁδους τοὺς μεγάλους λιμένες τοῦ κόσμου.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς περιφημότερους τέτοιους οργανισμοὺς ποὺ ἀπολαμβάνει ἀπολύτου ἐκτιμῆσεως καὶ ἐμπιστοσύνης καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους, εἶνε τὸ «Γραφεῖο Ναυτικῶν Ὑποθέσεων» τοῦ Ἀμβούργου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰδικούς περὶ τὰ ναυτικὰ ζητήματα ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἔχουν καταλάβει κατ' ἐπανάληψιν ἐξέουσες θέσεις στὸ γερμανικὸ ναυτικὸ καὶ ἀποκτῇσι πολὺτιμὴ καὶ πλούσια ναυτικὴ πείρα σὲ μακρὰ σταδιοδρομίᾳ στὴ θάλασσα, στοὺς λιμένες καὶ στὰ παντὸς εἶδους πλοία.

Στὸ σῶμα αὐτὸ ὑποβάλλεται γιὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκδώσῃ τὴν κρίσι του, οἷον, ὅποτε ναυτικὸ ζήτημα ποὺ προκύπτει, εἴτε πρόκειται εἴτε ὅχι νὰ δικασθῇ ἀπὸ Ναυτοδικεῖο. Τὸ Γραφεῖον ἐξετάζει ἀμε-

Ὁ ἐγκριωτερός ἐμπειρογνώμων οἱα μπερτ Κράις, ἀνακρίτης τοῦ Ναυτοδικείου τοῦ Ἀμβούργου.

ρολήτως καὶ καταλογίζει τὴς εὐθύνες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὰ πλοία—μπαζ, πλοῖα, πορθμῶν, σκάφος—ἢ εἰς τὸν καιρὸν καὶ τὴν θάλασσαν. Γὸ Γραφεῖο κατέχει λεπτομερεῖς χάρτες ὅλων τῶν θαλασσῶν, κόλπων, πορθμῶν, ἐπικινδύνων ἀκτῶν, γενικῶς καὶ τοπικῶς ὡς καὶ μικρὰ ὁμοιώματα ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν πλοίων—ἀτμόπλοια ἐπιβατικὰ καὶ φορτηγά, ρυμουλκὰ, ἱστιοφόρα, μπρίκια, αλέπια, σκοῦνες, κόπτερα, βενζινόπλοια κλπ. — καὶ ἐπὶ καθῆς εἰδικῆς περιπτώσεως οἱ χάρτες ἀπλοῦνται στὰ μεγάλα τραπέζια, τὰ ὁμοιώματα τῶν πλοίων τοποθετοῦνται ἀκριβῶς στὰ σημεία ποὺ κατεῖχαν προτοῦ συμβῇ τὸ ἀτύχημα καὶ οἱ εἰδικοί κύπτουν ἐμβριθῶς ἀπὸ πάνω καὶ ἐξετάζουν τί γίνεαι καὶ τί ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Στὴς συνεδριάσεις τοῦ Γραφείου καλοῦνται πάντοτε οἱ πλοιοῦχοι καὶ συχνότατα ὁλόκληρο τὸ πλῆρωμα ἢ πληρώματα ἢ μέλη αὐτῶν, νὰ πα-

ραστοῦν ὡς μάρτυρες καὶ νὰ διαφωτισθοῦν τὴν πορείαν τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν ἀνακρίσεων. Κατὰ τὸ 1936 π. κ. ἐξετάσθησαν ἐν ὅλῳ 581 ὑποθέσεις, ἐπὶ αὐτῶν 2 περίπου τὴν ἡμέρα. Ἐξ αὐτῶν 145 ἔτυχον ἀποφθέγματος, ἐπὶ 359 ἐξεδόθη ἀπόφασις, 13 παρεπέμφθησαν εἰς παρόμοια γραφεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ 1 διεγράφησαν, 60 τέλος παρεμείναν ἐκκρεμεῖς. Ἐκ τῶν ἀνω 512 ὑποθέσεων, 13 εἶχαν σκεῖ μετὰ ὀλίγων ἀπώλειαν τοῦ πλοίου, 193 μετὰ συγκρούσεις, 149 μετὰ προσαρρέσεις, 16 μετὰ βλάβες τῶν μηχανῶν, 8 μετὰ βλάβες τῶν λεβήτων, 42 μετὰ θανάτους καὶ 113 μετὰ ἀτύχημα, ὡς πυρκαϊές, ρήγματα, ζημιές ἀπὸ κακοκαιρία κλπ. Ἐπρόκειτο δὲ ἐν ὅλῳ γιὰ 692 πλοία 25 διαφορῶν ἐθνικοτήτων καὶ ἐξετάσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 302 μάρτυρες καὶ 37 ἐμπειρογνώμονες.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΓΚΡΕΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. Ν. ΒΟΥΤΥΡΑ

Ὁ ἥλιος ἔγερνε στὴ δύση καὶ ὁ ἀέρας εἶνε γίνεαι ψυχρὸς καὶ δυνατός. Ἄλλ' αὐτοὶ εἶχαν λησμονηθῇ, εἶχαν χάσῃ μὲν τὴν ἀγάπην, τὸ πρῶτον ποὺ τοῦ θείου του, ποὺ αὐτὸς ἔδωκε, καὶ ἔλεγε, σὰν μαῦρο σύννεφον πάνω ἀπ' ἀνοιξιὰτικὴ φύση καὶ τῆς χοντρῆς φωτῆς του σὰ φωνὴ ἐρρηγῆς, δὲν εἶχε φαῖν ἐπὶ τοῦ νοῦ τὴν ἐνδόχλησιν. Βρισκόταν ἐπὶ τὸν παράδεισόν του, ποὺ τόσον καιρὸ ἀνεύροτο σὲ διαγυμένους ἀγγέλους.

Κοντὰ τοὺς ἑνὸς ἡμέρας ἦσαν, ἐνὰ βάραθρον τρομερὸ, κλεισμένο ἀπ' τὴν μὲν μεριά καὶ τὴν ἄλλην, ἀπὸ δυὸ ἀπὸματα θουὰς, ὁμοῖα μὲ τοίχους σωστός. Καὶ γιὰ νὰ περάσῃ κανεὶς ἐπὶ ἀντίθετο μέρος, ὅταν δὲν ἤθελε νὰ γυρίσῃ ὁλόκληρο τὸ θουὸ, ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἀπὸ ἕνα πέραςμα, ποὺ ὑπῆρχε ἐπὶ ἕνα ἀπ' τὰ θουὰ, μὲ ἑνὴ λουρίδα γῆς, ποὺ ἔφερε πρῶτα σὲ μέρος πλατύτερο, ὅπου ἐρισκότανε μὲ σπλήτιστα σὰ ἀπομάζ. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἴσο, στενὸ πάλι τὸ μονοπάτι, ἔδωκεν ἐπὶ ἀντίθετο μέρος, ὅπου καὶ παρῖσις, πεῖκα καὶ χλοὴ πρασινίζαν...

Μία ἐρώση ἔτρεχε κάπου κει, ἀπ' τὰ πλάγια τοῦ θουοῦ, ἐνὰ ὄριον καὶ καὶ μποροῦσε νὰ τὸ δῇ καὶ νὰ τὸ ἀκούσῃ καλὰ κανεὶς, ὅταν ἐφθαινε ἐπὶ σπλήτιστα καὶ κατρακυλᾷ τραγουδιὰ ἐπὶ τὸ βάραθρον.

Κι' ὁ ἥλιος ἔγερνε στὴ δύση. Σαφνικὰ μὲ φωνὴ ἀκούστικῃ μακρὰ ἴλιον. —Μὲ φωνάζουν ! τοῦ εἶπε αὐτῇ, καὶ τραβήχθηκε ἀπότομα ἀπ' τὴν ἀγκαλιά του.

Αὐτὸς δὲν εἶχε ἀκούσει. —Ὅχι, ...ἐγὼ δὲν ἄκουσα. —Ναί, ναί ! θάναί ! Ἐλένη ! —Πήγαινε λοιπὸν, σταμάτησέ τὴν ! Πες τῇς ὅτι πήγες περὶπατο... Πάλι ἡ φωνή.

Τὴν ἀκούσε τώρα κι' αὐτός. Ἦσανε χαρῆς πολλὴ, ἀστάθης. Εἶπε τὸ βάθος, τὸ βάθος, καὶ κατὰ διεκρίνη ἡ ματιά του τὸ πτώμα ἐνὸς ζώου, ἐξαρμένο πτώμα, ποὺ ἐδεῖχε τὰ δοντὰ του. Ὁ ἥλιος ψιλά, κόντευε νὰ χάσῃ πίσω ἀπὸ ἕνα μακρυνὸ ψιλὸ θουόν, μαῦρο θουόν. Ἐνὰς κόρακας μὲ κρῶμνὸ πέραςε. —Πάει, πάει ! Θὰ πέσῃ ! σκέφτηκε. Ἐβλεπε νὰ δώσῃ καρδιά ἐπὶ αὐτὸ τοῦ, ἐβλεπε, κατὰ πῆγε νὰ τραγουδήσῃ, ἀλλ' ἔσθουσε ἐσθῆς. Τοῦ φάνηκε τὸ βάραθρον νὰ τὸν ἐσθῆ, νὰ τὸν ρουφῶσε μὲ δύναμι μαγικῇ, διαβολικῇ. —Δὲ μπορῶ ! εἶπε. Καὶ σὰ νάσπασε ἐπὶ στήθος του τὸ τε, φόβος, τρελλὸς τὸν ἀρπάξε καὶ τὸν ἔκανε νὰ ὀρμήσῃ καὶ νὰ κολλήσῃ ἐπὶ τὰ βράχια τοῦ ἀπὸτομοῦ θουοῦ γιὰ νὰ κρατηθῇ ἀπ' τὸ σῶμα.

Κι' ἔτσι ἀπαισθάνονταν νὰ τὸν σέρνῃ τὸ βάραθρον μὲ μεγάλη δύναμι, νὰ τὸν ρουφᾷ, νὰ βέλτῃ νὰ τὸν ἐκσκληθῇ ἀπ' τὰ βράχια, ποὺ εἶχε πιασθῇ.

Εἶπε κλεισὰ τὰ μάτια γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, γιὰ μὴ σπῆναι ἐπὶ ἀνέμῃ, ἐπὶ ἀνέμῃ νὰ πέσῃ, νὰ ἀφῇ ἐπὶ τὸ βάραθρον γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἀπ' τὸ ἔσθαι.

Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα. Ἄνοιξε τὰ μάτια. Ὁ σκέψῃ, πὺς αὐτὸ εἶνε ἡ τιμωρία ποὺ τοῦ δίνει ὁ Θεός, γιὰτὶ ἀγαπᾷ τὴν ἐξοδὴν τοῦ, ποὺ ἦρε. Κι' ἀρχισε νὰ προσεύχεται.

—Θεοῦ μου, Θεοῦ μου, βοήθησέ με καὶ θὰ πάψω νὰ τὴν ἀγαπᾷ, θὰ πάψω ! Σοῦ τ' ἀρκίζομαι ! Βοήθα... νὰ θῶ ἀπ' ἐδῶ, νὰ θῶ ἀπ' ἐδῶ ! Βοήθα με !... Ἡ καὶ μὲν ἡ μάνα μου, ὁ πατέρας μου !... Θεοῦ μου, εἰς, βοήθα με !... Ἐγὼ θὰ πάψω... Ἐπᾶσα, ἐπᾶσα !

Δὲν τὴν ἐπιθυμῶ πιά ! Ἀνθρώπος εἰμαι, ἐφταίξι !... Καὶ σὰ νὰ συνήρθε ἀπ' τὸ φόβον τοῦ λίγῃ, νὰ πῆρε δύναμι ἀπ' αὐτὴ τὴν προσευχῇ, ἄρχισε σιγὰ, κολλητὰ στὰ βράχια νὰ περνεῖ.

Ὁ ἥλιος κρυμμένος σχεδὸν πίσω ἀπ' τὸ θουόν, τοῦ φάνηκε νὰ τὸν κυττάξῃ παίζοντας ψιλά τὴς ἀκτίνες του. σὰ νὰ θέλε νὰ δῇ τὸ πέραςμα του.

Ὁ ἰδριώτης ὁ κρῶς, ποῦε χυθῇ ἐπὶ σῶμα του, ἐπὶ μὲταπὸ τοῦ, κρῶνε ποῦ ἀπ' τὴν ψυχρὸν ἀέρα. —Αἶμα, ἔδωκα ἀκόμα... Καὶ τὰ πεῖκα κοινοῦσαν ἐπὶ χοντρὸ τοῦ, ἐκείναι σὰ νὰ τοῦ ἔλανε :

—Ἐλα, ἔλα ! Θάρρος ! Κανε γρηγορά !... Ἐπὶ τέλους ! Βλῆκε, πᾶντε ! —Αἶμα, ἔκανε καὶ προχώρησε τρικλίζοντας ἴσως τὰ πεῖκα, ὅπου κι' ἔπασε. Ὁ ἥλιος τότε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ Θεὸ γιὰ τὴ βοήθειαν ποὺ τοῦδωσε, ἀλλὰ ἐσφαιρὰ μὲν ἡ χαρὰ ἡδονικὴ ἐχούθηκε ἐπὶ τοῦ τοῦ καὶ τὸν ἔκανε νὰ τὰ λησμονήσῃ. Ὁμνήθηκα τὰ φυλάματα τῆς ἐξοδὴς τῆς, τὰ κόκκινα χεῖλιά της καὶ ποὺ αἶμα, θὰ ἐρχότανε ἐπὶ τοῦ συγγενικοῦ τοῦ σπῆναι !

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Ἐδῶ καὶ ἄλλοι...

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια, γιὰ νὰ ἐπιτρέψῃ κανεὶς ὑπερὶ ἀπὸ τὸ θεοτό σπῆναι τοῦ, ἐπαιρνε τὸ μονοπάτι, ὅποτε ἦλε τὸ τραμ καὶ τέλος τὸ αὐτοκίνητο. Τώρα ἔχομε... καὶ τὸ ἀερίπλοιο ! Στὴν Γερμανία ἐγκαινιάσθηκε μὲ εἰδικὴ νυχτερινὴ ἀεροπορικὴ γραμμὴ, γιὰ τοὺς... ὑπερασπίζοντες... θεατροφίλους. Μὲ τὴν κανονιστικὴ αὐτῇ—ἕνας κατόικος τῆς Λεϊψας (Σάφονες) δὲ μπορῇ νὰ φεύγῃ στὰς 5.30 πὺς ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ σπῆναι τοῦ, θὰ ἐρρίσκειται μετὰ μίαν ὥρα ἐπὶ τὸ Βερολίνο καὶ ἀφοῦ παρακολουθήσῃ ὅς τὸ τέλος—γὰρ νὰ ἀφῇ μίαν ὥρα κατῶν, τὸ τελευταῖον λεωφορεῖο—τὴν παραστάσιν τῶν ὀπερᾶ, θὰ ἐναπαύσῃ στὰς 23.15 τὸ ἀερίπλοιο καὶ θὰ ἔλθῃ μετὰ 55 λεπτὰ σπῆναι τοῦ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΖΑΦΕΙΡΩ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ
ΠΙΠΙΝΑΣ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Τώρα η Ζαφείρω από καιρό. Σά μεγαλώσει, σά γίνει όγδο χρονών, θά πάει σ' σπίτι. "Ετσι κι' η μάνα της κι' η θεία της κι' ο ξαδέρφης της. "Ετσι κι' αυτή.

Χαιρότανε πολύ η Ζαφείρω πού θάφευγε από το χωριό νά ιβή σπία μαγάλια και πολιτείες. Καί λεφτά θάχε τότε στην τσέπη σάν τόν πατέρα της, γιά νά φωνίξη ό,τι της άρεσε.

Τό μεσημέρι πού τήν έφτιγγε η πέινα και γύριζε στό σπίτι, μέ τ' αμυγδύνη τήν ποδιά και γυμνάστη λεκέδες από φρούτα, στό μαλλιά της μπερδεμένα άγυρα, και τό μούτρο κατακόκκινο και ιδρωμένο, κούναγε τό κεφάλι ο πατέρα της.

—Στάσου και θάρρη ή ώρα σου νά μαζεψής και συ.

Κι' ή μάνα της στό μυστάνι, κάτω άπ' τή σκιά του τσαρβακιού, δίπλα στή στάμνα μέ τό νερό και στό κομμένο καρπούζι, τήν ώρα πού οι τσιτζίκι ξεκουφίζονταν και ο ιδρώτας τρέχει ποτάμι, τήν ώρμηγε. Καί μέ τή ρόκα δίπλα στό τζάκι, όταν πηδά ή φωτιά και τρίζει και πετσει σπιδές κάτω άπ' τό τσουκάλη, τήν ώρα πού ο άέρας χορεύει τά μαύρα κλαδιά και τό χιονόνερο κλείνει τις πόρτες τών σπιτιών και βιοχειν άπ' τήν αούλα τά ζωντανά, και τις κόττες τις στριμύχνει ή μάνα δίπλα στην άλλη στό κοττέτι, ή μάνα της τήν ώρμηγε.

Κι' αυτή ξεκίνησε μία μέρα άπ' τό χωριό και μπήκε δούλα σέ έξνο σπίτι. Πέντε χρονών. Άπαντά είκοσι χρόνια δουλέψε. Χωρίς ξεκούραση, χωρίς άνάσα. Μά στάθηκε άξια και καλή και τίμια στην κυρά της και γνωστική στον έαυτό της.

Τί πέρασαν από κείνα τά χέρια πού τώρα γνέθουν τό μαλλί ! Τί πέρασαν τόσα χρόνια ! Μά πατέ της δέ άγρυγώμισε. Κι' άργότερα πού παρουσιάστηκε ο πατέρας της, σήκωσε τους μιστούς της άπό τήν τράπεζα, κι' άγόρασαν τό χωράφι. Τό χωράφι τους πού τό σπέρνουν τώρα και τ' άργύνουν, πιαμή μέ πιθαμή, λιθάρι μέ λιθάρι, μέ τή δύναμη του κορμιού της και τόν ιδρώτα του τώγει αυτή άλλάγμενο.

Στά μάτια τήν κούταγε τότε ή μάνα της ή Ζαφείρω. "Ετσι θά σταθή κι' αυτή, τίμια και γνωστική. Και στην κυρά της δέ θ' άντιμυλήσει και πέμμα δέ δέ πη σάν πει στή χώρα. Μά τώρα άκούει ένε ένα μικρό κοριτσάκι σάν δλα τά έλλα.

Ο πατέρας έρχεται μέ θόρυ, κουρασμένο όμμα άπ' τή δουλειά και κάθεται έξω στην αούλη, πάνω στό σκαμνί νά ξεασπασή. Αύριο, πολλά πρσί, θά φορώση τή φοράδα... Άνάσοντας τό ταϊγάρο του, τήν κούταζει πούναι δειμένη στή μουριά, δίπλα στό φορνό.

—Τήν πόνισε, Ζαφείρω, τή φοράδα; Τά μακρυνά της τσίνορα πέφτουνε δυό φορές και κλείνουνε τά μάτια της.

—Τήν πόνισα.

Μά ο πατέρας τήν κούταζει άκόμα.

—Μωρή, νά μη βιάς ή φοράδα; —"Οχι, σού λένε, τήν πόνισα! —Πόσους σίγκλους ήπια; —Τρείς!

Τό μάτι όμως έκείνου δέ γελιέται.

—"Ελα δώ! Σηκώνεται και λύνει τή φοράδα, πού τρέχει ίσα στό πηγάδι.

—Βγάλε νερό, κακόχρονο νάχης!

Πριν άνέδει ο σίγκλος, ή φοράδα σκούθει στό πηγάδι, ρουθουνίζοντας.

—Πανάθεμά σε, διάβολε, τής λέει και φέρνει τό χέρι στή λουριβία του. Μά ή Ζαφείρω μέ δυό πηδιές έρίσκειται μακρυνά, πίσω άπό τις σκιές.

Γιά τή φοράδα είχε ξεκινήσει. Μόνο πώς κείθα στό φράχτη, κάτω άπό τις θατομουριές, τους έθρηκε όλους μαζεμένους. Τόν Κώστα τόν άγροφύλακα και τό Λάμπη μ' ένα σπετζούρι πού σπαρτάρωνε στις χούφτες του και τήν Άγγέλω τήν έαυθιά μέ τό θαμμένα χέλια άπ' τά θατόμουρα και τήν Κοντύλα μέ τις άριδες, πού ως ν' άνοιγοκύλιεση τά μάτια σου έρίσκειται στην κορφή τής τίνας, και τό μωρό τ' αδερφάκι της. Είχανε σπουδαία συζήτηση εκείνο τό σούρουπο. Γιά τόν κομήτη. Θ' άφήση, λέει, τά ούράνια και θάρρη στή γη γιά νά μάς κάψη. Κι' όλοι οι άνθρωποι θά μαρμαράσουνε όπως έρίσκονται κι' όσοι τρώνε θά μείνουνε μέ τή μπουκιά πού μασάσε στό στόμα, κι' όσοι άργύνονινε θά μείνουνε μέ τό χέρι στό αέτρη και κείνο στό γή, και τά θώδια θά μαρμαράσουν, όπως σκούδουνε άόρυντας τή δύναμη τους νά τό τραφούν. Χαρά μόνο σέ κείνους πού θ' άνάδουνε τά καντήλια τής έκκλησίας.

Τά μόνια στυλώνονται, οι χούφτες του

Λάμπη με το πουλί στέκουσε ακίνητος, τής Άγγέλω τά μαύρα χέλια κρέμονται κι' ή Κοντύλα λέει του Κώστα ανατριχιάζοντας.

—Και πότε θάρρη; —Στά χίλια χρόνια!

Και τά στηθάκια παίρνουνε άναπνοή και οι μακρινές έκφρασεις κατεβαίνουν, και χτυπούν άνάλασρα τις άλλες και διώχουν τον τρώμο άπό τά μάτια. Μονάχα ένα σφιέμο μένει, μία άνατριχλιά γιά τότε στα χίλια χρόνια. Μά γρήγορα σκόρπισε κι' αυτή. Τό λάλημα τών πουλιών τή σκόρπισε, κι' ή μυρωδιά του κάπνου, και τά ξένιοισα χρόνια τους τά παιδιάτικα. Άρχισαν τότε ένα τρέξιμο τρελλό και ξεχάσαν τόν κομήτη. Ξεχάσε κι' ή Ζαφείρω τή φοράδα.

XXX

Οι πρώτες μέρες πού πέρασε στην κυρά της ή Ζαφείρω ήτανε κάτι τόσο αλλοιώτικο πού και ύστερα από καιρό άκόμα, δέ μπορούσε νά τό θάλη σέ μία σειρά μέσα στό μυαλό της.

Είχε γίνει ένα τόσο δά πραγματάκι μέσα στην πελώρια σκεπτική κουζίνα, παίγνιο του κάθε τι πού έβλεπε. Παίγνιο του μεγάλου μπουφέ και του μπαλκονιού και τής θρύσης μέσα στό μπαλκόνι. Και τό φως πού άναθε τό θράβυ έτσι εαυρικά, κορούσε και κείνο μέ τόν κρόμο της. Κι' ούτε άπό πούθε έρχεται ο ήλιος ήξερε νά πη, ούτε πότε λαλάει ο πετεινός τή νύχτα.

Μέρες έκαμε νά τά συνήθισα τά κατ'όπια του σπιτιού, τό σκεπτόν πλουσταριό, τήν άποθήκη μέ τά κάρθους. Και μετά πιά πού τάμασε και τά συνήθισε, άρχισε νά τή σφιγγή κάτι μέσα της, ένα σφιέμο σαρό και λυπητερό, ένα πλάκωμα πού δέν ήξερε πούθε άρχίζει και πού τελειώνει. Τό δειλινό πού πάντων. Τότε ή κυρία μέ τό καλό της φρέμα και τό κατέλλο μέ τά λουλούδια κατέβαινε τή σκάλα στό σπιτιό κι' έκλεινε μέ κρότο πίσω της τήν πόρτα. Κι' έμενε καταμιάχνη, σέ μία κορέκλα στην κουζίνα.

Τέτοιαν ώρα θά γέννη ο ήλιος πίσω άπ' τό δουνό. Τό ποτάμι μέ τις καλές...

μίες θάφεται γιά λίγο κόκκινο πριν σκεπτενιάσει και τά θατράκια άργύζουν τά ξεφωνήτα. Οι θημωνιές και οι λυγιές δίνουνε τις μυρωδιές τους στον άέρα και κάπου - κάπου άπό μακριά άκούγεται ένα κυπροκούδουνο.

Ο Κώστας κι' ο Λάμπρος κι' ή Ζαφείρω κάτω άπ' τή μουριά κι' ή Κοντύλα σκαρφαλωμένη άπάνω, τρώνε μούρα. Καί ύστερα, δίπλα στό φράχτη λένε παρμύθια. Τόν κοντορεβουβούλη πού χάθηκε στό δάσος και τις νεράιδες πού θάινουνε τή νύχτα και παίρνουν τή μιλιά.

XXX

"Ητανε πρσί άκόμα, άχάραγο, πού σηκώθηκε ή Ζαφείρω και πήρε πίσω τό δρόμο γιά τό χωριό. Κλείνοντας άθρουθα τήν πόρτα, του σπιτιού, κλείστηκαν και σφραγίστηκαν στό μυαλό της οι μέρες πούχε κάνει μέσα. "Ωρες περπάτησε. Ντάλα μεσημέρι, έφτασε στό μυστάνι, στό τσαρβάκι, κι' έπεσε στην άγκυλιά τής μάνας της κι' έφίλησε τό χέρι του πατέρα. "Ετσι, όπως τότε πού ήγανινε νά μεταλλάξη, μόνο πού τώρα έκλυνε, και τό σπιδάκι της τυνάζονταν, έλεγε. Παλά. Πώς θά θάρρη τή μάνα της στό πότισμα και κλαδιά θά κουβαλάη γιά τό φορνό, κι' ούτε στό δέντρα θά σκαρφαλώνη νά σκίζη τήν ποδιά της. Και τή φοράδα θά τήν πόνιζι ταχτικά κι' ό,τι της λένε θά άκούη, μόνο νά τήν κρατήσουνε κοντά τους. Και τό στηθάκι τυνάζονταν πιά πολύ. "Οχι, ούτε ή κυρία της τήν έδειρε και φαί της έθαζε πολύ στό πιάτο και γλυκό της έδωσε δυό φορές. Μόνο δέν ήθελε νά ξενατάη πίσω.

"Άλλη τέτοια νύχτα όπως έκείνη δέν είχε περάσει στή ζωή της ή Ζαφείρω. Άγχαλισμένη είχε σφιχτά τή μάνα της στό κρεβάτι κι' άνάσινε τή μυρωδιά του κόρρου της. Μία γλυκειά εύτυχία άνακαταμένη μέ τήν κούραση ήταν γυμνή σ' όλο τό κορμί της και θάθελε νά σταματοπούσαν όλα έτσι έκει, πριν νά τή πάρη άκόμα ο ύπνος.

ΠΙΠΙΝΑ Δ. ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΠΑΡΑΞΕΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΟ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η άθοποιός Κάθριν Χέμπερτον έχασε τελευταίως τό σκυλάκι της, τόν αγαπημένο της Τόμυ, και έδωλός της μέ τό ραδιόφωνο δέν προσέφερε 50 δολάρια σέ όποιον θά τής τό έπιγανινε. Τήν έπομένον ήμέραν, έφθασαν εις τό σπίτι της 310 σκυλιά, τών όποιων τά χαρακτηριστικά άντιστοιχούσαν πρσί έκείνα πού είχε περιγράψει τό ραδιόφωνο. Κανένα όμως άπό αυτά δέν ήτο ο Τόμυ. Έν τώ μεταξύ, ή άστυνομία έλαβε άμέτρητες μυστικές γιά κλοπές σκυλιών-έκείνων τά όποια άρπάξαν διάφοροι, γιά νά τά παρουσιάσουν εις τήν Χέμπερτον! Άλλά ο Τόμυ μένει πάντοτε άνεύρετος, πρσί μεγάλην άπειλήν τής κυρίας του.

XXX

Τό προσωπίκόν του στόντυπιο έδοκίμασε άσφαλώς μεγάλην έκπληξιν, όταν είδε πρσί ήμερών τήν Μύρνα Λούυ νά θήναι μέσα σ' ένα άμάξι μέ δύο άλογα! Η άθοποιός έφορούσε ένα κοστούμι του 1880, γιά ένα φιλμ εις τό όποιον πρωταγωνιστεί μαζί μέ τόν Κάρλ Γκρίμπαλ. Διεπιστώσε λοιπόν έτι μέ ένα τέτοιο ντύσιμο, τό μόνον κτιλ'άλληλιν μέσον γιά τήν μεταφοράν της άπό τό καμαρίνι της εις τό μέρος όπου έ'νυλίζοντο) τά έξωτερικά) της ταινίας, ήτοι τό παλαιόν και ρομαντικόν άμάξι-ταξιομένον άλλως τή μέ τόν χαρακτήρα και τας προτιμήσεις της.

XXX

Έπι τή εύκαιρία της 25ης έπετείου της ιδρύσεως της έταιρείας "Παραμύθων", διοργανώθη εις τήν Στοκχόλμν μία έκθεσις, μέ τόν τίτλον "Από τόν Ροδολφ Βολεντινόν έως τόν Γκάρο Κούπερ". Ένα τιμήμα της όφειρόντο άποκελιστικά εις τόν Βολεντινό. Και πολλές άπό τις γυναίκες, πού έμαζεύονταν εις τήν Στοκχόλμν άπό όλα τά μέρη του κόσμου έπίπεδες γιά τήν έκθεση έχυσαν μερικά δάκρυα όταν έπέρασαν άπό τό τιμήμα έκείνο.

XXX

Μία μικρή 13 έτών, ή Έννα Φόρμεντ, ή όποια έχει τήν άδειαν νά πωλή διάφορα μικροπράγματα μέσα εις τό στούντιο της Μέτρο - Γκλόγγνιν, έμπηκε κατά λάθος εις τήν αίθουσαν, όπου ένυλίζετο ή "Κυρία μέ τας Καίσιες". Τό τελευταίον φιλμ της Γκάρομ, και όπου ή εισόδος άπνογρόντος άυτοπράς. Τήν έπιασαν, φυσικά, άμέσως δύο άστυνομικοί γιά νά τήν βγάλουν έξω. Αύτ ήτρόμαξε και ήρξισε τά κλάμματα. Έπενεθ τότε ή Γκρέτα, ή όποια τήν έήλγε στό καμαρίνι της, τήν παρηγόρησε και τής άγόρασε όλα τά μαγνηλάκια πού έπωλούσε, πληρώνοντάς τα μέ ένα σεάσανόν τοέκ. Κατόπιν, ή άθοποιός έμειρε τά μαγνηλάκια αυτά ως δώρον εις τους στενωτέρους φίλους της.

XXX

Ο Όύλλιαμ Πάουελ συμβαίνει συχνά νά μείνη άπένταρος, μολονότι παίρνει σεβαστόν μισθόν. Άφίνει τότε έπάνω εις τό τραπέζι του διευθυντού του και φίλου του ένα σημείωμα μέ τας λέξεις: "Θά μού κάμης τή χάρη νά μού δώσης μία προκαταβολή;" Κάποιον ήμέραν, όμως, εύρθηκε έπάνω εις τό ίδιον τραπέζι ένα σημείωμα γι' αυτόν. "Ο διευθυντής τόν είχε προλάβει. Του έ'νταφε δηλαδή: "Θά μού κάμης τή χάρη νά μη μού ζητήσης προκαταβολή;"

XXX

Πρσί μερικών έτών, ή Σιμόνη Σιμόν έκαμε τάξιμον νά μη ξανακαπνίση πιά, άν ένας νέος, τόν όποιον άγαπούσε τότε, κατάρθωνε νά πηρή τό δίπλωμα του Πανεπιστημίου, παρ' όλον ότι δέν τό πολυάζε... Καί ο νέος σπήρε τό δίπλωμα, ένινε ιατρός, έπλούσε... και έπανδρεύθηκε μέ μίαν άλλην. Έγεννήθηκε τότε τό έξής έρώτημα γιά τήν Σιμόν: "Έπρεπε νά κρατήσιν άκόμα τό τάξιμόν της, ή ήμπορούσε νά ξαναγράψι τό κάντισμα. Φαίνεται δέ ότι ή άθοποιός είχε πολύ εύσυνειδίκτη, διότι έως τώρα δέν έχει πάρει άκόμη άπόφαση νά έξοκαλουβεί νά μη κανίτζη. Κάποιοι όμως κουστομό-λινες βεβαιώνουν ότι ή άποχή της αυτή άπό τόν καπνόν όφειλεται πραγματικά εις τόν φόδον της μήπως χαλάση τά ώ-ραία της δόντια.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατά της αιμορραγίας

Πολλές φορές συμβαίνει από ένα μικρό τραύμα να προκληθώ μία άκατάστοχε αιμορραγία, τήν όποιαν μάς είνε άδύνατον νά περιορίσωμε μέ τά γνωστά πρόχειρα μέσα πού έχομεν εις τήν διάθεσιν μας. Στην περίπτωση αυτήν τό μόνον αποτελεσματικόν φάρμακον είνε νά τοποθετηώμεν επί του τραυματισθέντος μέρους σπάτην λινοή ή δαμάσκα, τή όποία καίμεν τήν στιγμήν εκείνην. Σημειώνον ότι ή σπάτη αυτή έχει άντισηπτικές ιδιότητες εις τρώσιμους γιά κλοπές σκυλιών-έκείνων τά όποια άρπάξαν διάφοροι, γιά νά τά παρουσιάσουν εις τήν Χέμπερτον! Άλλά ο Τόμυ μένει πάντοτε άνεύρετος, πρσί μεγάλην άπειλήν τής κυρίας του.

Αίμα και φωτιά στην Κίνα

(Συνέχεια έκ της 21ης σελίδος)

Εις τήν περσέτην άνάπτυξιν της, Αι προδράσεις αυτήν του γρηγορούμενου πολιτικού, ίσως δέν προηγουμένον ποτέ, διότι υπάρχει και ή Κίνα άκόμη μέ τήν θέλησιν της νά έρη και νά ύπερασπίσθι, αυτήν τήν φοράν, τήν άκεραιότητά της.

Ο Τσάγκ Κάι Σέκ, και ή Κυβέρνησις του Νανκιν - ή κεντρική και πραγματική Κυβέρνησις της Κίνας - συνειληώςσαν μέ όλους τους πρσιν άντιπαύλους τών Κινέζους στρατηγών και δόλοκλρος ή στρατιωτική Κίνα, άλλα και δόλοκλρος ή πληθυσμός της φαίνεται ότι διανέεται από μεγάλον πατριωτικόν ένθουσιασμόν και διαδίδωνται τήν θέλησιν του νά άποκρούσθι τήν έπείδωρσιν της άδικου λαπινικής έπίθεσεως.

Όπως έσημειώθη εις τήν άρχήν, οι έθελονταί κατατάσσονται κατά χιλιάδας και οι γυναίκες και τα κορίτσια σπέρνουν νά προσφέρουν εις ύπηρεσίαν των εις τήν πατρίδα.

Δέν είνε άπίθανον ή Ιαπωνική έπίθεσις νά έχη τελείως άντίθετον του έπιδικωμένου άποτελέσματος νά παροστή έκπληκτος ο κόσμος εις τήν πρσί της έχθρικής άπειλής άναγγέλλον τής άπέραντου "Εμπικρατείας του Μόσκου".

Έν ενσίον, ήνωμενόν ένθικόν κινεζικόν κράτος μέ τόν περσόνιν πληθυσμόν του τών 450 έκκατομμυρίων ψυχών και τά άνεξάντλητα πλούτη του, θά έπιδώλη εις όλους τόν σεαυμόν, και θά καταστή πράγματι παράγων ειρήνης και προόδου εις τόν κόσμον.

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Η άποτρίχωσις

Έάν π. χ. όπως συμβαίνει συχνά τό δέρμα σας είνε άνώμαλον και όλίγον τραχύ, κανέναν τό τακτικά μασάζ μέ μίαν έλαφρόπετρα. Γιά νά άποφύγετε κάθε έρεθισμόν τής επιδερμίδος, άλειψετε προηγουμένως μέ πυκνήν σαπουνάδα.

Ημπορείτε έπίσης νά μεταχειρισθώτε γιά τό μασάζ ένα θρεπτικόν λάδι. Συνιστάται ιδιαιτέρως τό μουρνούλαδο, τό όποιον ύποσθφει σημαντικά τήν άναδημιουργίαν τών ιστών. Άρκει μόνον νά μη σάς ένοχλή πολύ ή γνωστή άσχημη μυρωδιά του...

Όσον γιά τις περιττές τρίχες, οι όποιες φυτρώνουν συχνά και ένοχλούν κυρίως, ίδιως τό καλοκαίρι, ύπάρχουν διάφορα συστήματα εξαλειφείας των άπό τό ήπιώτερα έως τά δραστηκότα.

Η λογικώτερη και πιά εύχρηστη μέθοδος, μέ τό όλιγώτερα μειονεκτήματα, είνε νά χρησιμοποιήτε καθημερινώς όξυζενέ, τό όποιον ξεθωριάζει άφ' ενός τις τρίχες, άφ' έτέρου δέ τις έξασθενίζει σιγά-σιγά τις τρίχες νά πέσουν μόνες των.

Έκτός αυτής, δέν ύπάρχει παρά ή άποτρίχωσις, μέ τό τοιμηδάκι ή μέ άποτρίχιατικά φάρμακα, ή όποια όμως πρέπει νά επαναλαμβάνεται κάθε τόσον. Μέ τόν ήλεκτροισμόν, οι τρίχες εξαφανίζονται ριζικά. Άλλά ή μέθοδος είνε άδύνηρα και

Σταυρωτά λέξεις

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1. Κλεοπάτρα.— "Άδωνας.
 3. "Ενώτια.— Μαρκό.
 5. Λερί.— "Αλφάβητον.
 7. Μόδιον.— Άπρασά.
 9. Νεοσάος.— Δεινός.
 11. Κωπλάσια.— "Ενεία.
 13. Ράδιον.— Στέμμα.
 15. Νήσος.— Παρισάνα.

- ΚΑΕΤΩΣ
1. Κρεολή.— Άνακρέων.
 3. "Εξωθι.— Όδοπόρος.
 5. Ποικιλίας.— Διά.
 7. Άρνησις.
 9. Ρίμελ.— Ίωνία.
 11. Άπό.— Ραιδεστός.
 13. Άποστέλλ.— Νεμέα.
 15. Άρτανιάν.— Θανάτη.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Η λέξις πού δέν λείπει από κανένα σταυρόλεξον.
2. Διηλο ύπόθεσις.
3. Έξάγειται άπό τό τερεβινθέλαιον.
4. Χρωματισμός.
5. Πρόθεσις.
6. Δύο φωνήεντα.
7. Γάλλος συγγραφέας.
8. Νότα άναγραμματοσίμηνη.
9. Η άρχή της ά-πυρίας.
10. Μία άκμή.
11. Νότα.
12. Πολλά πιστεύουν σ' αυτό.
13. Ταύτην τήν στιγμήν.
14. Μονός έπιφανείας.
15. Έλληνική νήσος.
16. Άρχικά πολεμικής μενέδος.
17. Δικός σου.
18. Διηλοί άρνήσις.
19. Σύνδεσμος.
20. Η νίκη στό σκάκι.
21. Αναφέρεται στό Σιμωνίον.
22. Όμοιοματικόν.
23. Νότα.
24. Δύο γράμματα άπό τήν λέξιν πίστις.
25. Λέγε ότι είνε πνευματώδης.
26. Έτσι ταξιδεύουν οι πλούσιοι.
27. Ρούς.
28. Χαρακτηριστικός τύπος τών Άμερικανών.
29. Τό πεζή χωρίς άρχή και τέλος.
30. Οί γυναικες τό φορούν τά θράβυα.
31. Εξωδιότιον.
32. Δύο γράμματα άπό τήν λέξιν έθλος.
33. Δέν τήν έχουν οι άνθρωποι (γεν.)

ΚΑΕΤΩΣ

34. Άρσιότις.
35. Βιομηχανική πόλις της Γερμανίας.
36. Λέξις του σκυλιού.
37. Πλάσμα.
38. Μέσα.
39. Μυθολογικόν πρόσωπο.
40. Λέγεται και ροδωδάκτυλος.
41. Έκφρασις άπορίας.
42. Σύνδεσμος.
43. Άρχή σκατσέζικου όνόματος.
44. Άσθεής, άγρόφματος.
45. Μόριον.
46. Γράμμα άλφωθήτου.

Αυγά άλά κók

"Αν τά αυγά πού θά θράσετε, είνε ραγιόμενα, προσέχετε όλίγον ζίδι. "Ετσι θά θράσουν σάν νά ήσαν άνέπαφα. Διά νά μη σπάσουν τά αυγά κατά τό θράσιμν, βυθίζετέ τα πάντοτε εις νερό κρύο, προτού τά ρίψετε μέσα εις τό θράστόν.

Η πιά άνώδυνη σκεπτικής άποτρίχωσις γίνεται μέ κερί, τό όποιον κύνει λωμένον έπάνω εις τό μέρος πού θέλετε νά άποτρίχισετε, άφίνετε νά κρώσθι και τράδετε κατόπιν μαζί μέ τις τρίχες τις κολλήμενες έπάνω του.

Μερικά δέρματα λεπτά έρεθίζονται άπό ώριμα άποτρίχιατικά φάρμακα. Έάν, λοιπόν, μετά τήν άποτρίχωσιν, ή επιδερμίς σας έχη κοκκινίσει, άλειψέτε τήν μέ μίαν λιπαράν κρέμα, ή βάλετε έπάνω της κλιαρές κομπρέσες μέ νερό, εις τό όποιον έδρασαν ρίζια άλτσας.

Έάν έχετε κόκκινα ή κυανία σημάδια πού τις άσχημίζουν, τό πρσιμώτερον είνε νά άποτανήθε εις ένα ισπρόν, ο όποιος θά σας ύποδείξη μίαν κούρα μέ έσωτερικά φάρμακα: άσπρινίν, έργοτινν, διζιτάλινν κλπ.

Ριζικώτερη είνε ή νέα μέθοδος της "ηλεκτροβρωσίσεως". Μία βελόνη, άπό τήν όποιαν περνά ήλεκτρικόν ρεύμα, τριπλά τήν λεπτήν φλέβα πού έχει πάθει αμφορσόν-διότι αυτή είνε ή αίτια τών άντισηπτικόν σημάδιων - και θεραπεύει τελείως τήν άσχημίν.

Υγιής λαιμός

Μή παραμελήτε τόν λαιμόν σας. Άλειψέτε τον μέ λανολίνη ή άλλην πολύ λιπαράν ούσιαν και κάμνετε μασάζ άπό τό σαγόνι πρσί τά έπάνω, μέ τόν άντιχειρα και τόν δεικνιν λυγιόμενος έτσι, ώστε νά σκηματίζουν ένα ήμικύκλιον.

Κάμνετε τακτικά τέξες γυμναστικές άσκσεις γιά τόν λαιμόν: Ταλαντεύετε τό κεφάλι σας άργά, έτσι ώστε νά διαγράφει ένα τόσον κύκλον, 10 φορές πρσί τά δεξιά και άλλες τόσες πρσί τά άριστερά. Τονώνονται μέ τήν κίνισιν αύτην ώριόμενοι μύες τού λαιμού, οι όποιοι έχουν άτροφώσι από τήν άδράνειαν. Κάποιν κινείτε τό κεφάλι σας σάν νά... επιδοκιμάζετε τας συμβουλάς μας αυτές, έπειτα δέ άντιθέτως, σάν νά τας άποδοκιμάζετε. Κάμνετε τέλος μασάζ τών μυών, πού ένώνουν τόν λαιμόν μέ τους ώμους.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Όπευθύνων συμφωνίας τώ Νόμω

Υπευθύνων συντάκτης:
ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
Συμβιβαστής Τριμύσιου 34

Διευθυντής τυπογραφείου:
ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
Ποσειών 53 - Καλλιθέα

ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια έκ της 23ης σελίδος)

Πλίσω σ' ένα μεγάλο δοχείο πού περι-στέφεται ολατοχώς, εις όλίγα δευτερόλεπτα, πολύ πιά γρήγορα και πολύ πιά τέλεια παρ μέ τό καλύτερο και έπιμε-λέστερο σπιδίμο.

Ένα άλλο παιγνίδι πού σπιδίζεται έπίσης στην κεντρώου δύναμη-άκινδυνον όταν κρατηθί κανείς καλά, όσο και άν προζενή λιγγο και φόδο-είνε οι μεγάλες κούνες, μέ σκάμα βάρκας ή άλλο, πού ενίε είνε όρθιος κανείς και κρατεί τις όποιες ή φυγόκεντρος δύναμις κρατάει μετέωρος στό καθετό τοίχημα της όποια κρέμεται ή βάρκα, κάνουν ολατοχώς δόλοκλρη στροφή και βρίσκειται πιά. Λωρίς τήν φυγόκεντρο δύναμη, δέν θά έπληκον οι κίνυννοι στις στροφές και τόσο άλλα κατά πρσιν ριθώνητα... δέν θά έπληκον κοίσεις. Διότι, άν ή έπιστομη και οι άνθρώποινοι ύπολήψεις δέν είνε άπλή, ο συνδυασμός της έλξεως και της φυγόκεντρος δύναμεις εδωμορβώνουν εις τό στερεώμα άπό τά νεφελάκια, τ' άστέρια και ως έκ τούτου και αυτή τήν σπιν κεντρώου δύναμη πού πιεζι τό γυν μας.

Η μόνη επιστημονική πο-
δο δια τήν περιποίησιν των παι-
διών είναι ή

ΠΟΥΔΡΑ ΔΙΑΛΟΝ

Η ΠΟΥΔΡΑ ΔΙΑΛΟΝ άφαιρεί τήν δυσάρεστον όσμην
του ιδρώτος, παρεμποδίζει τήν υπερβολικήν εφίδρω-
σιν, έξυμπτει όλους τους άνθρώπους των σπόρτ και
είναι άπαράμειλλος διά τήν περιποίησιν των παιδιών.

Πωλείται εις τας Φαρμακείας και τας Μικροπωλείας